XXX. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1974. AUGUSZTUS 22.

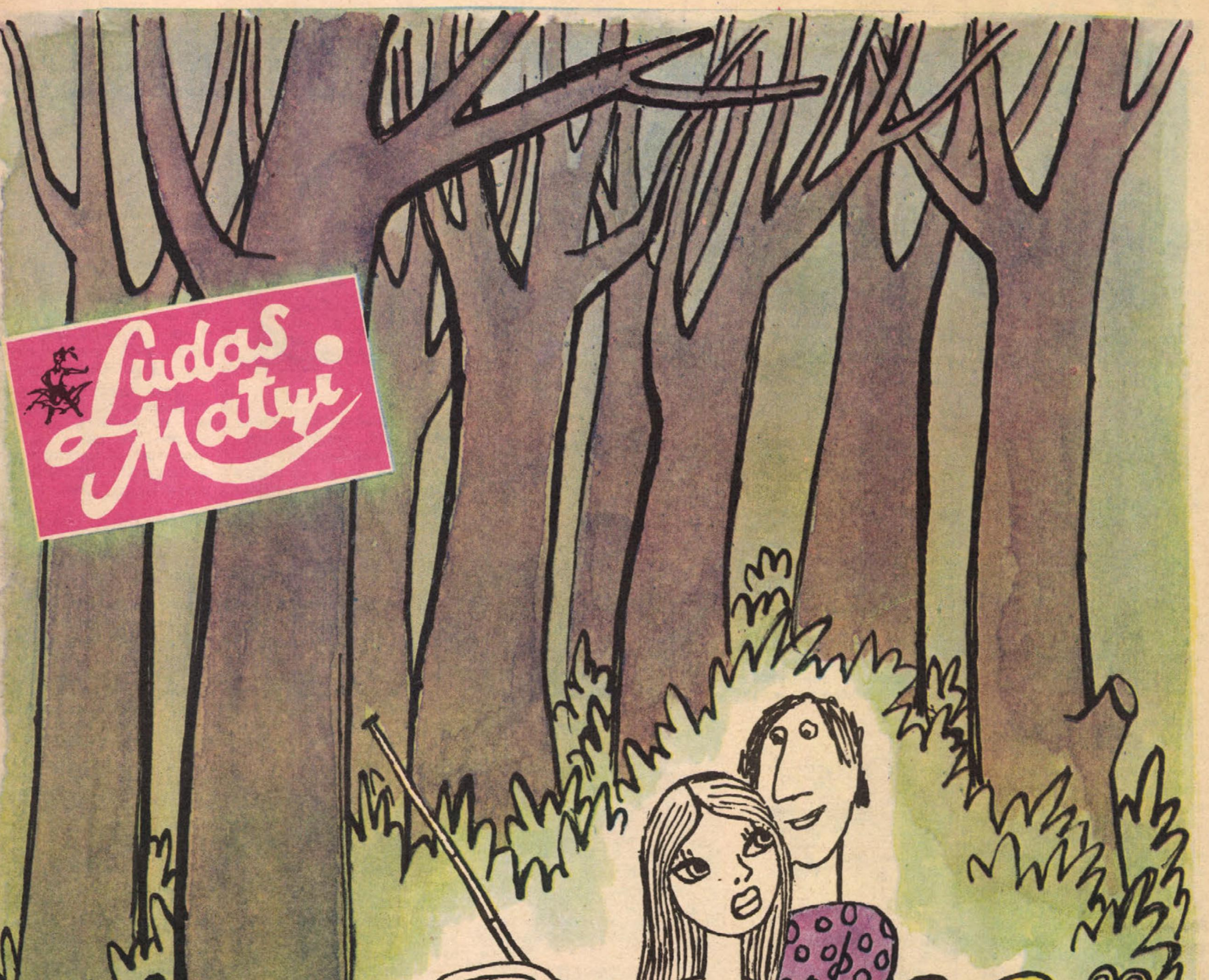

Várnai György rajza

— Higgye el, Mancika, hogy innen lehet a legjobban látni az ünnepi víziparádét!

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

①

Kertünk alatt jár a szeptember, hamarosan felberregnek az iskolacsengők. Ha egy pillanatra is elfeledkeznénk róla, a mindenünnen felénk harsogó reklám rögvest eszünkbe juttatja. Mi tagadás, ez a reklámáradat eléggé idegesíti a vakációzó gyerekeket. Meg a papírboltosokat.

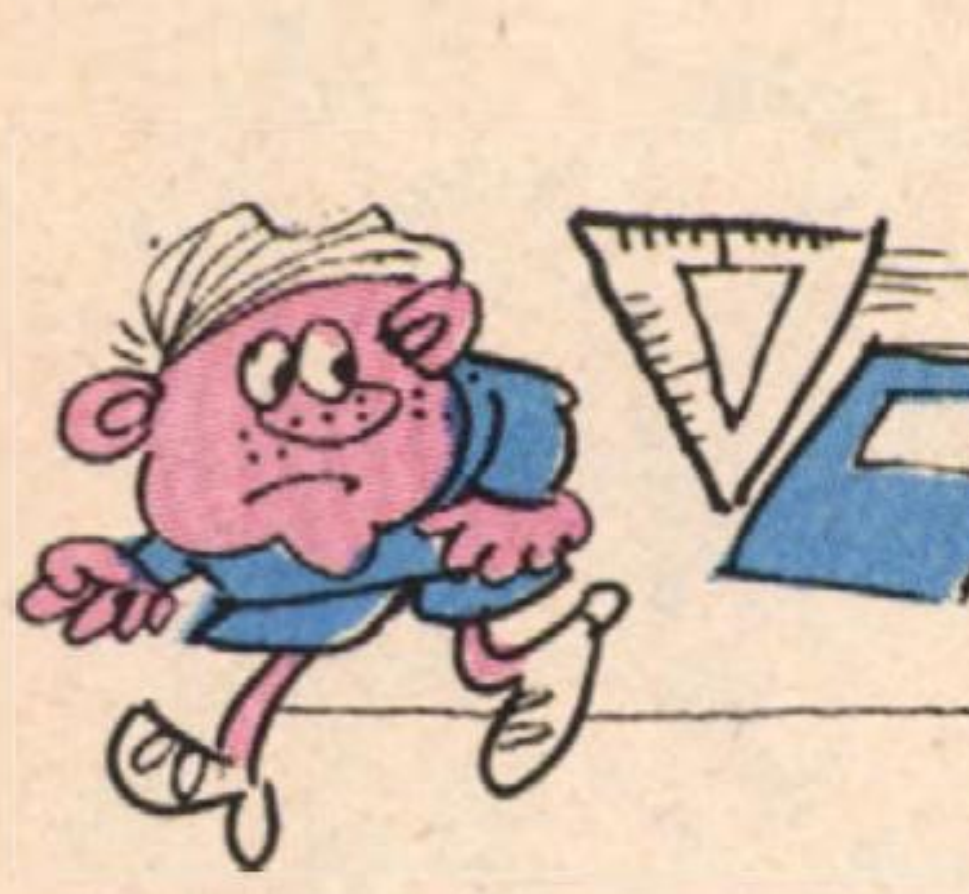

Ismerősöm, egy Pest környéki papírbolt vezetője, augusztus elején még nem tudta tanszercsomaggal ellátni a reklámnak szót fogadó kisdiákokat, mert nem volt kézimunka-tasak, kivágóminta, gyurma, tolltartó, gombfesték, fekete tus, redisztoll, füzetborító.

És kevés volt az iskolatáska is. Pedig májusban nagyszabású iskolatáska-bemutatót rendeztek Pesten. Felvonultattak vagy száz féle táskát, ismerősöm ki is választott, meg is rendelt 12 fajtát közülük. Kapott végül is hat fajtát, még véletlenül sem olyanokat, amilyeneket kiválasztott. Tiszta „véletlenül" viszont a drágább táskákból kapta a legtöbbet...

Hát ezért ideges az én ismerősöm, meg sok más boltos, ha felharsan a tévében, rádióban a PIÉRT reklámja.

— Kedvem lenne büntetésből százszor leíratni velük — mondja ismerősöm —, redisztollal, nagy betűkkel: „A jó áruellátás a legjobb reklám!"

Jogos óhaj, de teljesíthetetlen. Hiszen nincs redisztoll.

②

Egy másik ismerősöm nemrég betévedt a Tompa utca sarkán levő Tompa büfébe. Reggelizni szeretett volna. A pincér készségesen felajánlotta, hogy késztittet két tojásból rántottát. Nagyszerű, mondta az ismerősöm, de akkor inkább két tükörtojást hozzon. Azt nem lehet, ingatta a fejét szomorúan a pincér, csak rántottát hozhat.

A tükörtojáshoz ugyanannyi zsír, só, s elvben ugyanannyi tojás kell, mint a rántottához. A különbség csak annyi, hogy a rántottát kavarni is kell, tehát még strapásabb is. Ismerősöm hajlandó lett volna a kavarás árát is megfizetni, s rántotta áron enni a tükörtojást, de azt sem lehetett.

Miért? Ki tudja. Talán tiltja az álmoskönyv. Ennél okosabb magyarázat nem jut hirtelen az eszembe.

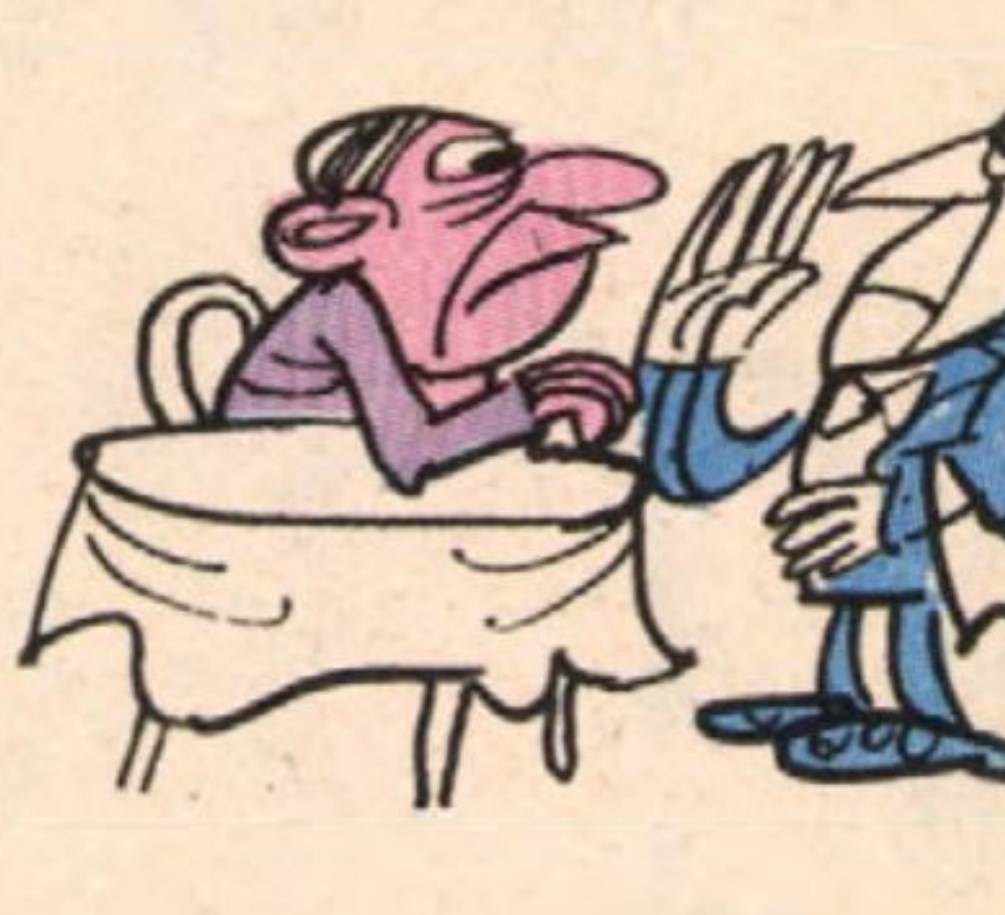

Mint ahogy arra sem találok magyarázatot: miért nincs a pesti vendéglők étlapján lecsó? Pedig van paradicsom, paprika, hagyma mindenütt. És vannak lecsós ételek is. Éppen csak lecsó nincs.

Miért? Talán arra várnak, hogy eldőljön az évszázados nagy vita arról, hogyan jobb a lecsó: ha hosszában vágják a paprikát, vagy ha karikázzák? Vagy talán elvesztették a receptjét?

(r)

PICI A PÉNZTÁR

Nem tudom, mi késztethette az illetékeseket arra, hogy a Nyugati pályaudvaron a nemzetközi jegypénztár helyét megváltoztassák. Bármilyen okból is tették, rosszul tették. Néhány éve még a pénztár tágas, világos, jól szellőztethető helyiségben volt, valahol a külső, jobb oldali vágányokkal egyvonalban. Ez a helyiség akkora volt, hogy a leghosszabb sor sem jelentett rendbontást (lehetséges volt a „libasor") és levegő is volt bőven (ami nem utolsó szempont...).

Az új helyiség nem nagyobb, mint egy iskolai osztályterem, rendkívül rossz a szellőztetése és több pénztár van szorosan egymás mellett. Még szerencse, hogy terelő korlátokat, bölcs előrelátásból, nem alkalmaztak. Ezzel sikerült elérni, hogy a különböző pénztárak felé igyekvő tömeg, másfél méternyire a fülkék ablakától, eggyé „verődjön" össze, megindulván Európa minden nyelvén a zúgolódás, méltatlankodás.

Miért kellett ezt így „átszervezni"? Igazán nincs jobb megoldás?

Sz. M.
Veszprém

PALACK

A Gázkészülékgyártó Vállalat által forgalmazott kétkilós gázpalack sok kempingezőnek szerez örömet, de bánatot is.

Táborozáskor jól esik a meleg étel, amely a hordozható gáztűzhelyen készült. Ám ha a gáz kifogy a palackból, az újratöltés már nagyon nehéz feladat. Meg kell szenvedni érte!

Az említett gyár Révész utcai töltőállomásánál hosszú ideig várakoztatják a sorbanállásra kényszerített palacktulajdonosokat. A 30 fokos hőségben nem csoda, ha felmegy az emberben a pumpa!

Nem lenne egyszerűbb, ha cserélhetnénk a palackokat? A töltés lényegesen több időt vesz igénybe, mint a palackok cseréje.

Országszerte kevés a töltőállomás. Pest megyéből, sőt messzebbről is a fővárosba utaznak azok, akik meg akarják töltetni a gázpalackjaikat. De ne kelljen sorbaállniuk érte!

(f. i.)

NAPRAKÉSZ

Mindenfelé hirdették a reklámok, hogy friss pörkölésű, naprakész kávéval látják el a boltokat.

Bementem kedvenc édességboltomba, kértem egy tízdekás csomaggal a kedvenc I. osztályú kávémból. Meglepődve láttam, hogy 11 nappal azelőtt pörkölték. Szóltam a boltvezetőnek, aki széttárta a karjait, s azt mondta: „Mit tegyek? Amit most kaptam, az meg 14 nappal ezelőtti!"

Akkor mi ebben a „naprakész", tessék mondani?

A. K.
Budapest

REKLÁM ÉS VALÓSÁG

Az iróasztalnál ülök. Lábam hidegvizes lavórban. Előttem az írógép, benne a papír. Tegnap kezdtem egy vidám tárcát. Azt akarom befejezni. Előre dörzsölöm a kezem: erre harapnak! Ez igen! Ezt még a Ludas is közölné!

A lányom robban be a szobába.

— Apa, te úgyis lógsz. Vegyél nekem ma három méter, fehér, négy centi széles ripszszalagot!

— Jó! — mondom. — Hagyj most engem!

— Okvetlen vegyél. Én nem érek rá. Dolgozom.

A vidám tárca legvidámabb részénél azt gondolom: jó lesz ez akkor is, ha megjövök. Jó lesz jót röhögnöm rajta.

A József körúton a Röltexet átépítik. Miért nem az ellenkező irányba indultam a Baross utca felé! Most már mindegy. A Népszínház utcában mondom a szöveget egy szuszra az eladónak.

— Nincs! — feleli és már fordul is tovább.

A Rákóczi úton van egy Röltex üzlet. Talán ott.

— Nincs.

A Híradó mozi mellett, ott biztosan.

— Nincs.

A Dohány utcában: nincs. A Lottó Áruházban már nem is mondom a szöveget, csak átnyújtom a papírt. A fiatal eladólány azt mondja:

— A második emeleten, ott a méteráru osztály.

A második emeleten egy másik lány:

— A rövidáru osztályunk megszűnt. Már régen.

A Vas utca sarkán, a zöldséges mellett, tudom, hogy van egy Röltex. Loholok az utcán, bújok, kacsázom az emberek hóna alatt. Kiver a veríték. Fogom a kis bakelit tálcát. Sorba állok. Pihegek. Átadom a cédulát.

— Fehérben nincs. Csak kétcentis a fehér.

A Corvin előtt ember, ember hátán. Fél óra, míg bejutok. Mutatom a cédulát.

— A sarokban! — mondja egy kékköpenyes eladó és a fejével int balra.

A teremnek négy sarka van. Minden valamirevaló négyszögletes teremnek négy sarka van.

— Nincs — mondja az eladó, mind a négy sarokban.

Eszembe jut a reggeli rádióreklám: Legnagyobb Áruház — Legnagyobb választék.

Kopré József

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Nyári panasz" címmel megjelent olvasólevélre válaszolva közöljük:

A Velencei-tó kereskedelmi és vendéglátóipari hálózatának 1975 végéig megvalósuló — fejlesztési terve szerint Gárdony nagyközség jelenleg rosszul ellátott lakosságának problémája is megoldódik. A Tompa Mihály utca és a XI. sz. utca kereszteződésénél valamint a Meggyfasor és a XVI. sz. utca sarkán 20-20 m² alapterületű élelmiszerpavilon létesül.

A közelfekvő Velencefürdőn — a VIII. és XIII. sz. utcák sarkán — ugyancsak élelmiszerpavilon épül, mintegy 60 m² alapterületen.

Dr. Lakner Pál
osztályvezető,
Fejér megyei Tanács VB

„Jel a tasakon" című írásában Baranyi Imre kifogásolta a Gyöngyösön kapható tasakos tej szavatossági jelzését. A panasz jogosságát nem vitatjuk, hiszen ez a jelölés nemcsak a fogyasztónak, de a kereskedelemnek és az iparnak sem felelt meg.

A tőkés importból származó csomagológépeket népgazdasági okok miatt NDK és cseh típusokra cseréltük fel. Ezeken az adagológépeken a szavatosságjelző jelölési megoldása eltért az eddig használatos és a fogyasztók által megszokott hazai gyakorlattól. Az év elején megkezdtük erre az adagológép-típusra felszerelhető, festékkel és nagyobb betűnagysággal jelző szavatosságjelző tervezését és gyártását.

A levélíró által felvetett panasz megszűnt, hiszen Gyöngyösön az új szavatosságjelzőt június 28-án felszereltük.

Martin Győző
műszaki igazgató,
Tejipari Vállalatok Trösztje

A Ludas Matyi június 18-i számában megjelent „Levélváltás az utasok sértegetéséről" című cikkre válaszolva közöljük, hogy dolgozónkat a joggal kifogásolt magatartásáért szolgálati elöljárói felelősségre vonták. Felhívták a figyelmét, hogy munkáját mindenkor udvariasan és emberségesen, az utazóközönség érdekeinek szem előtt tartásával végezze. Járművezetőnk helytelen viselkedése miatt a levélírótól ezúton is elnézést kérünk.

Telepó Sándor
főosztályvezető,
Budapesti Közlekedési Vállalat

ÖNKISZOLGÁLÓ ÉTTEREM

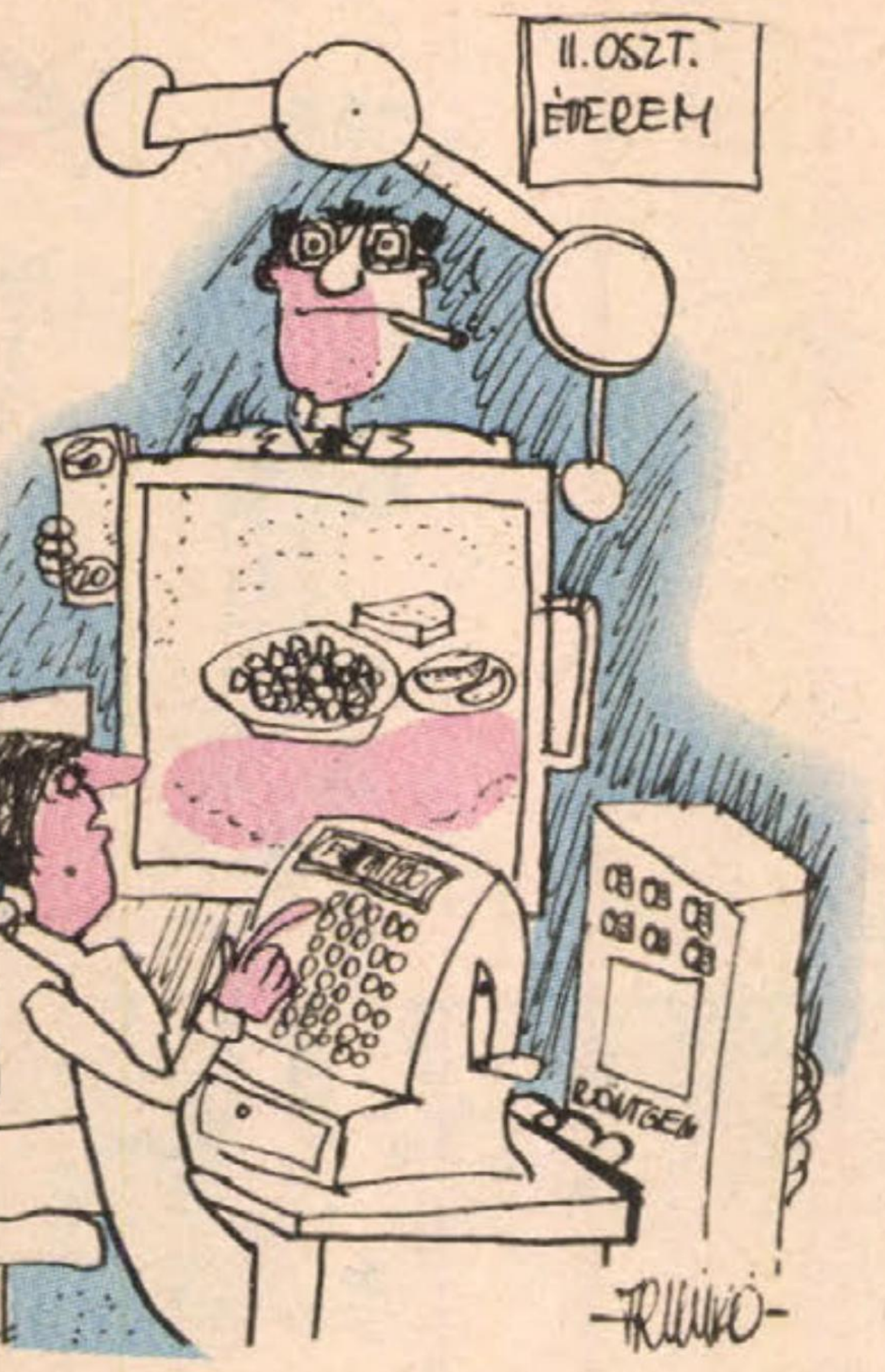

– Tehát volt egy brassói aprópecsenye, kovászos uborkával...

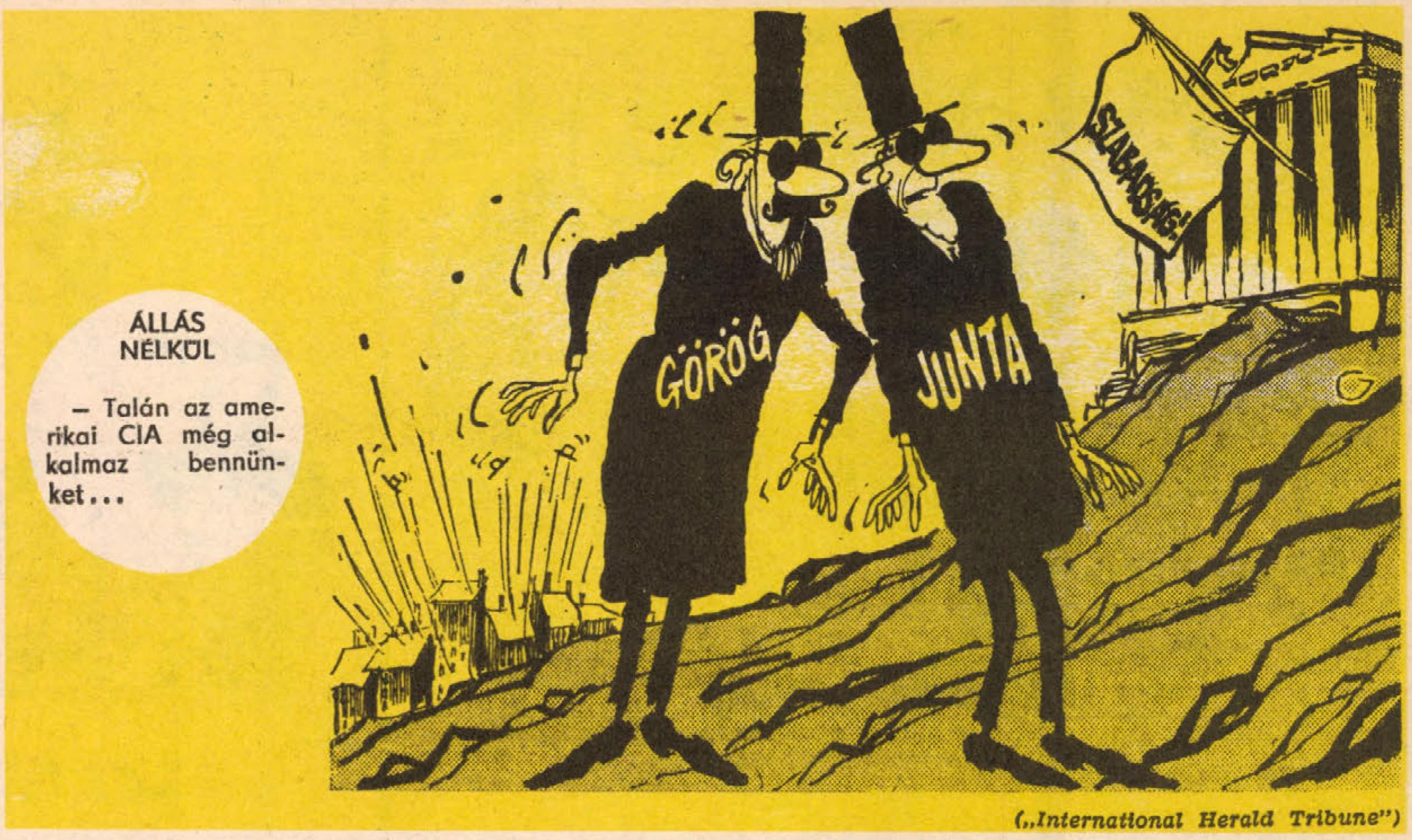

ÁLLÁS NÉLKÜL

– Talán az amerikai CIA még alkalmaz bennünket...

(„International Herald Tribune")

AZ ÓBUDAI LAKÓTELEP

A véletlen folytán kezembe került egy tanulmány, amelyet ezerötszáz év múlva írt egy történész az óbudai lakótelepről. A tudós azt bizonygatta ebben a dolgozatban, hogy a hegyek lábánál fekvő erőd-rendszert azért építették a huszadik század második felében, hogy felfogja a hegyekben tanyázó primitív törzsek támadásait, akik — bizonyos időközökben — lecsaptak a Duna két partján elterülő városra.

„A tízemeletes beton-házak, beton-erődök — írta ez a történész másfél ezer év múlva — félelmet és tiszteletet keltettek az Óbuda körül letelepedett népekben, mert azoknak még nem voltak ilyen hatalmas és ilyen hosszú házaik. Viszonylag rövid idő alatt be is hódoltak Óbudának és a fejedelmeik vazallusként szolgálták a lakótelepet.

Egyesek szerint az óbudai lakótelep tulajdonképpen egy név, de hogy ki volt Óbudai Lakótelep, akiről ezt az erőd-rendszert elnevezték — erről megoszlanak a vélemények. Egyesek szerint hadvezér volt, aki több alkalommal is visszaverte a hármashatárhegyi gótok és az angyalföldi avarok támadásait. Mások szerint az építészt hívták így, aki megálmodta és felépítette ezt a bevehetetlen, masszív városrészt, a magasba nyúló hegyek alján."

Ebben a tanulmányban olvasható egy huszadik századi férfi feljegyzése is, aki pontosan megörökítette az utókor számára, hogy mit érzett, amikor először pillantotta meg az óbudai lakótelepet?

„Én, Kovács János gépkönyvelő, Kovács Géza fia, harminchárom éves koromban kimentem az óbudai lakótelepre és láttam az óriási házakat, a hatalmas házsorokat, amelyek ezer és ezer ablakkal néztek le reám és én kicsinek, parányinak éreztem magam. A szívemet félelem fogta el és a nyakam megroppant, amikor a magasba néztem. »Ki vagy te?« — kérdeztem önmagamtól. »Ki vagy te, aki itt állsz az óriásépületek tövében?« — »Senki se vagyok« — feleltem. — »Senki se vagyok és semmi se vagyok.« Aztán rájöttem, hogy mit kell tennem: széttárt karokkal leborultam a földre, az arcomat betemettem a porba és onnan a porból kiáltottam: »A szolgád vagyok, óbudai lakótelep, tegyél velem, amit akarsz, itt fekszem a lábaidnál!«"

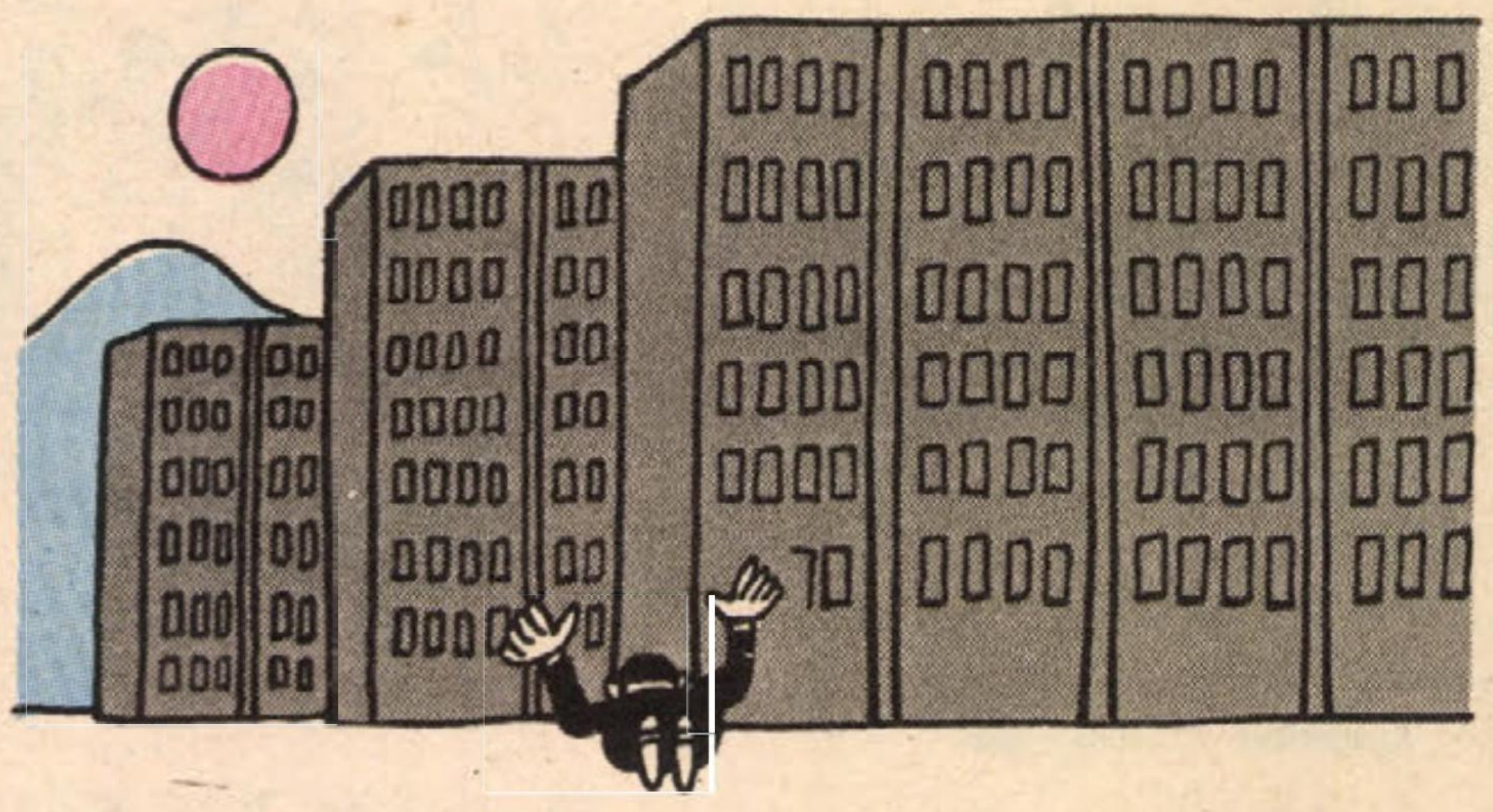

Ez a vallomás — mondta a továbbiakban a szerző — azt bizonyítja, hogy az erőd-város, impozáns méreteivel, lenyűgöző falaival, félelmetesen csillogó ablakaival nem csak elképesztette a látogatót, de vallásos érzelmeket is keltett benne. A magyarázat egyszerű: az emberek féltek és a félelem isteneket szül. Valami ehhez hasonlót érezhettek a kóbor pásztorok, amikor megpillantották Ninive vagy Babylon falait.

Az óbudai lakótelep hosszú évszázadokon át fennmaradt, pedig a történelem vihara nem volt kíméletes hozzá. A városállammá fejlődött lakótelep, amely jelentős szerepet játszott az európai történelemben, több ízben visszaverte az Afrikába tartó vízinorvégok és a Norvégiába tartó afrikaiak seregeit.

Háromezerötvenhétben azonban az óbudai lakótelepet is elérte a végzete. Egy újonnan épült, minden eddiginél nagyobb és hatalmasabb lakótelep népe legyőzte Óbudát és lerombolta a lakótelepet, de a hatalmas betonfalak még ma is állnak — írta a figyelemre méltó tanulmány szerzője —, bizonyítván: milyen fejlett volt az építészet a huszadik század második felében.

Mikes György

A BALATONNÁL

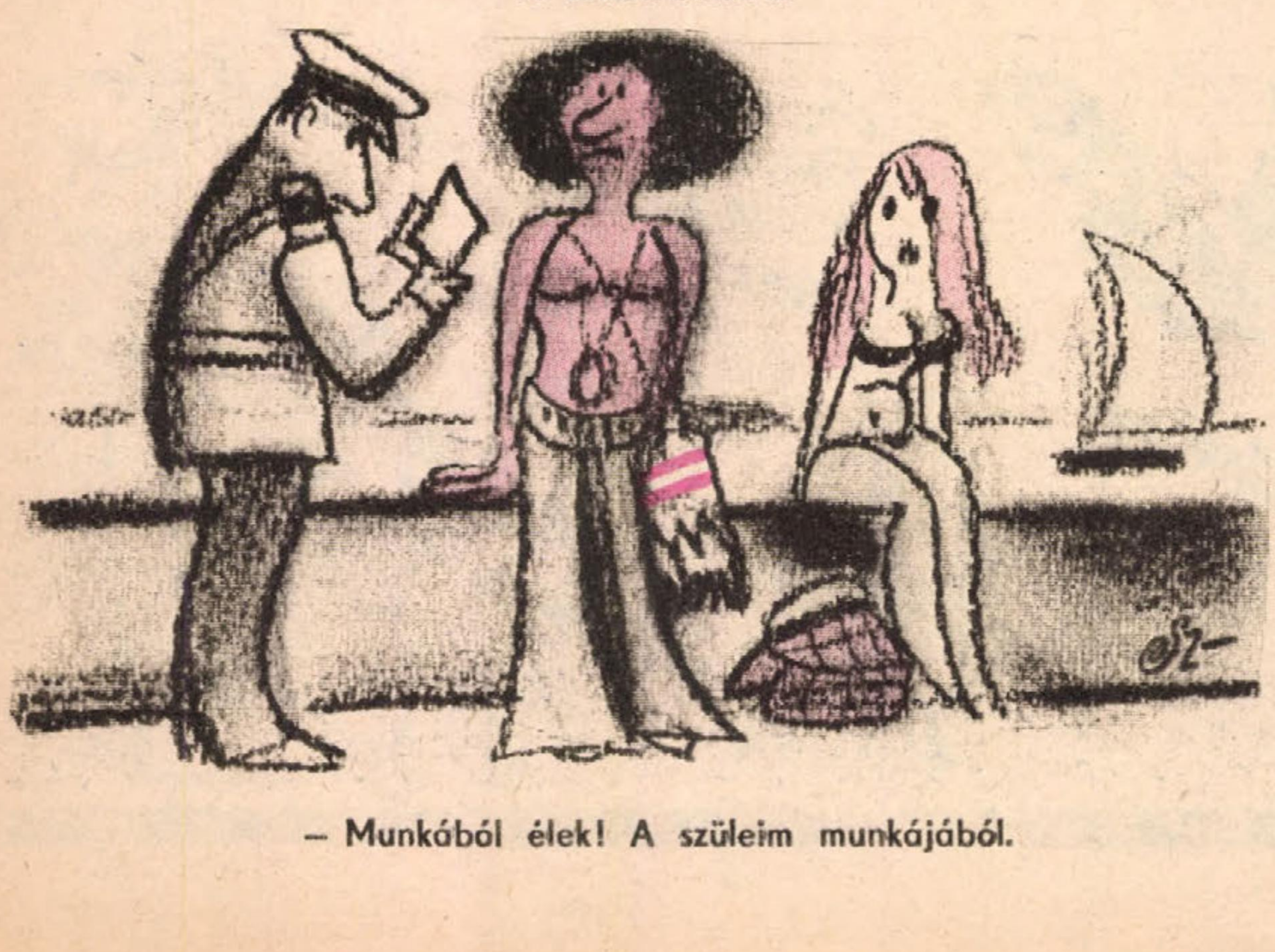

– Munkából élek! A szüleim munkájából.

MULATÓ, VILÁGSZÍNVONALON

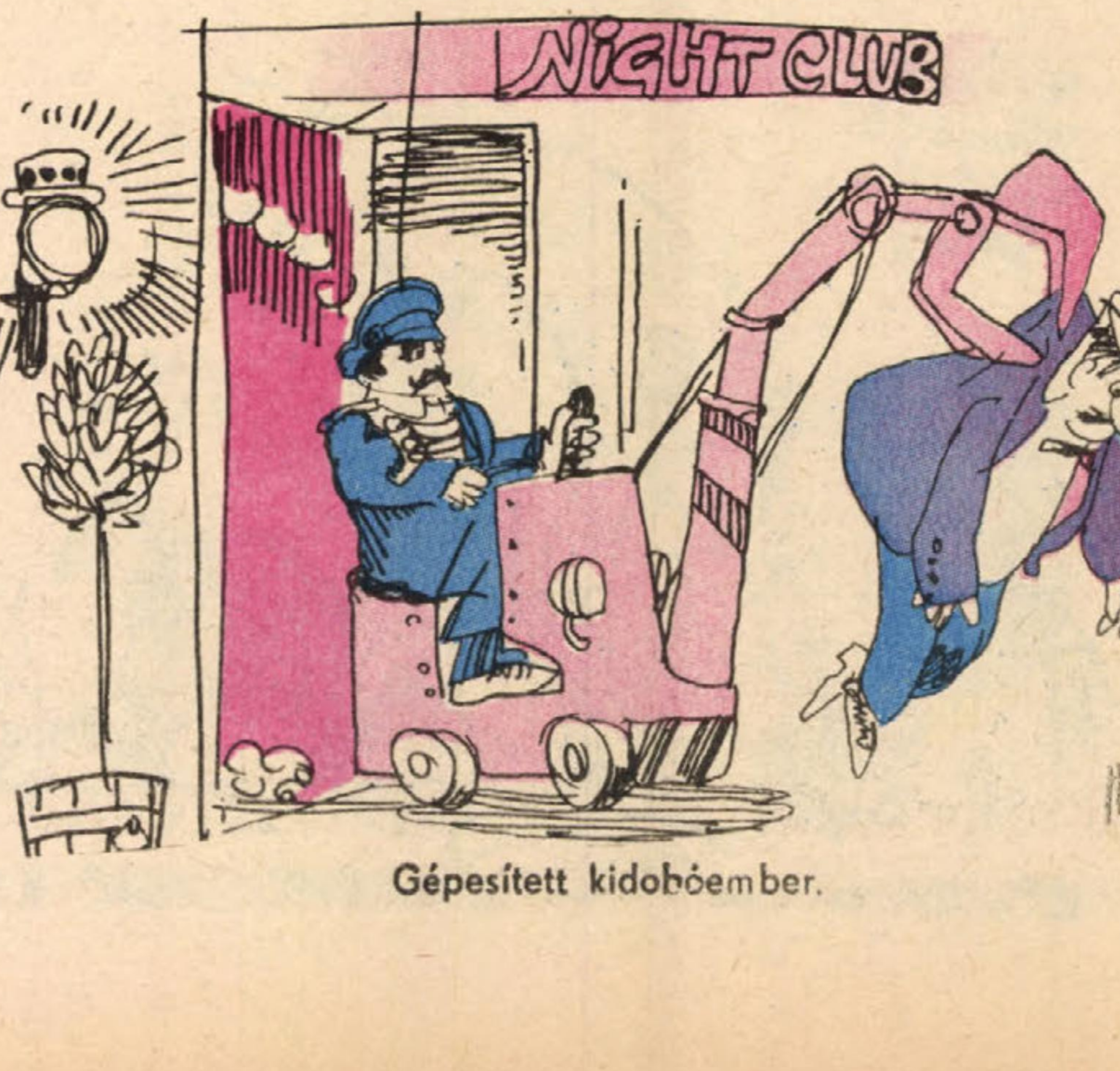

Gépesített kidobóember.

MEGBECSÜLÉS

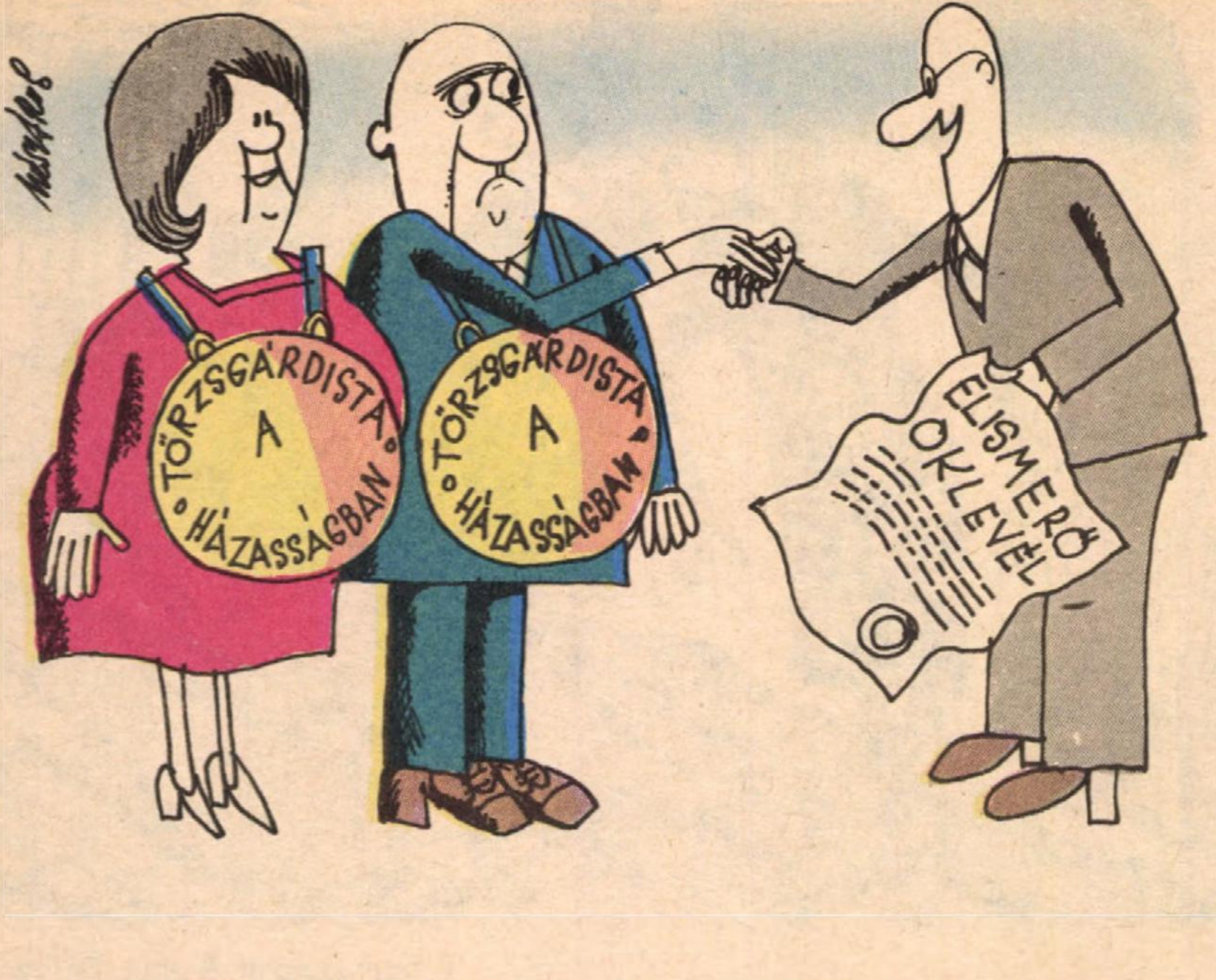

NŐK

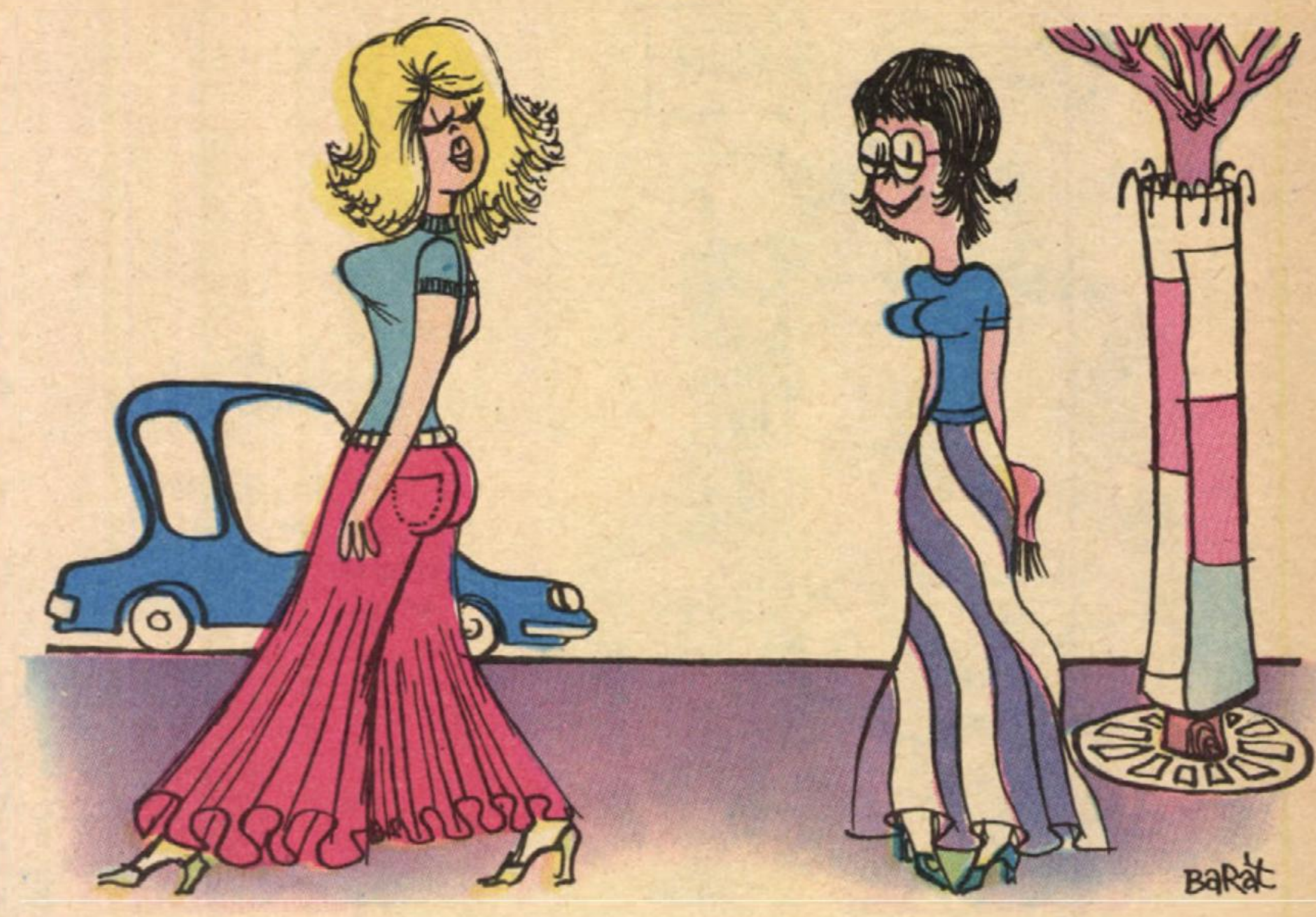

– Drágám, az ilyen maxiszoknya már nem divatos!
– Kedvesem! Ez nem szoknya, hanem nadrág . . .

Levélváltás az erkölcsi kárról

Tisztelt Szerkesztő úr!

A Pest megyei Hírlapban olvastam, hogy a tápiószecsői Egyetértés téesz főkönyvelője az elnök beleegyezésével „egyesülést" hozott létre egy gyömrői maszek kisiparossal. Az „egyesülés" annyit jelentett, hogy a kisiparos a téesz nevében és bélyegzőjével sikkasztott, csalt, üzérkedett, köz- és magánokirat-hamisítást követett el. Például 13 ismerősét, a tőlük elkért személyi igazolványuk alapján, a téesz bérjegyzékébe bevezettette, és noha azok semmiféle munkát sem végeztek, fizetést utaltatott ki nekik, és a pénzt részben vagy egészében magának tartotta meg. Lakatos üzemében a téesz részlegeként több budapesti vállalat részére színes fémforgácsolást vállalt. Sárga- és vörösréz-hulladékot nemcsak termelt, hanem vásárolt is és a MÉH-nek — a magánáraknál jóval magasabb — közületi áron adta el. Csak ebből az egyetlen üzletből 141 000 forint haszonhoz jutott. De nem sorolom tovább, csupán az újságcikk címét idézem: „Kedvükre csalhattak — fizetnek érte!" Az ügy ugyanis a bíróság elé került. Arra vagyok kíváncsi, hogyan lehetne az ilyen visszaéléseket megelőzni, és a tettesek ülhetnek-e vagy fizethetnek-e eleget azért az erkölcsi kárért, amelyet okoztak?

Tisztelt Olvasónk!

Ha a téesz főkönyvelője nem agyalta volna ki az „egyesülést", és nem fedezte volna az e címen létrehozott melléküzemágat, akkor a visszaéléssorozat el sem kezdődhetett volna;

ha a téesz elnöke nem adta volna áldását a törvénytelen társulásra, akkor nem következhetett volna be a csalássorozat, amely nem válik a tápiószecsői Egyetértés téesz dicsőségére;

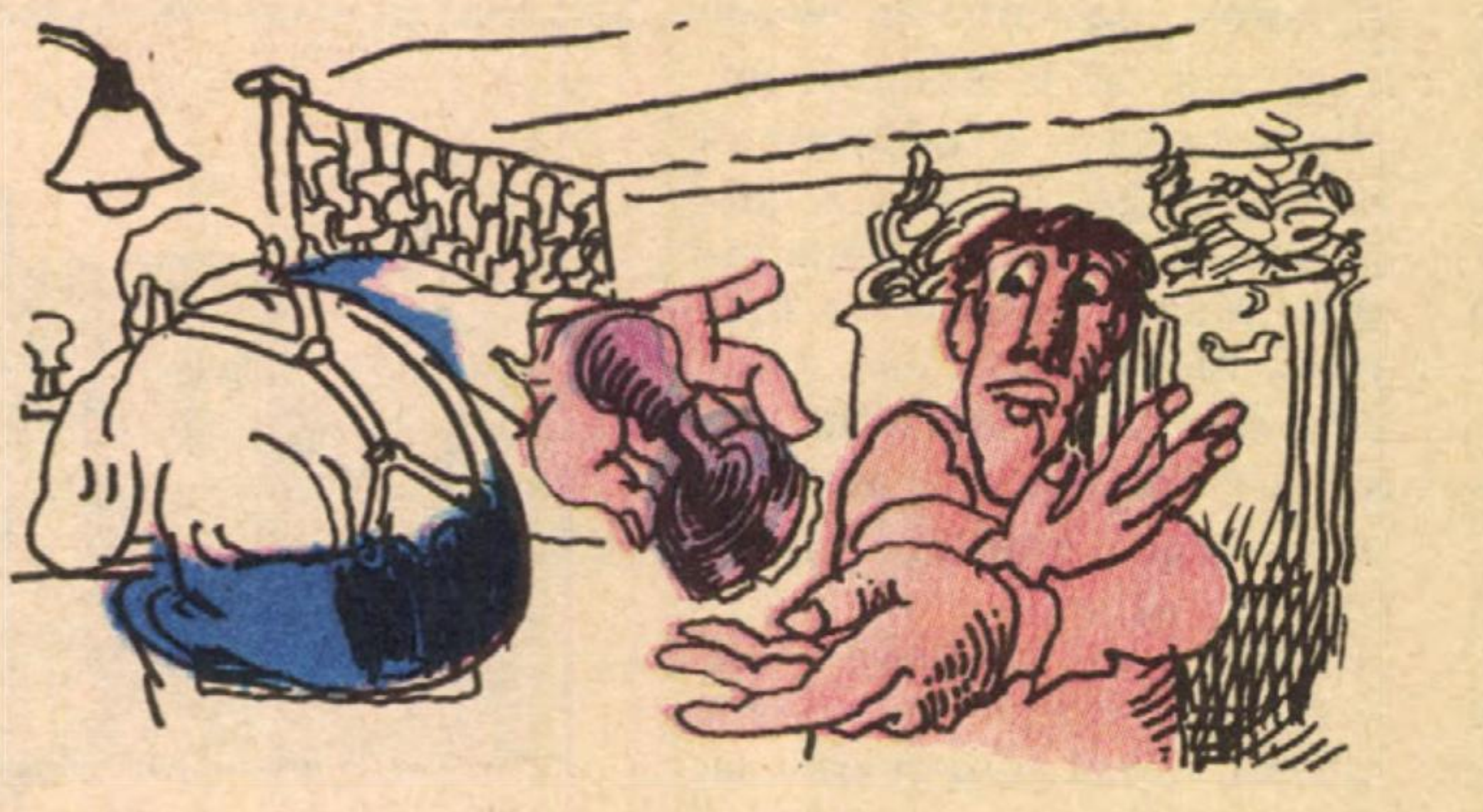

ha a téesz nem adja át a kisiparosnak a bélyegzőjét, akkor a MÉH nem fizetett volna a színesfém-hulladékért olyan magas *közületi* árat, amiért a kisiparos 141 000 forintot süllyesztett a pénztárcájába;

ha a maszek kisiparos nem lépett volna be az „egyesülésbe", akkor nem élvezhette volna a téesz nevét, erkölcsi fedezetét, nem léphetett volna elő forgácsoló üzemmé és nem tudott volna százezreket keresni;

ha a budapesti vállalatok megrendelése elmaradt volna, mert a kisiparosnak ilyen munkát Gyömrőn nem volt joga vállalni, akkor szintén nem kerülhetett volna sor a csalásokra;

ha a barátok és ismerősök anyagi előnyökért nem adták volna idegen kézbe a személyazonossági igazolványukat, akkor a kisiparos a bérjegyzéket sem tudta volna meghamisítani, és az el nem végzett munkáért bért kifizettetni;

ha a belső vagy a külső ellenőrzés csak egy kicsit „megkaparta" volna az „egyesülés" és a téesz kapcsolatát, akkor fuccs lett volna az egész ravaszul összevissza bonyolított üzletnek és visszaélésnek.

Csupán néhány pontban tértem ki arra, hogy miként lehetett volna elkerülni ezt az előre kitervelt csalássorozatot, de még nem feleltem az erkölcsi kárra vonatkozó kérdésére. Örvendetes, hogy nem tévesztette meg a cikk címe, az tudniillik, hogy: „Kedvükre csalhattak — fizetnek érte". Sovány vigasz! Az erkölcsi kárt ugyanis, amit a becsületes téeszeknek az ilyen furfangosnak vélt csalásokkal okoztak, semmiképp sem tudják megfizetni.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

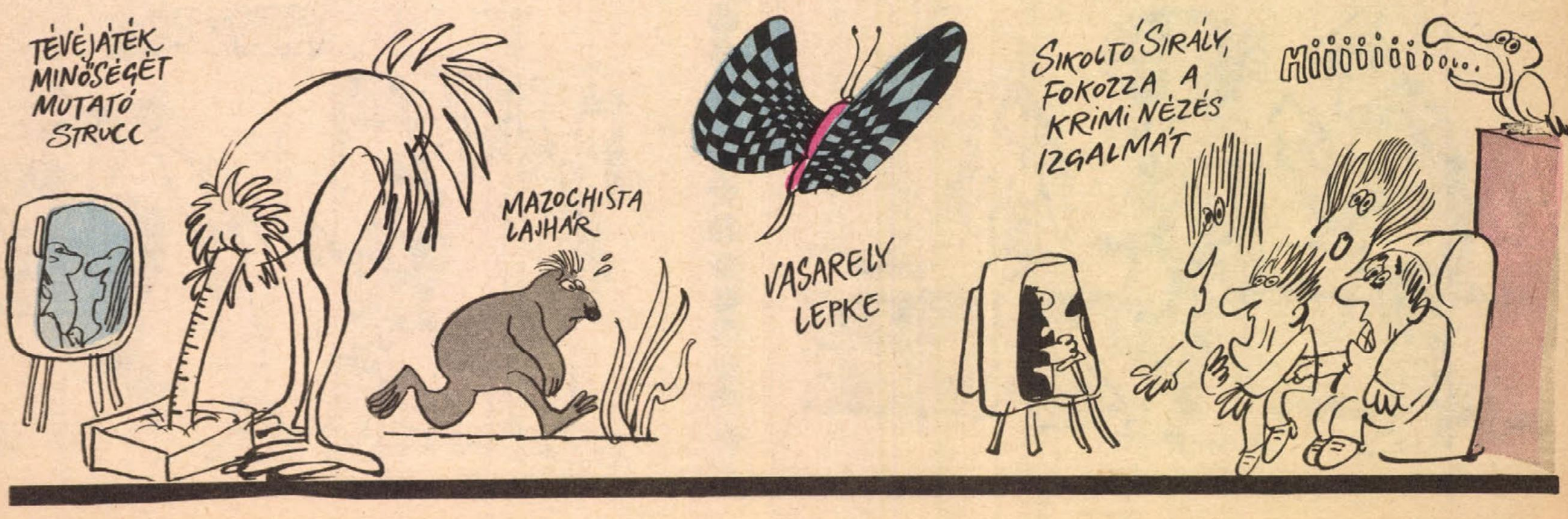
TÉVÉJÁTÉK MINŐSÉGÉT MUTATÓ STRUCC
MAZOCHISTA LAJHÁR
VASARELY LEPKE
SIKOLTÓ SIRÁLY, FOKOZZA A KRIMI NÉZÉS IZGALMÁT
Hööööööööö...

LELKIISMERETFURDALÁS

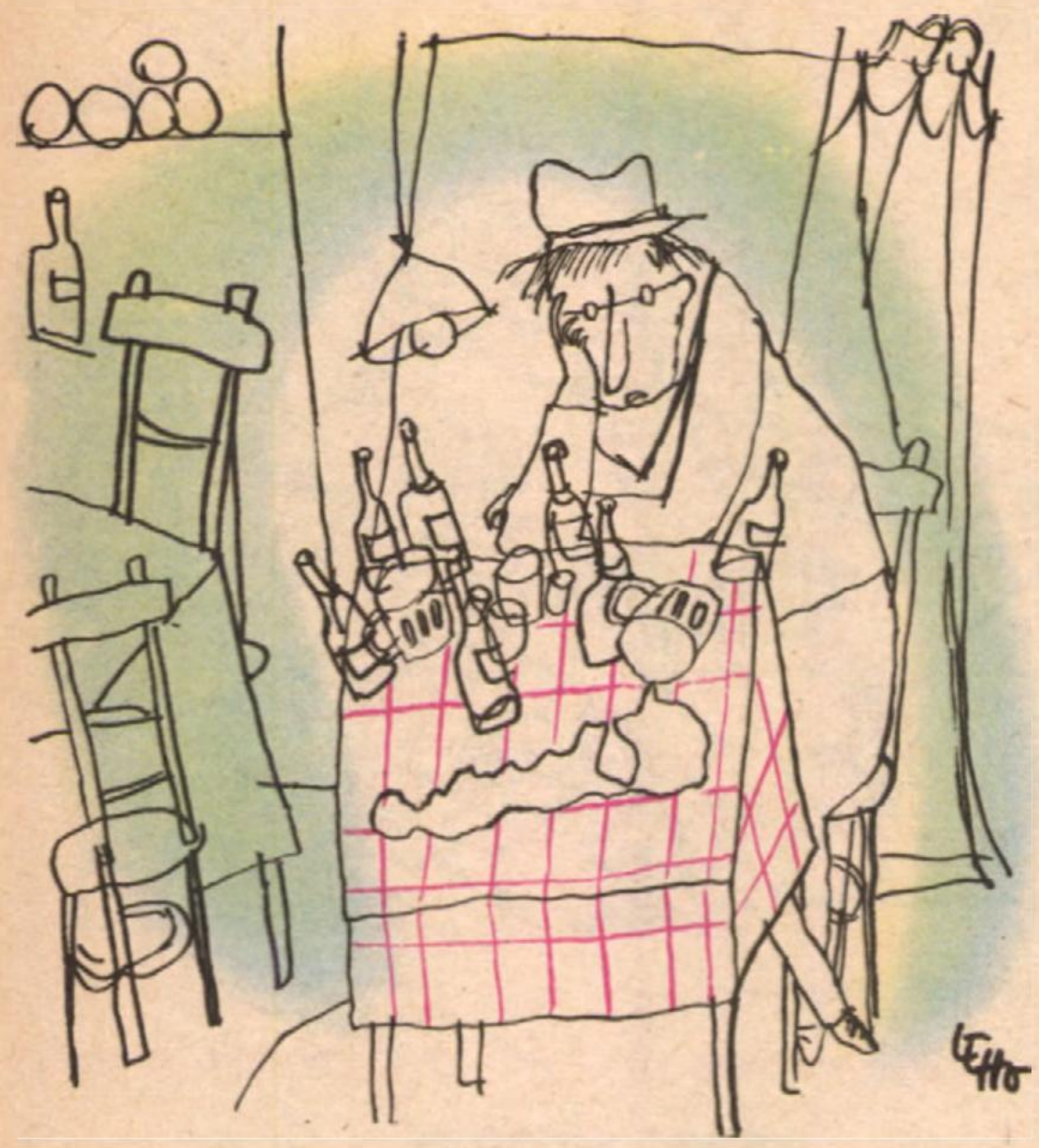

– Szegény családomnak megint nem lesz pénze nyaralásra!

EGY FÉL JELENTKEZIK

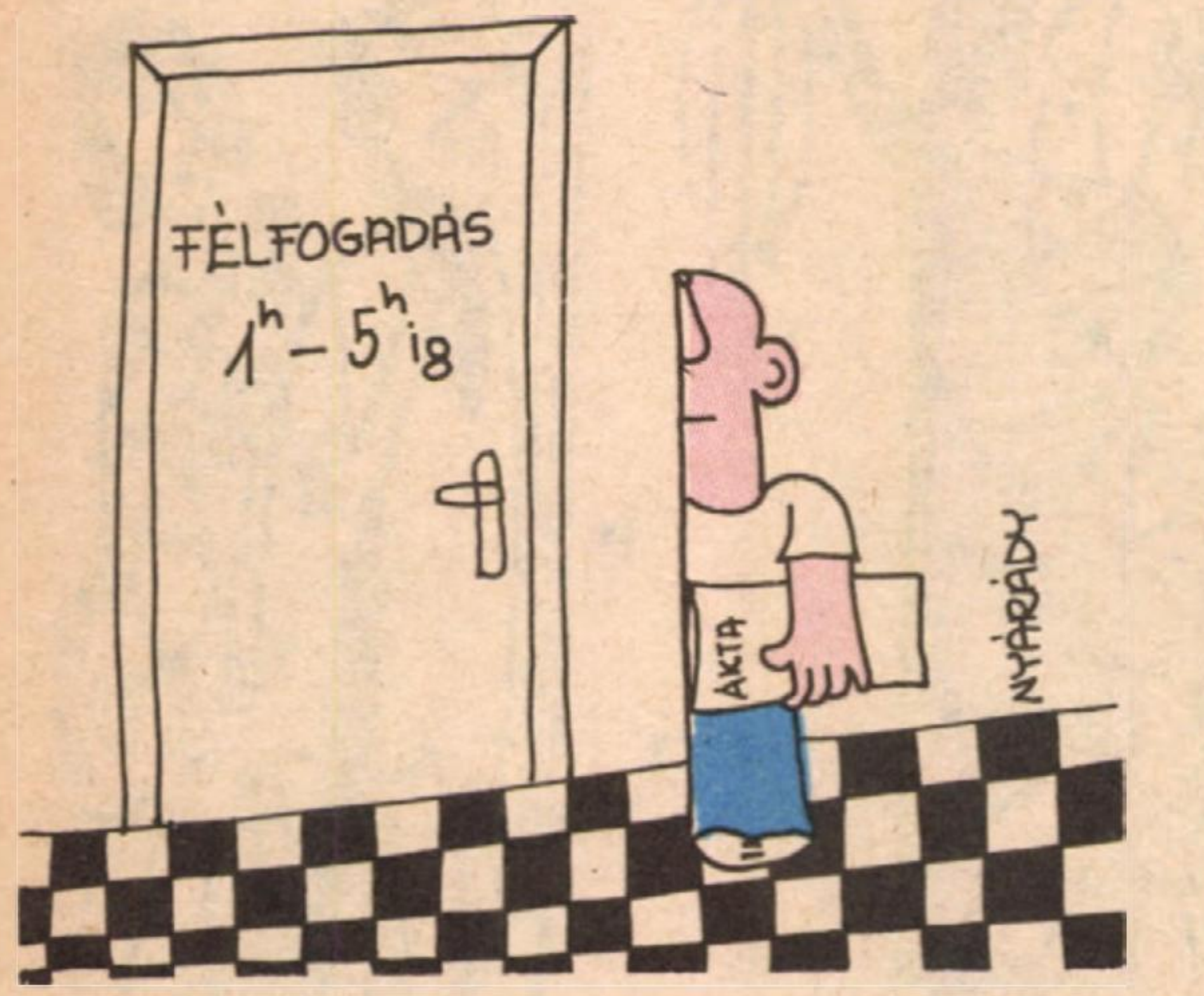

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

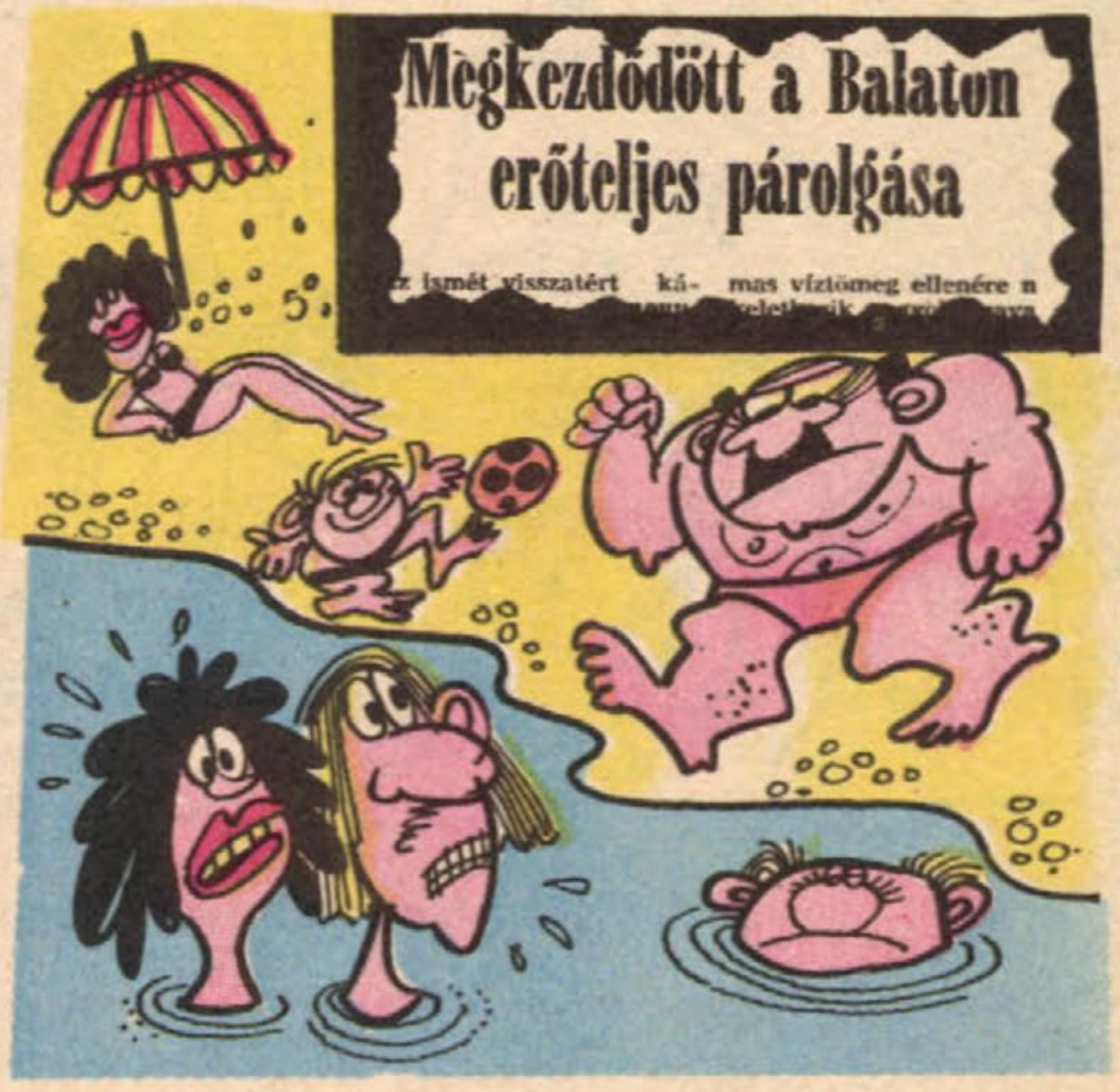
Megkezdődött a Balaton erőteljes párolgása
z ismét visszatért ká- mas víztömeg ellenére n

– Párologj el te is! Jön a férjem!

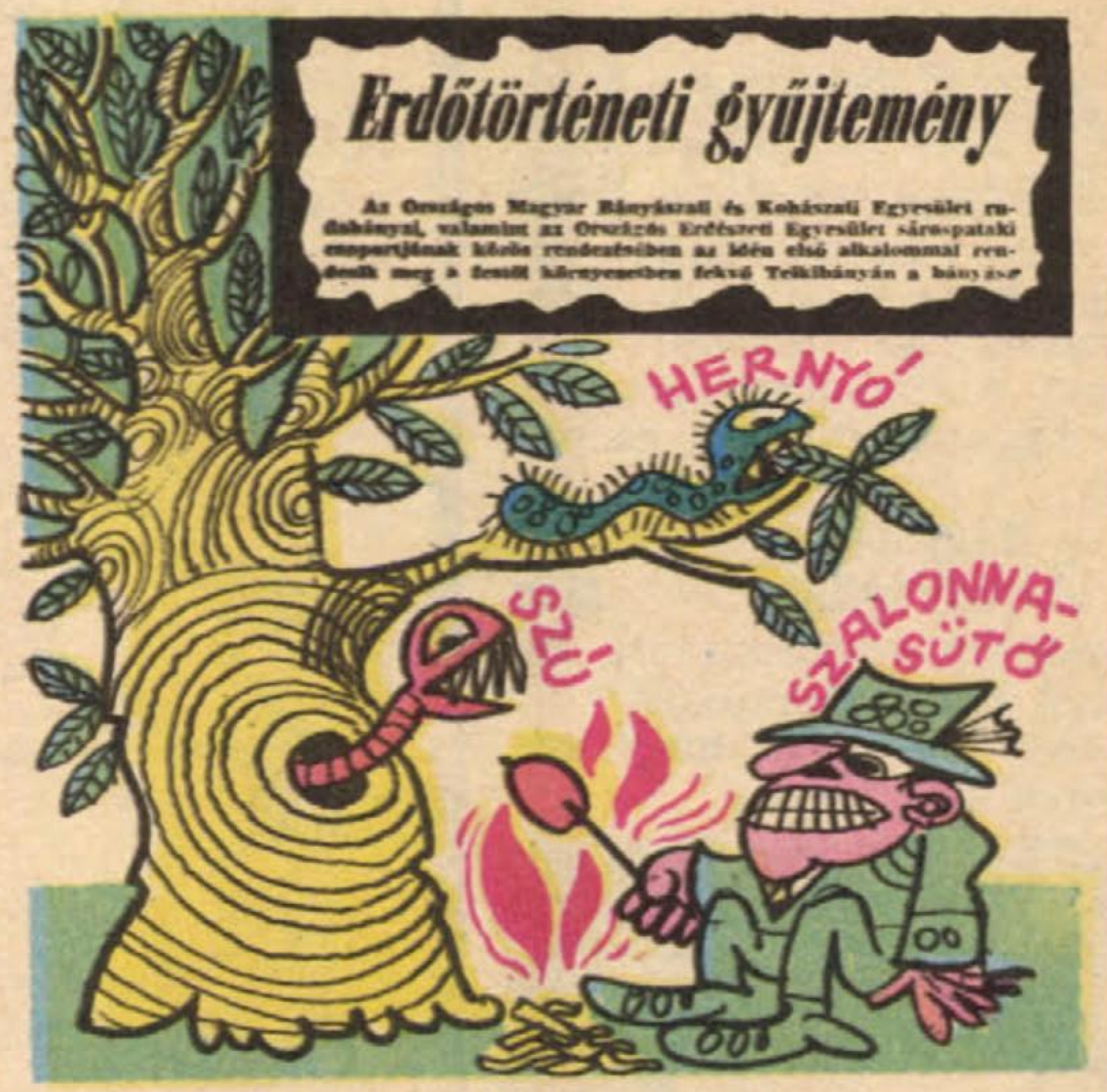

Az erdő kártevői.

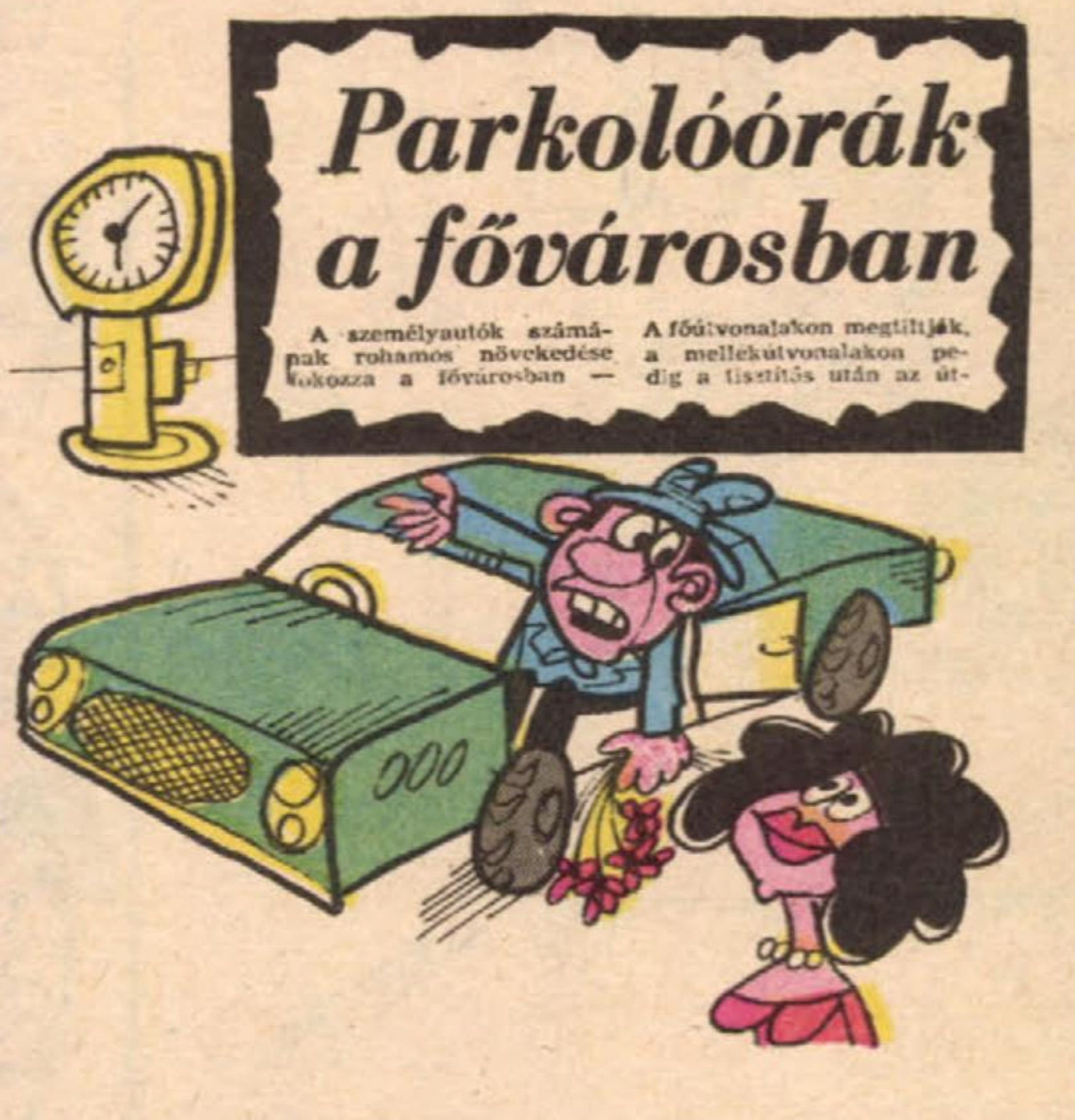
Parkolóórák a fővárosban
A személyautók számának rohamos növekedése fokozza a fővárosban —
A főútvonalakon megtiltják, a mellékútvonalakon pedig a tisztítás után az út-

– Mancika, már megint tíz forintot késett!

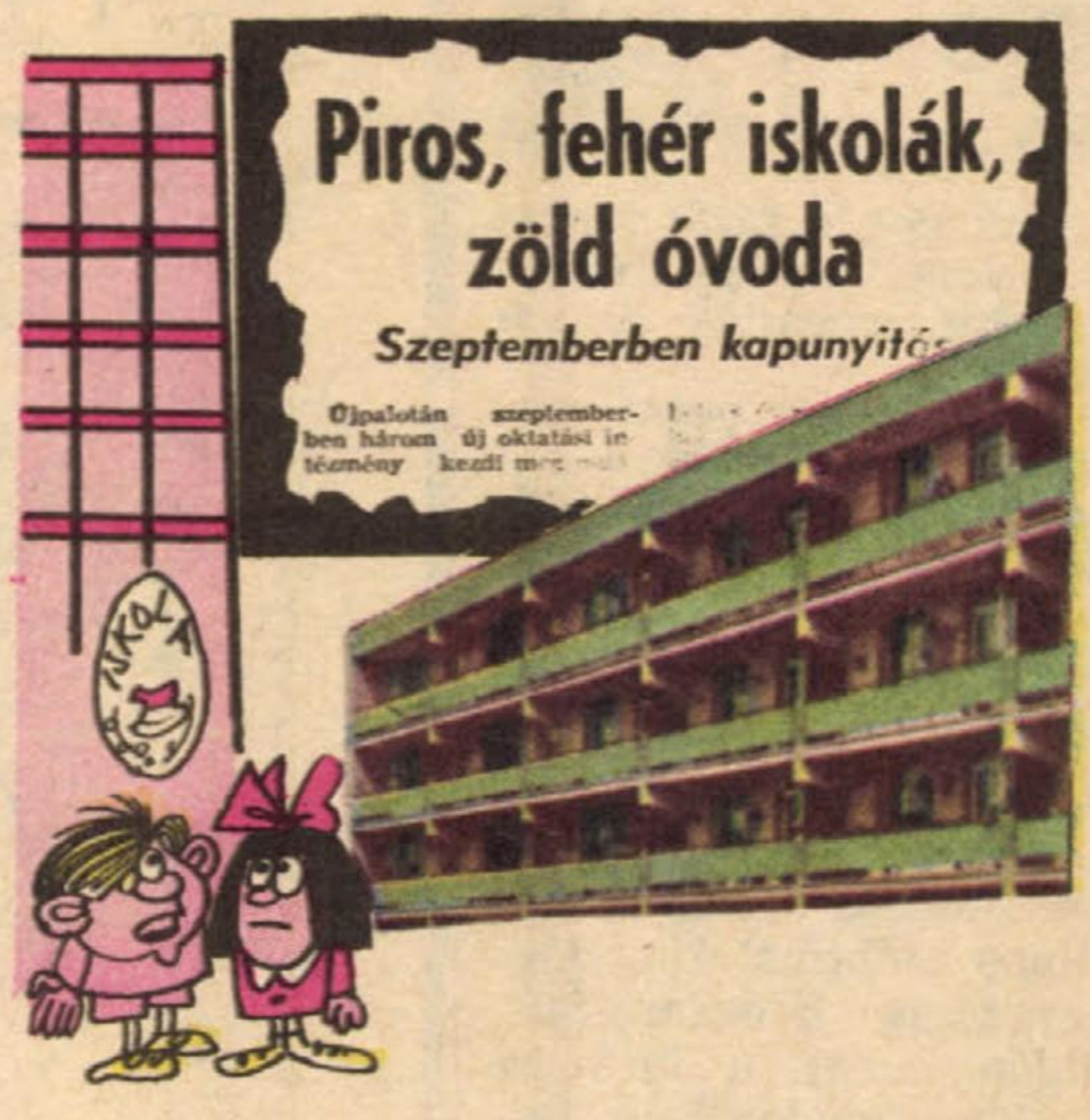
Piros, fehér iskolák, zöld óvoda
Szeptemberben kapunyitás
Újpalotán szeptemberben három új oktatási intézmény kezdi meg
ISKOLA

– Nem is a szín a probléma, hanem az, hogy nemsokára kezdődik...

AZ ŐRÜLET REGGELE

A feleségemről áradozva beszélnek mindazok, akik a lakásunkban megfordulnak — meséli Z. — Hogy még a levegő is ragyog a tisztaságtól, és talán mikroszkóppal sem lehetne porszemet találni a lakásban. Én viszont már torkig vagyok az egész ragyogástól, minden felszedett porszemért az idegeimmel fizetek. A saját lakásomba nem léphetek be a saját cipőmben; ha a kezemből leteszem a kávéscsészét, annak biztosan nyoma lesz ott, ahová letettem, és a cigarettámra is úgy kell ügyelnem, hogy semmi örömöm nincs a dohányzásban.

— Miért nem lázadsz fel? — kérdem lelkesen és nagy biztatással.

— Azt tettem! — kiáltja Z. — és megsemmisültem! Így még nem vesztett ember csatát, mint én! Ebben a harcban — melyet számos férfitársam folytatott már a zsarnokian rendszerető feleségekkel szemben — férfi még nem bukott akkorát, mint én! Különben kár is volna szót vesztegetni rá!

— Meséld — kérlelem. — A szívemhez közel áll harcod, ami ma néked Mohács volt, Waterloo és Trafalgar, az talán példa és segítség a subickoló és fényesítő asszonyok megfékezésében!

— Elmondom — szólt Z. — Nem hebehurgyán fogtam a támadáshoz, hosszasan terveztem az akciót, mondhatnám, hogy tudományos alapon. Úgy határoztam, hogy lélektani alapon mérek csapást a feleségem tisztaság-mániájára, és a szeme láttára beleőrülök. Ez látszott a legjobb módszernek, mert a feleségem egyébként szeret engem, ezért számíthattam az ijedtségére és a megrendülésére, ha őrültként lát engem, maga mellett.

— Hogyan akartál megőrülni?

— Egy elmeorvos-barátommal döntöttünk úgy, hogy takarítási kényszer fog elhatalmasodni rajtam. Az elmeorvossal szakszerűen kidolgoztuk a megfelelő típusos elmezavar tüneteit, reggel a feleségem a fürdőszobában fog találni, amint munkába sietés helyett, a fürdőszoba-ajtó kilincsét fényesítem egy puha ronggyal. Hozzám intézett kérdéseire egyáltalán nem felelek, vagy csak zavart válaszokat adok a kilincsről. Ezt a kilincset fényesítem órákon át, ha kell, estig, miközben élelmet sem veszek magamhoz. A feleségem előbb-utóbb orvosért fog küldeni, aki megállapítja a tudathasadást, legrosszabb esetben is súlyos idegösszeomlást talál. Az összefüggést betegségem és az asszony takarítás-szenvedélye közt aztán majd nem lesz már nehéz összefüggésbe hozni!

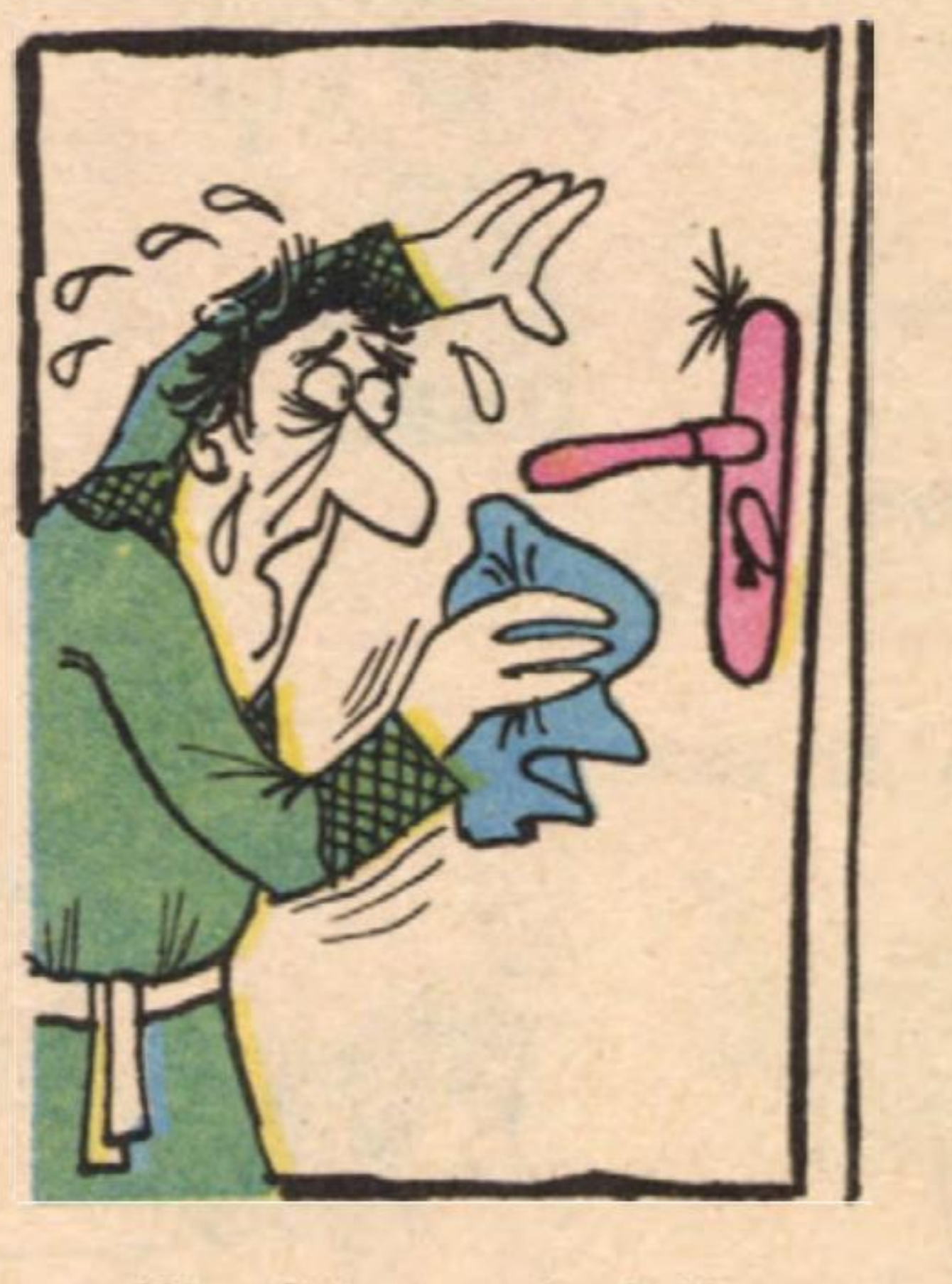

— Kegyetlen terv, de nagyszerű! — mondtam elismerően. — Hogyan bukott el mégis?

— Képzeld el — mondja Z. és a szájaszéle is reszket — reggel elkezdem a kilincset dörgölni a ronggyal. Jön a feleségem: „Te mit csinálsz itt?" — kérdi meglepődve —, „nincsen ma hivatal?" Nem szólok rá semmit, csak lehelem a kilincset és fényesítem. — „Nem is mondtad, hogy ma szabadnapod van!" — mondja a feleségem és megsimogat. — „Milyen rendes vagy, hogy segítesz nekem, de nem így kell ezt pucolni! Mindjárt hozok neked egy pasztát!" Hozza a pasztát, én némán dolgozom a kilincsen, várom, mikor kezdi furcsállani. Már tíz óra is elmúlt, már két órája dörzsölöm a kilincset, de fel sem tűnik neki. Fél tizenegykor benéz a fürdőszobába, szemügyre vesz és azt mondja: Öreg kilincsek ezek, nehezen fényesedik ki rajtuk a kopás. Most legalább tudod, hogy milyen nehéz csak egyetlen kilincset is rendesen, tisztán tartani!" Azzal visszamegy a konyhába.

— Rendben találta a dolgot! — mondom Z. helyett is, rémülten.

— Ahogy mondod! — kiáltja Z. — Fél kettőkor, mikor újra odajött hozzám, csak annyit kérdezett: „Nem vagy még éhes?" Pedig akkor már egy kis pasztát is tettem a szájamba, hogy az ajkaim szélén hab jelenjen meg, de meg se látta. Fél négykor hallom, hogy telefonál. Most hívja az orvost! Mit gondolsz, kit hívott? Az anyját! És hallom, amint azt mondja az anyjának: „Képzeld, a Józsi milyen rendes, reggel óta segít nekem takarítani!" Meg kellett kapaszkodnom a kilincsben, hogy el ne ájuljak. Aztán befejezi a beszélgetést, visszajön hozzám és tudod mit csinál? Kiveszi a kezemből a rongyot és azt mondja: „Majd én megmutatom, hogyan lesz ez a kilincs szép, fényes! Nézzed!" És pucolja a kilincset, amit én reggel óta dörgölök a ronggyal! Ez volt a vég! Betántorogtam a szobába és az ágyra zuhantam!

— Rettenetes! — állapítottam meg, magam is megborzongva.

— És tudod, mi a legszörnyűbb? — kérdezte Z. és a szeme eszelősen felvillant. — Az, hogy a kilincsen van egy pötty, ami nem tűnik el! Most megyek, megpróbálom sósavval!

Tántorogva, köszönés nélkül elment. A kezével olyan mozdulatokat végzett, mikor egy kilincset dörzsölnek, puha ronggyal.

Somogyi Pál

TRIBUN

Az FC Gravesend játékosai délután másfél órás edzést tartottak. Hogy valami változatosságot vigyenek az ügybe — meztelenül. Az esetnek híre ment, a szövetség száz font bírsággal sújtotta a csapatot.

— Nagy pénz — mondta a csapatkapitány. — Már majdnem sztriptizgázsi. De majd összekalapozzuk.

Még szerencse, hogy kalapjuk azért van!

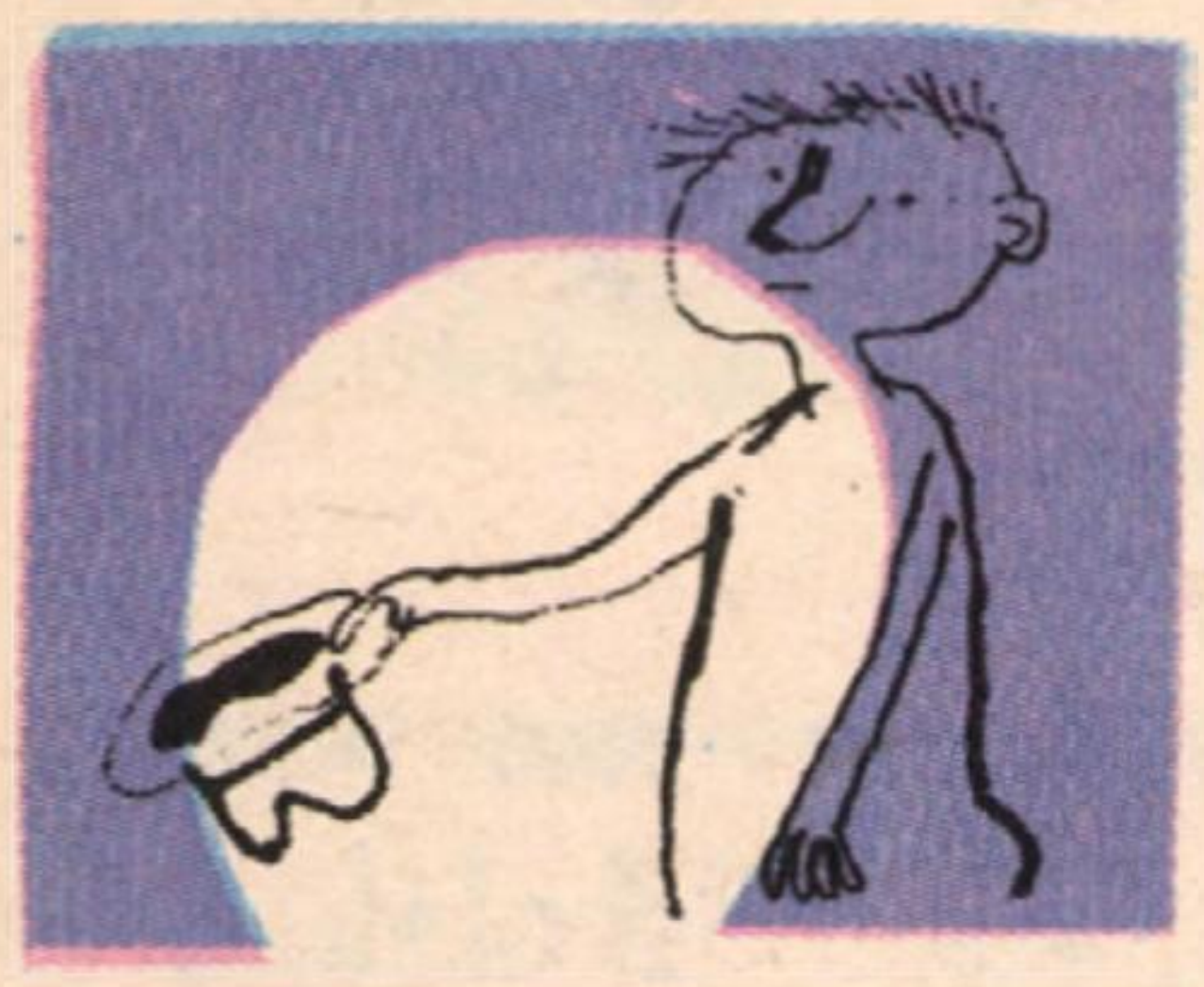

Jakovot, a futószarvaslövés szovjet világbajnokát faggatták az újságírók.

— Bizonyára sokat vadászik szabadidejében...

A világbajnok szörnyülködött.

— Hogy én eleven szarvasra lőjek? Nincs az a pénz.

*

Svédországban szóba került, hogy meg kellene reformálni a jégkorongozás játékvezetését. Például, hogy a bíró ne a pályán szaladgáljon, hanem a palánkon kívül üljön és egy képernyőn figyelje a mérkőzést. A javaslatot aztán leszavazták.

— Ostobaság — mondta egy bennfentes. — A játékvezető legfontosabb dolga a jéghokiban nem az, hogy megítélje a szabálytalanságokat, hanem, hogy szétválassza a verekedőket.

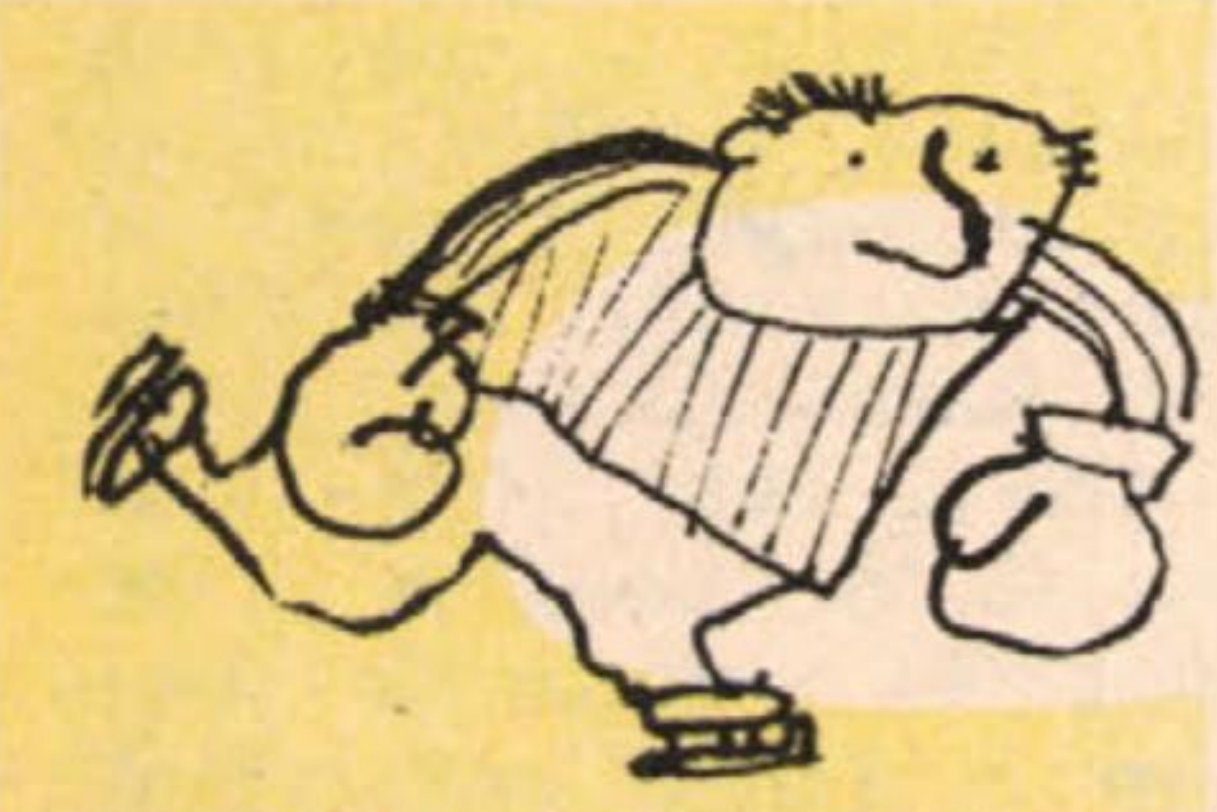

A világ legrosszabb csapata? Talán a svéd Storans együttese. Legutóbbi három mérkőzésük eredménye: 0:17, 0:18 és végül — a Laddby ellen — 0:33.

A gólzáporos mérkőzés után kétségbeesetten panaszkodott Johny Johansson, a Laddby középcsatára.

— Tizenegy gólt rúgtam, az edzőm mégis rettenetesen megmosta a fejemet. Mert szerinte legalább húsz helyzetet kihagytam. Pedig legfeljebb tizenöt lehetett.

(p. p.)

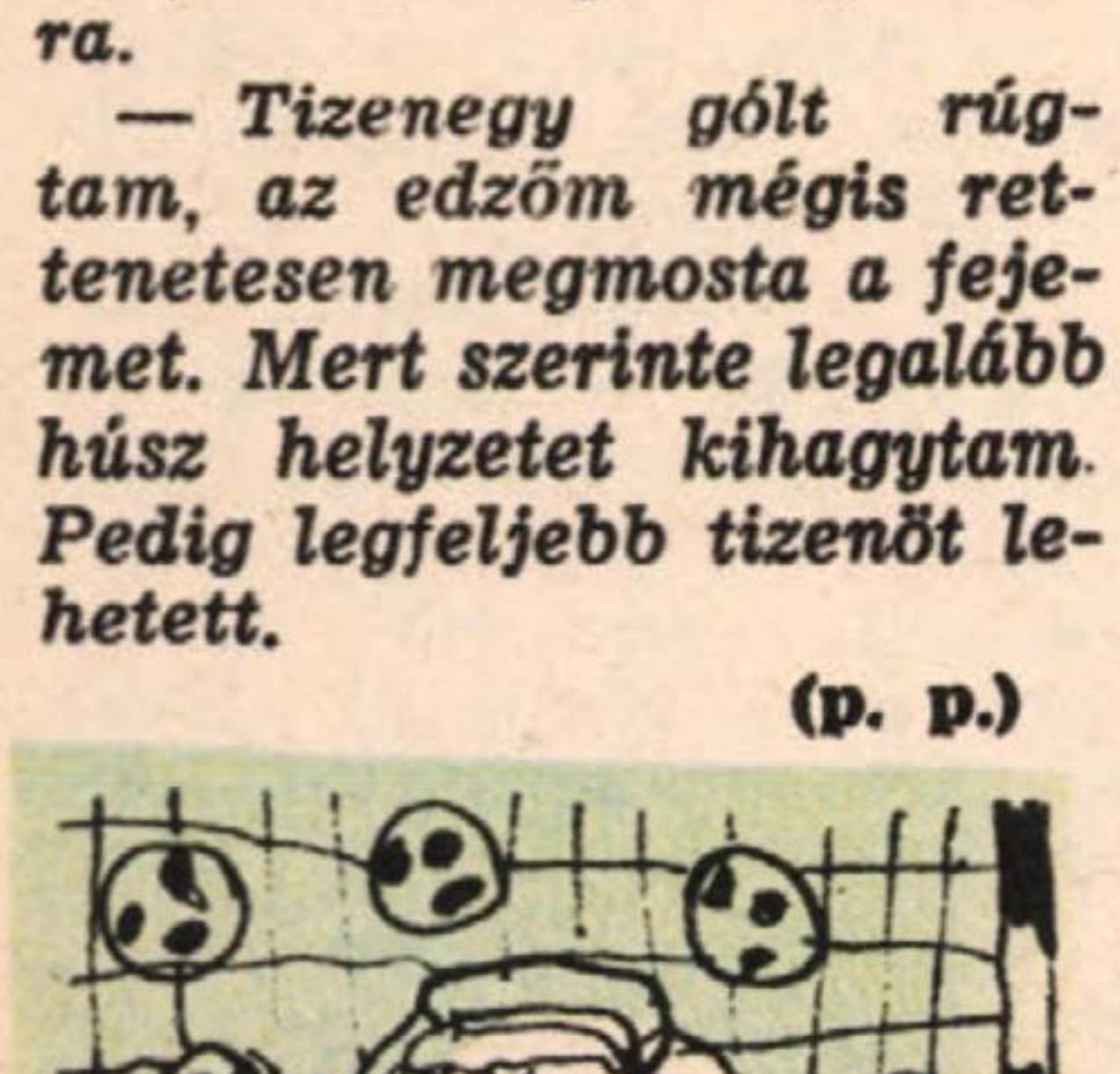

FELBOMLÓ BEAT-ZENEKAR

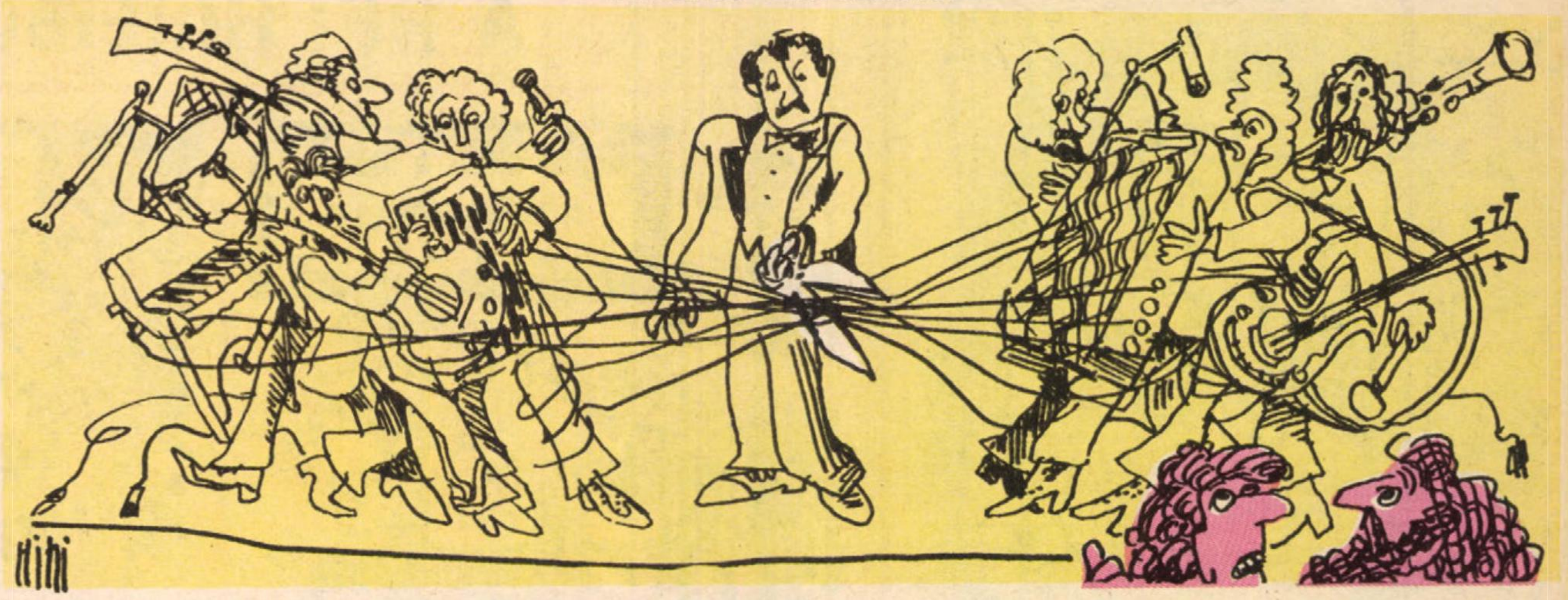

– Tudod, hapsikám, az osztozkodás a legnehezebb...

A CSODAGYEREK

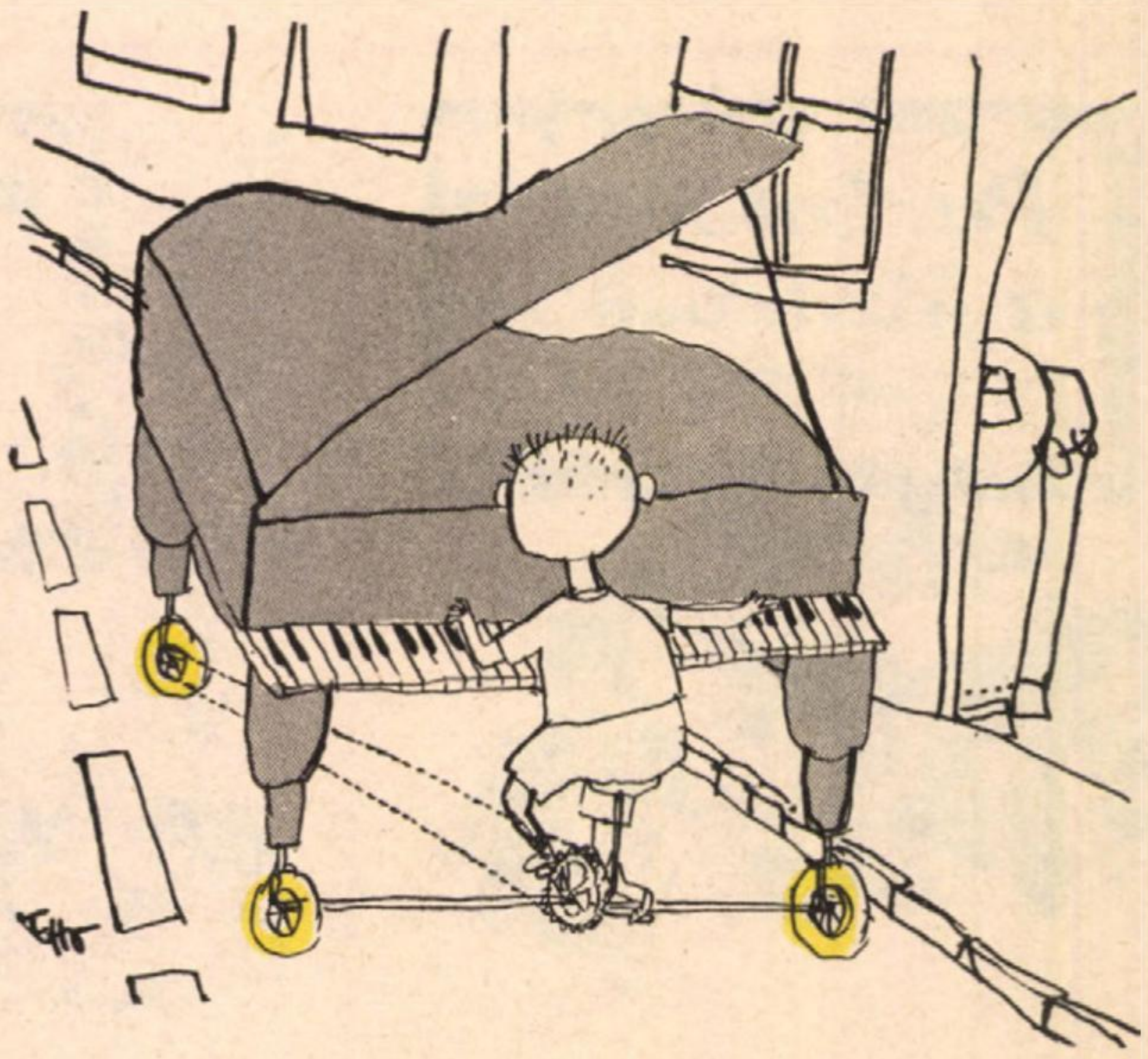

KEDVES VENDÉGEK

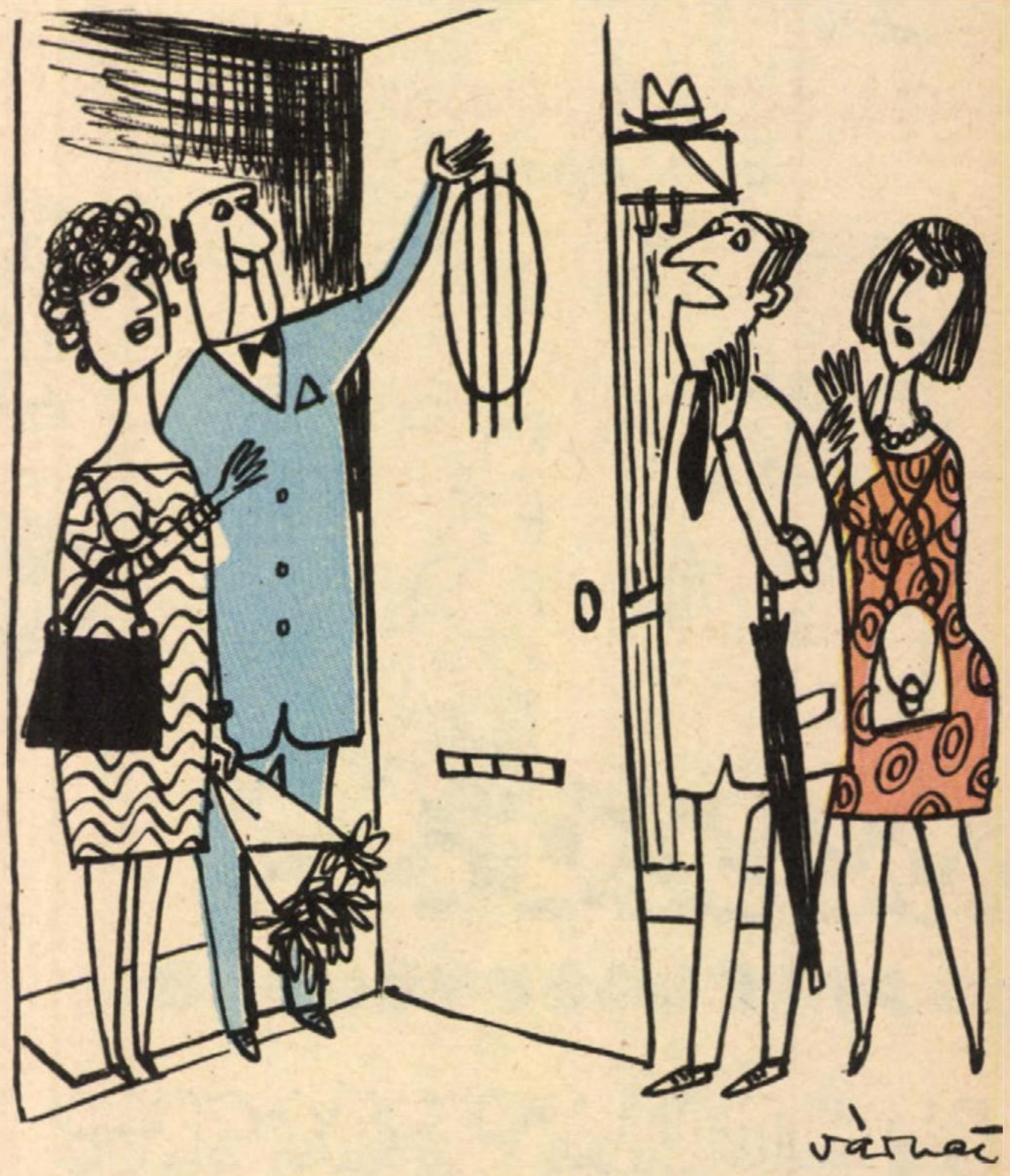

– Milyen jó, hogy még itthon találtatok. Mi ugyanis későbbre vártunk benneteket!

Tihanyi Sellőkaland

A Sellő a pecsétgyűrűn
Jó krimi, de van már mása,
Úgyszólván a szemem előtt
Született meg folytatása.

Egy sellő a kemping táján
Ígéretes flörtöt űzve,
Ékszeráriákat dúdolt,
Így hozott egy olaszt tűzbe.

Miután az olvasókat
Előkészítettem kellőn,
Megsúgom, hogy másnap reggel
Pecsétgyűrű volt a sellőn.

Hidvéghy Ferenc

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A papa gyakran küld pénzt a városban tanuló fiának. Amikor újabb kérés érkezik, a papa küld egy százast a fiának, és a következő levelet mellékeli hozzá:

„Tanulj meg végre helyesen írni. A 100-at két nullával írják és nem hárommal...”

CSODA AZ ORSZÁGÚTON

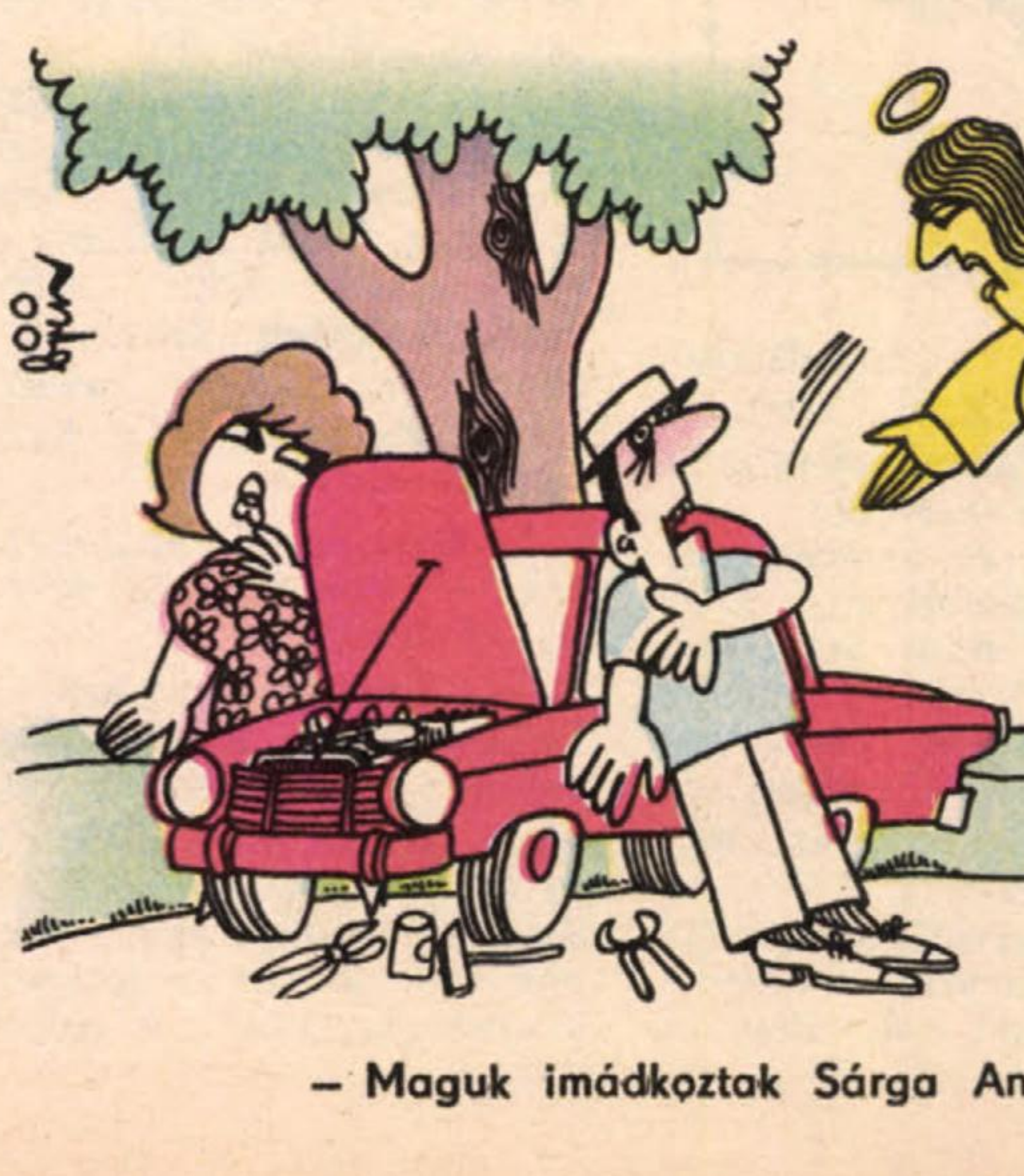

– Maguk imádkoztak Sárga Angyalért?

KEGYELET

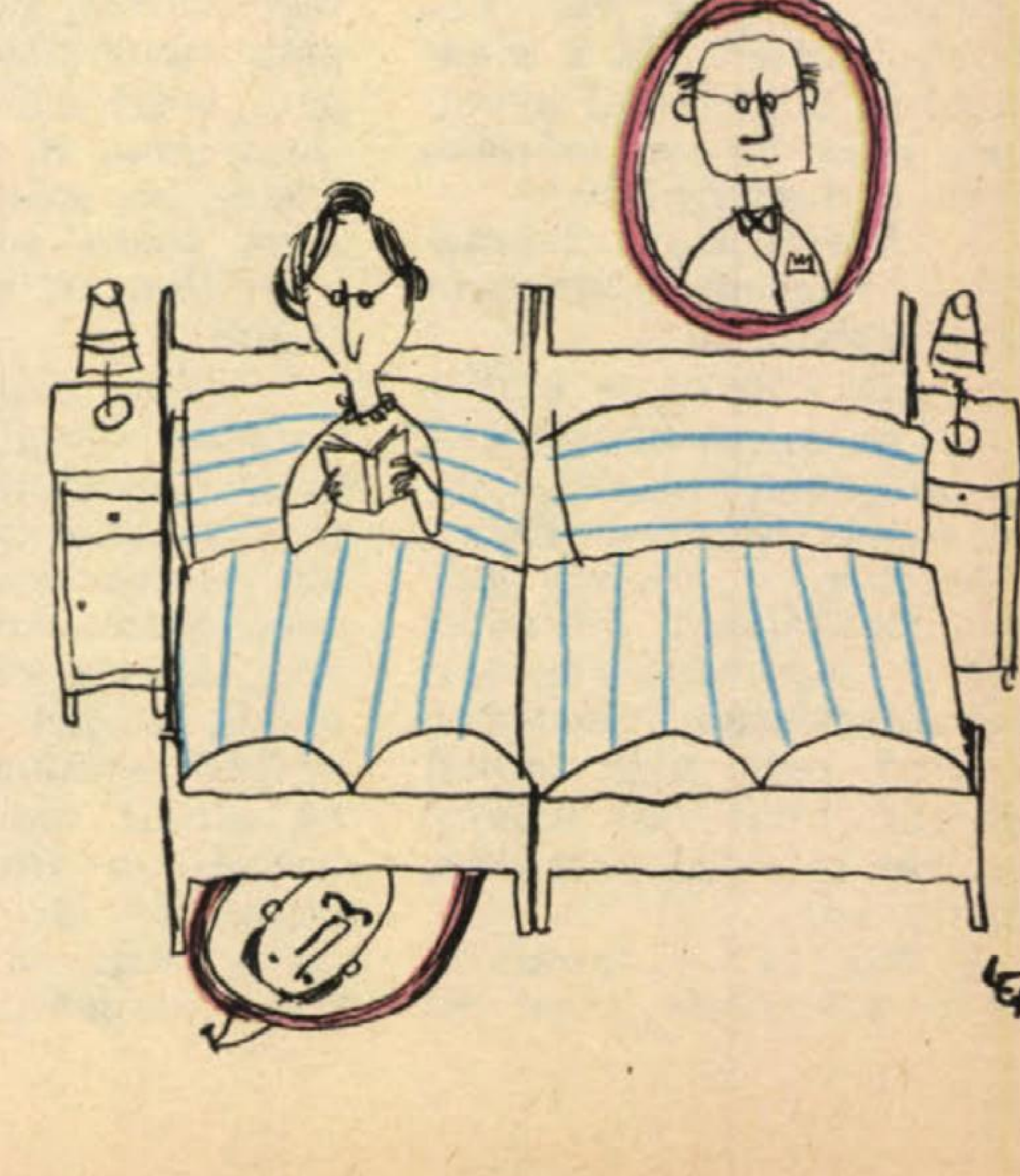

FELHÁBORODOTT HIVATALNOK

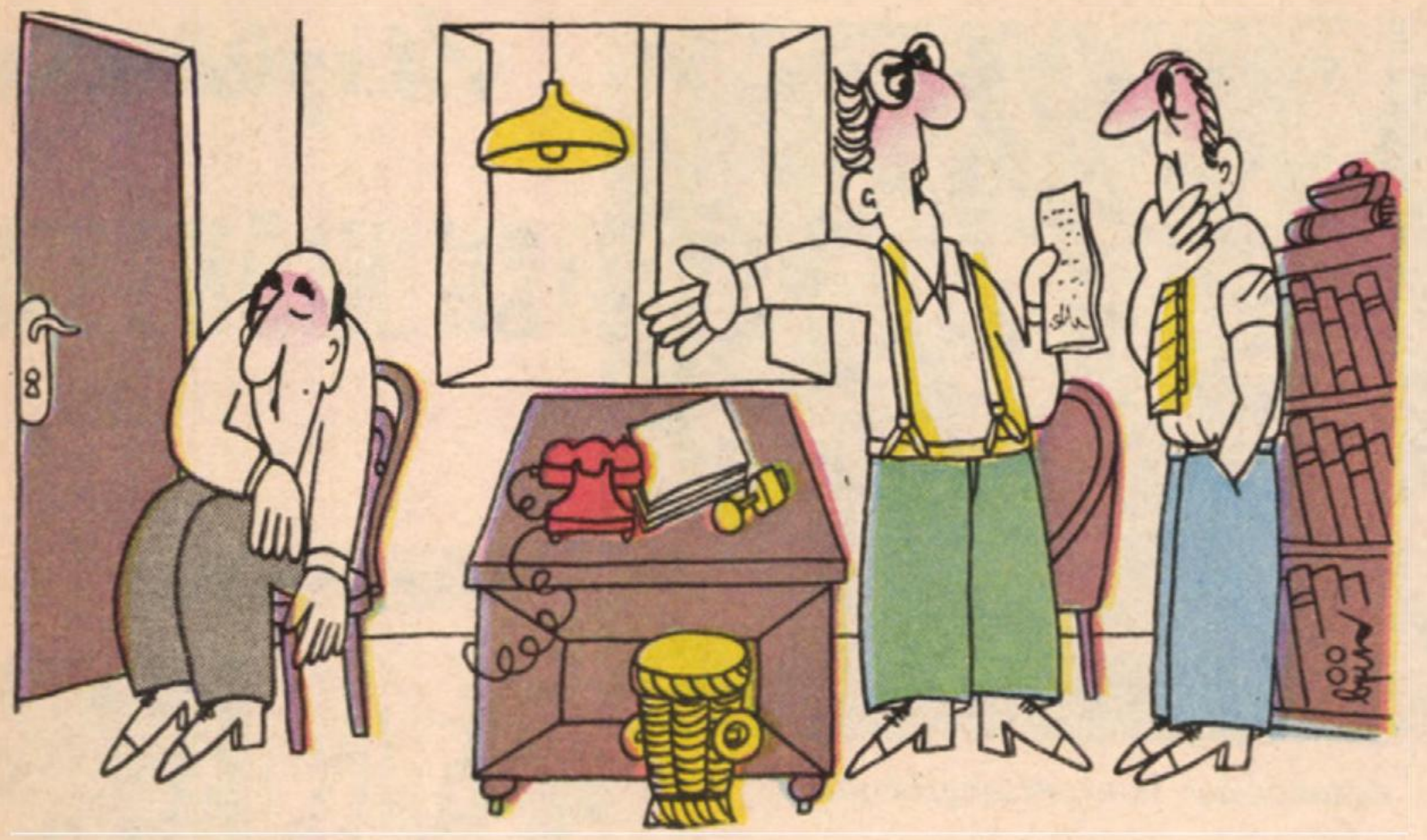

– Nahát, micsoda ügyfelek vannak! Három órája vár az ügyintézésre, s mire készen vagyok, elalszik!

IRAM

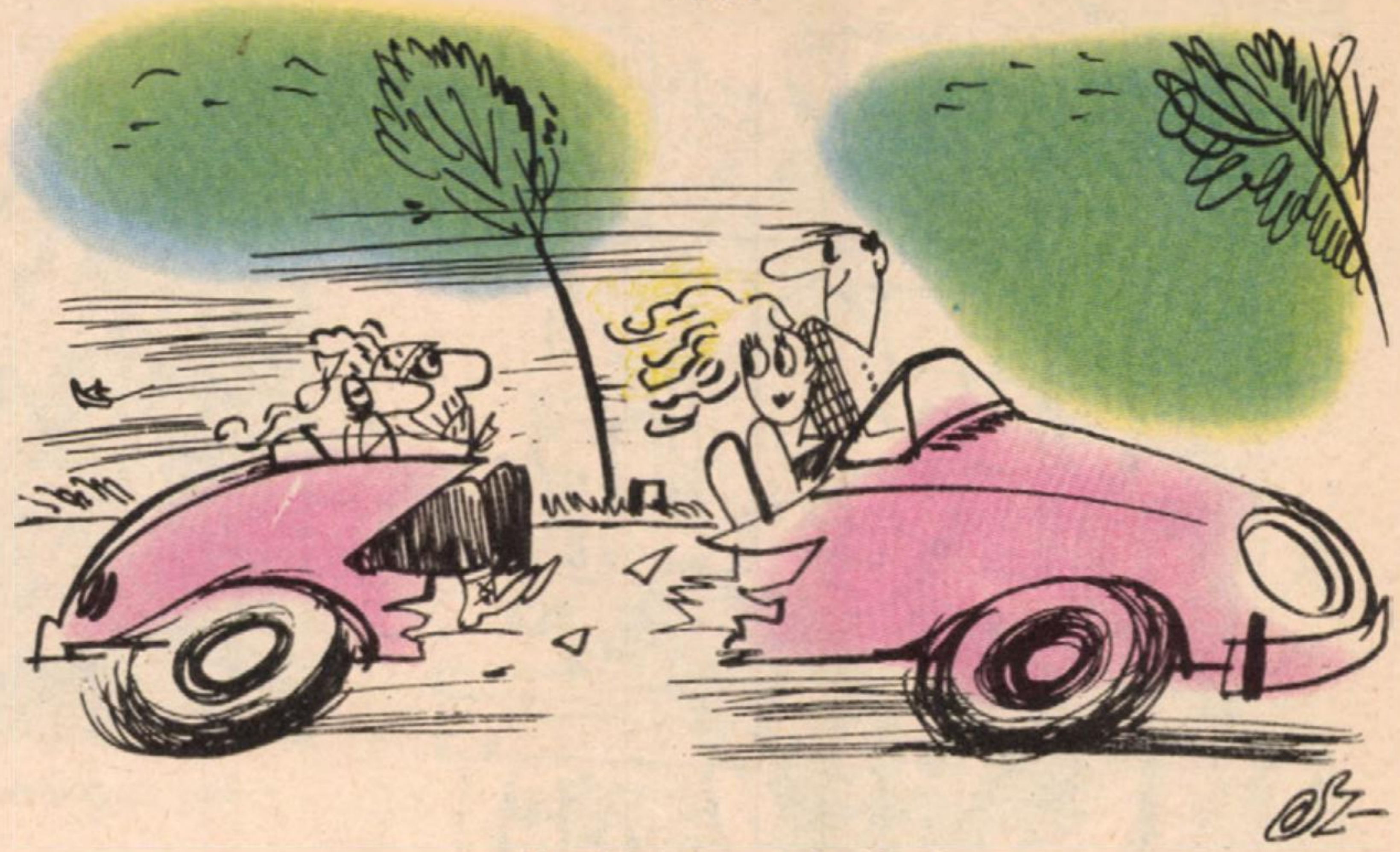

– Hurrá! Lehagytuk őket!

CSINN

Kedves kis zugoly a Torzsa utca és a Cincér utca kereszteződése mifelénk, a zöldövezetben. Öreg vadgesztenyék borulnak össze sötétzöld alagúttá, a fák kérgén harkály tevékenykedik. A strand felől álmos beatet, az erdőből mentás illatokat lehet észlelni.

És délelőttönként itt karambolozik Közép-Európa. A külföldiek a Torzsa utcán repesztenek a kempingből befelé, a belföldiek a Cincér utcán repesztenek a városból kifelé, aztán középen találkoznak. Van, hogy naponta több ízben is. Érző ember nem kap nevetőgörcsöt az ilyesmi láttán, viszont lehetősége nyílik, hogy a környezetét tanulmányozza.

Megyek például Bőgős Janival, a szomszédommal a buszhoz. A kereszteződésben az unalomig ismert látvány. Egy angol rendszámú Morris az egyik járdán, egy magyar rendszámú Skoda a másik járdán. A Morris orra pisze, mintha kozmetikai műtéten esett volna át. A Skoda panaszosan ráncolja a homlokát. A beton tele üvegsalátával, a járda meg szurkolókkal. Ott van a négy Bukszus nővér. Ők bennfentesek. A sarokházban laknak, kilátással a karambolra. A négy Bukszus nővér sosem léphetne fel a világ nagy revűszínpadain. A karambolhoz viszont értenek.

— A fékcsikorgásra még rá se rántok — magyarázza Bukszus Mili. — Nyugodtan kapirgálom tovább a kalarábécskámat. Amíg csikorog, addig nem érdekes. Mihelyt azonban csinn is van, akkor odacsapok mindent és rohanok, mint az őrült. Olyan kevés izgalom jut a magunkfajtának ugyebár.

— Mili — mondja nyomatékkal Bukszus Vili — jövőre kiadjuk a balkonos szobát is. Onnét egyenest a csinnre látni. Jobb nyaralók akármennyit megadnak az ilyenért. Mókásabb, mint egy krimi.

Odébb cibálom Bőgős Janit. Micsoda ronda emberek vannak!

Akkor veszem észre, hogy Penyigei Jenci ott ül egy kövön. Ő a skodás. Beverhette a fejét a szélvédőbe, a homlokáról vékony piros csík fut az arcára.

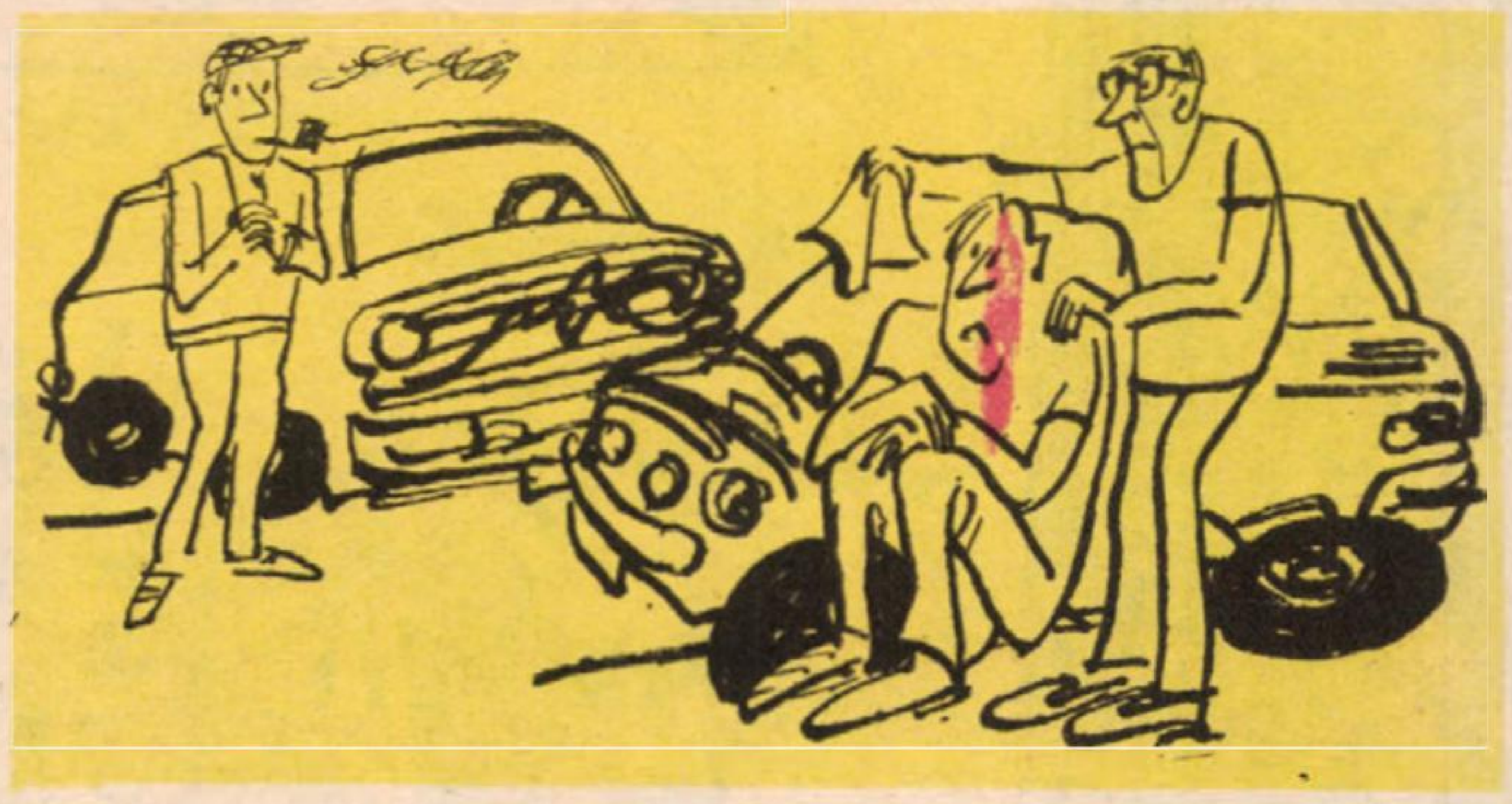

— Jól vagy? — kérdezem. Dühösen sziszeg a szája sarkából.

— Semmi bajom. Csak menj innen. Mit akarsz azzal a zsebkendővel?

— Csak letörölgetlek.

— Akkor beléd rúgok. Inkább húzd szét egy kicsit.

— Megőrültél. Akkor lecsorog.

— Hadd csorogjon, te bolond. Olyan leszek tőle, mintha a fél fejem hiányozna. Az angol ürge az ingét ráfizeti ijedtében. És a font most nagyon jól áll.

A Morris gazdája kockás skót sapkában ugrándozik a túlsó járdán. Aggódó pillantásokat vet Penyigei Jenci felé. A szeme könynyes.

Távolról sziréna. Jön a baleseti járőr. Megint odébb húzom Bőgös Janit. Nem igaz, micsoda ronda emberek vannak.

A túlsó kertből most vánszorog elő a botjával Csibrák anyó. Ismerek porcelán finomságú idős hölgyeket. A hajuk ezüst, a szívük arany, a lényük csupa levendula illat. De Csibrák anyó nem tartozik ezek közé. Csibrák anyó bármely gyermekdarabban mély művészi hitellel játszhatná el a vasorrú bába szerepét és nemcsak holmi külső jegyek alapján. Egész nyarakat üldögél végig a kerítés mellett, kezében az öntözőcsővel, hogy orvul lespriccelje a gyanútlan járókelőket. Ám Csibrák anyó markáns vonásain most valami kislányos mohóság észlelhető, ahogy a romokat nézi.

— Halott van? — kérdezi kipirult arccal, lelkesen.

— Nincsen — mondom határozottan. — Semmiféle sérülés nem történt. Egy vacak kis karcolás nem sok, annyi sem, tetszik érteni?

— Óh — mondja csalódottan Csibrák anyó és csupa szomorúság még a háta is, ahogy visszavánszorog az öntözőcső mellé.

A buszon észre veszem, hogy Bőgős Jancsi furcsán néz rám. A fejét csóválja.

— Hát nem igaz, micsoda ronda ember vagy — mondja. — Azt a kis örömet is sajnáltad ettől a szegény öregasszonytól . . .

Peterdi Pál

KÁNIKULA

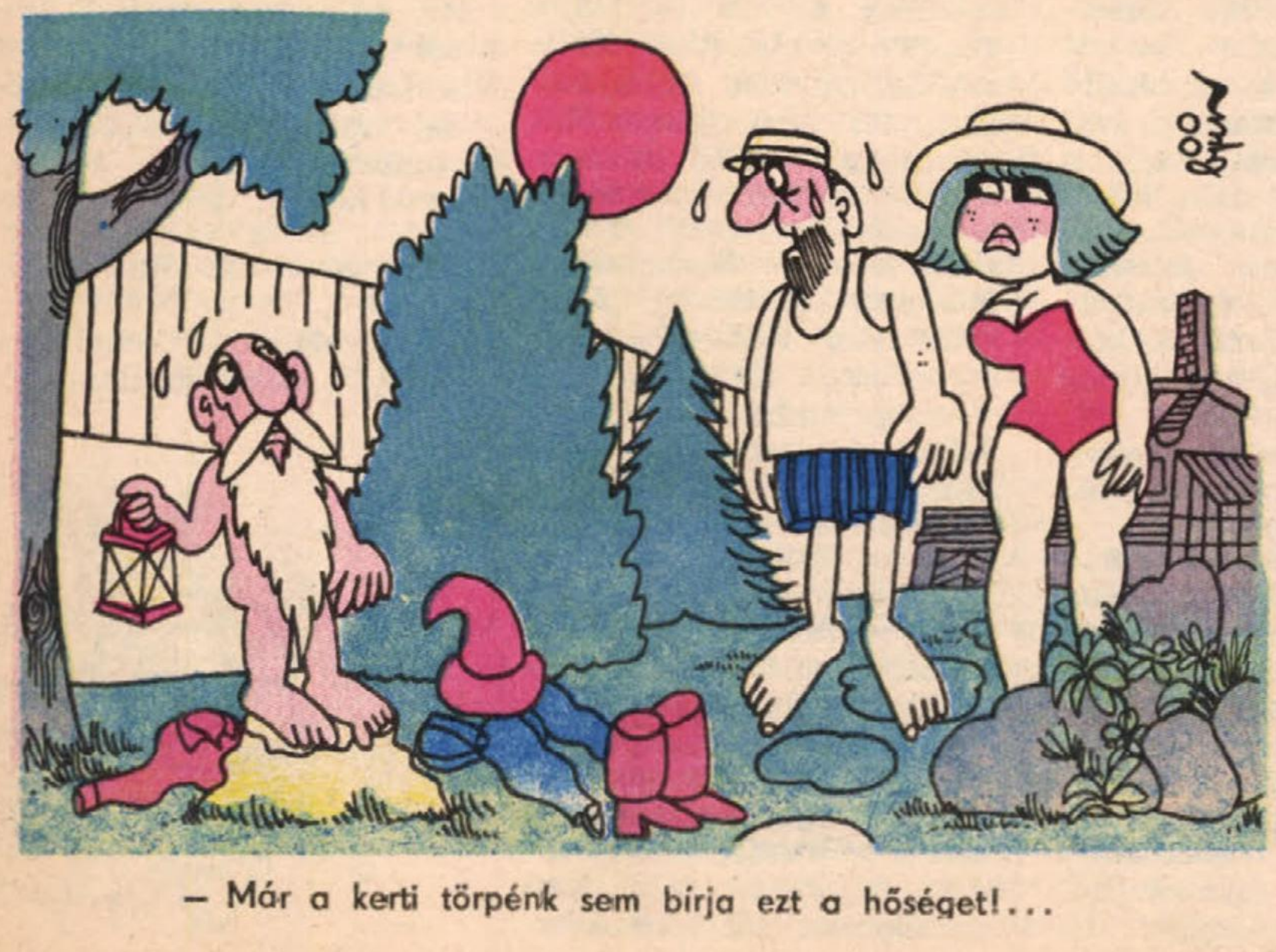

– Már a kerti törpénk sem bírja ezt a hőséget! . . .

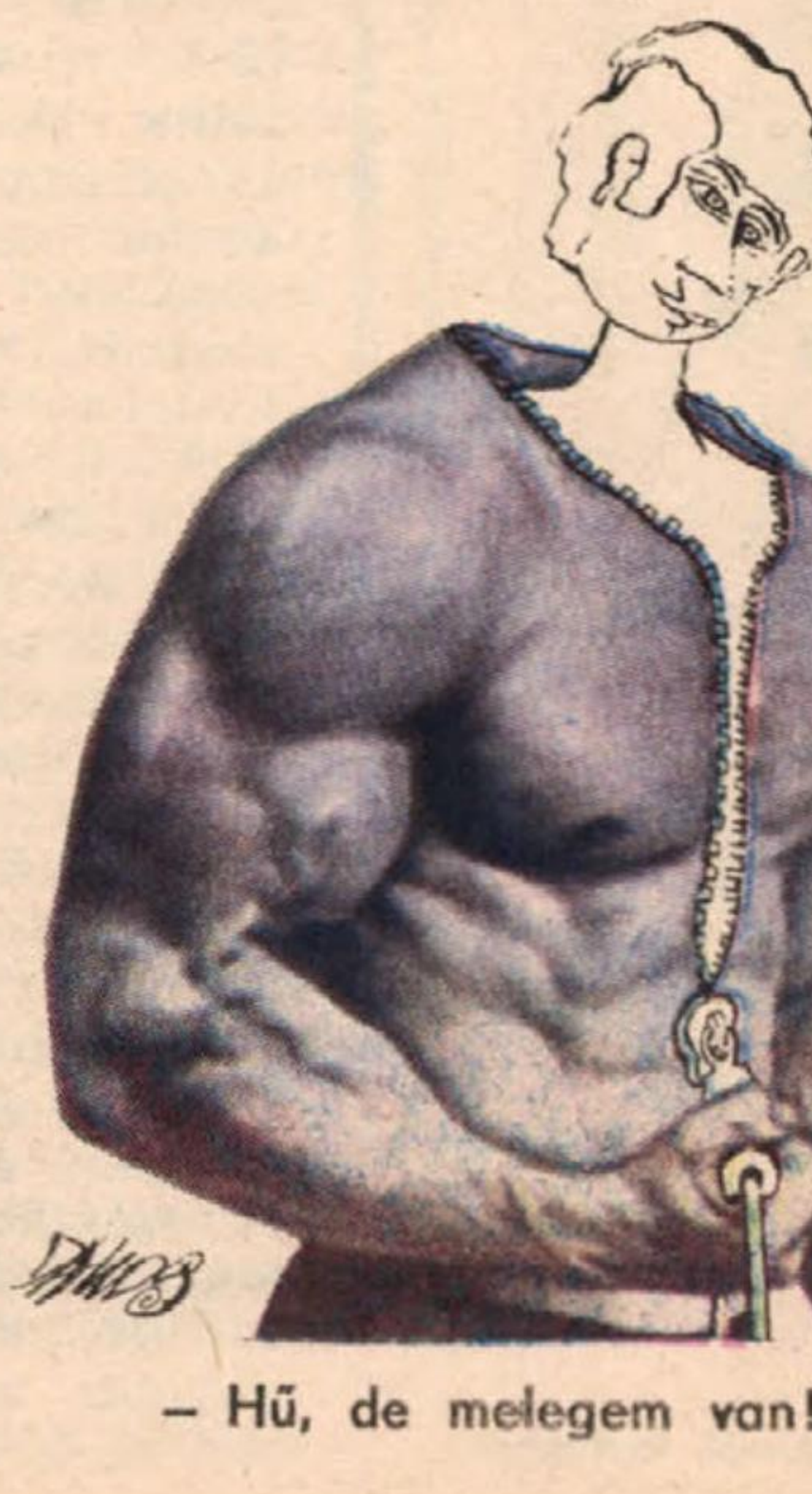

– Hű, de melegem van! . . .

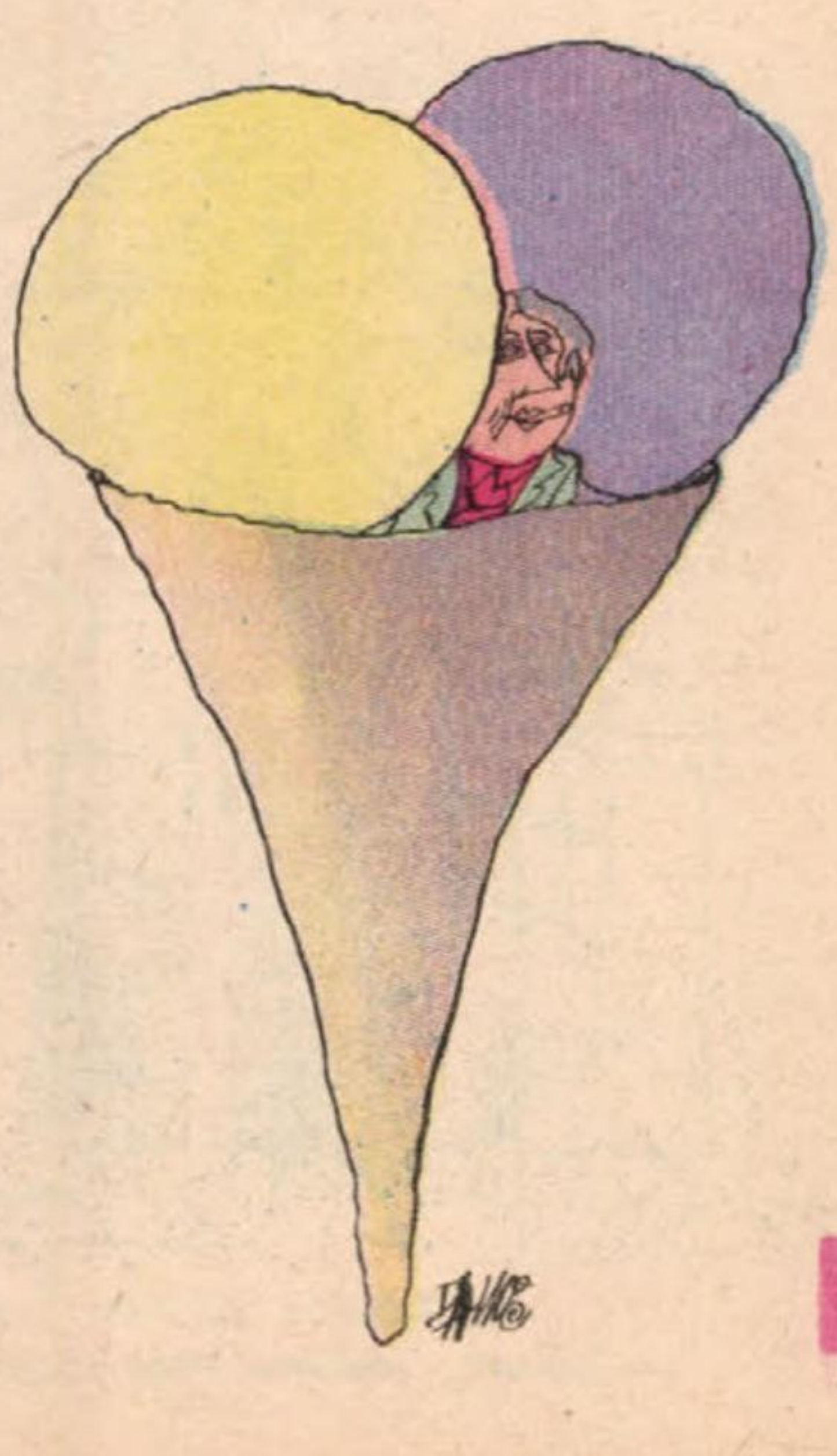

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MI HIÁNYZIK AZ OTTHONUKBÓL?

Hegedűs István:

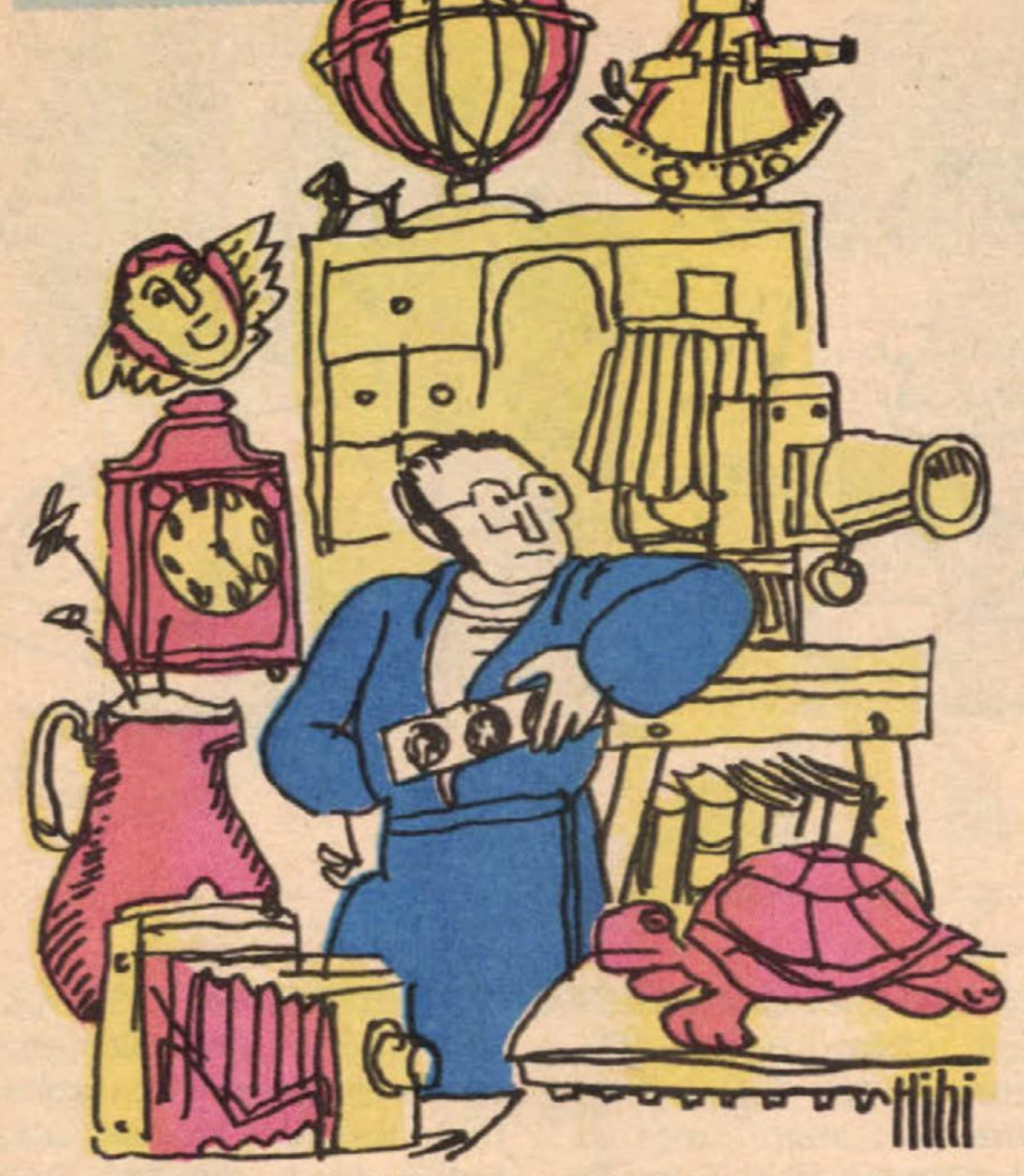

— Rengeteg régiségem van. Most már csak egy valódi laterna magica hiányzik.

Várnai György:

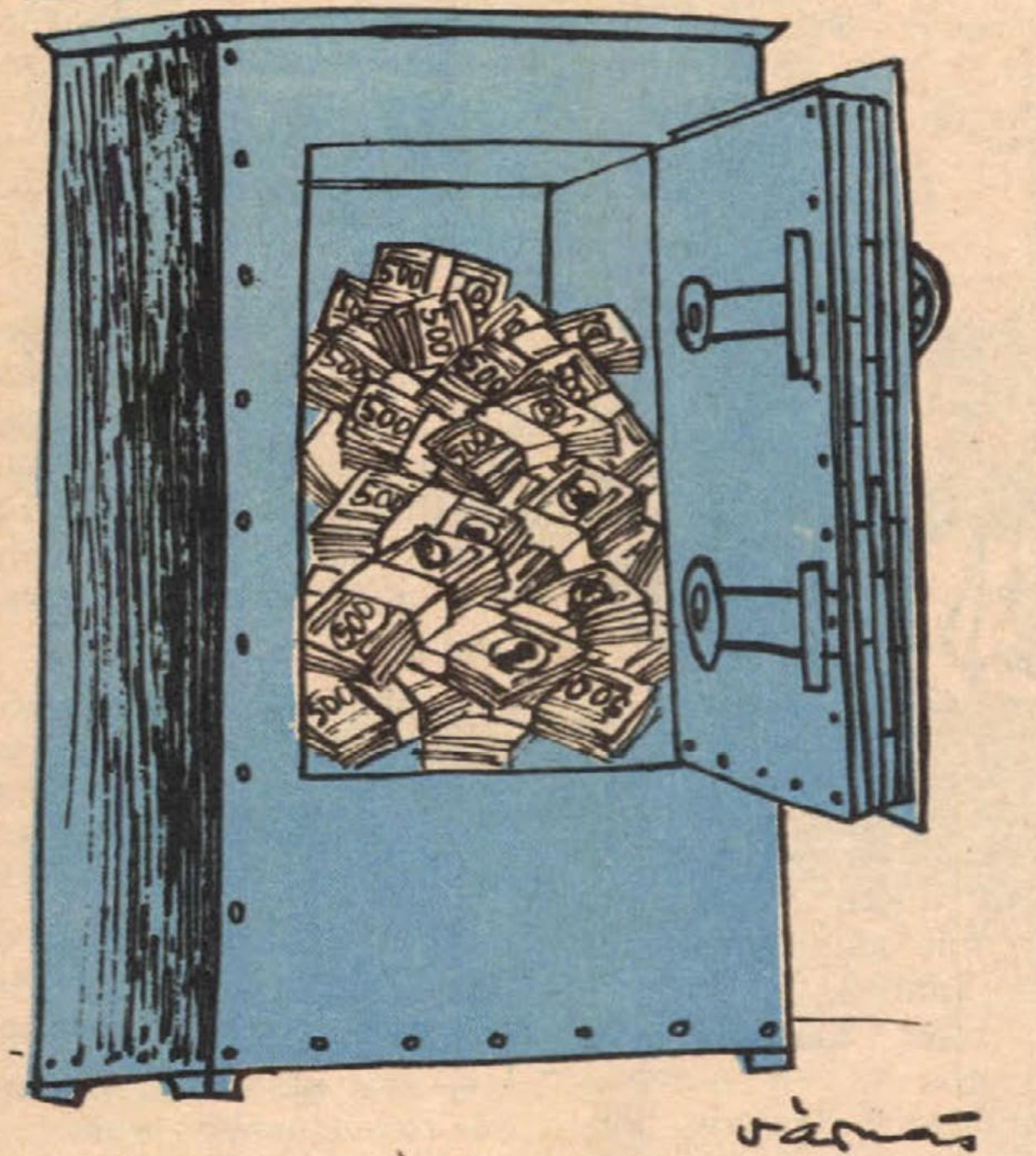

— Ez!

Brenner György:

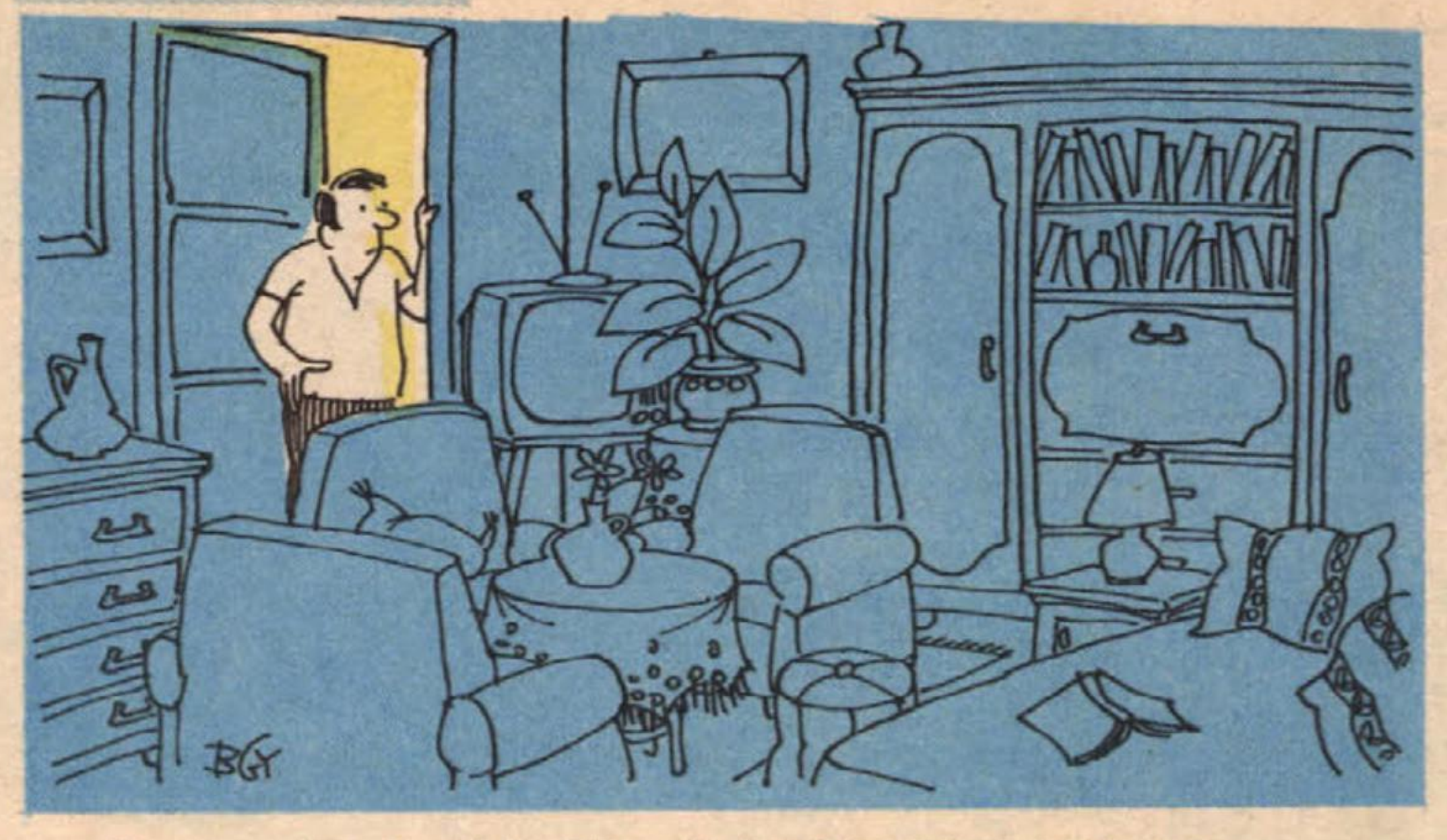

— Egy angolmechanikás Bősendorfer hangversenyzongora.

Barát József:

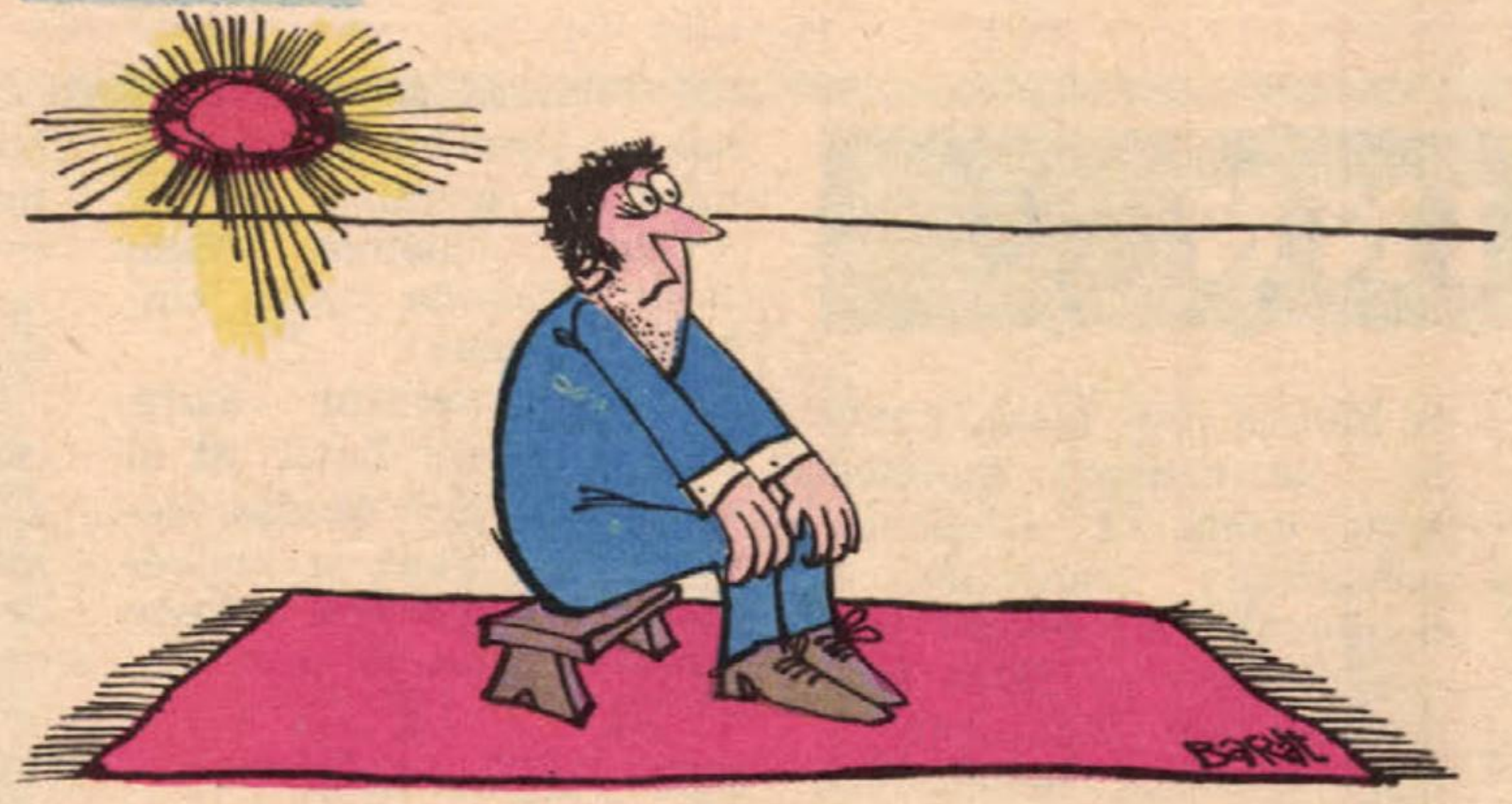

— A négy fal.

Erdei Sándor:

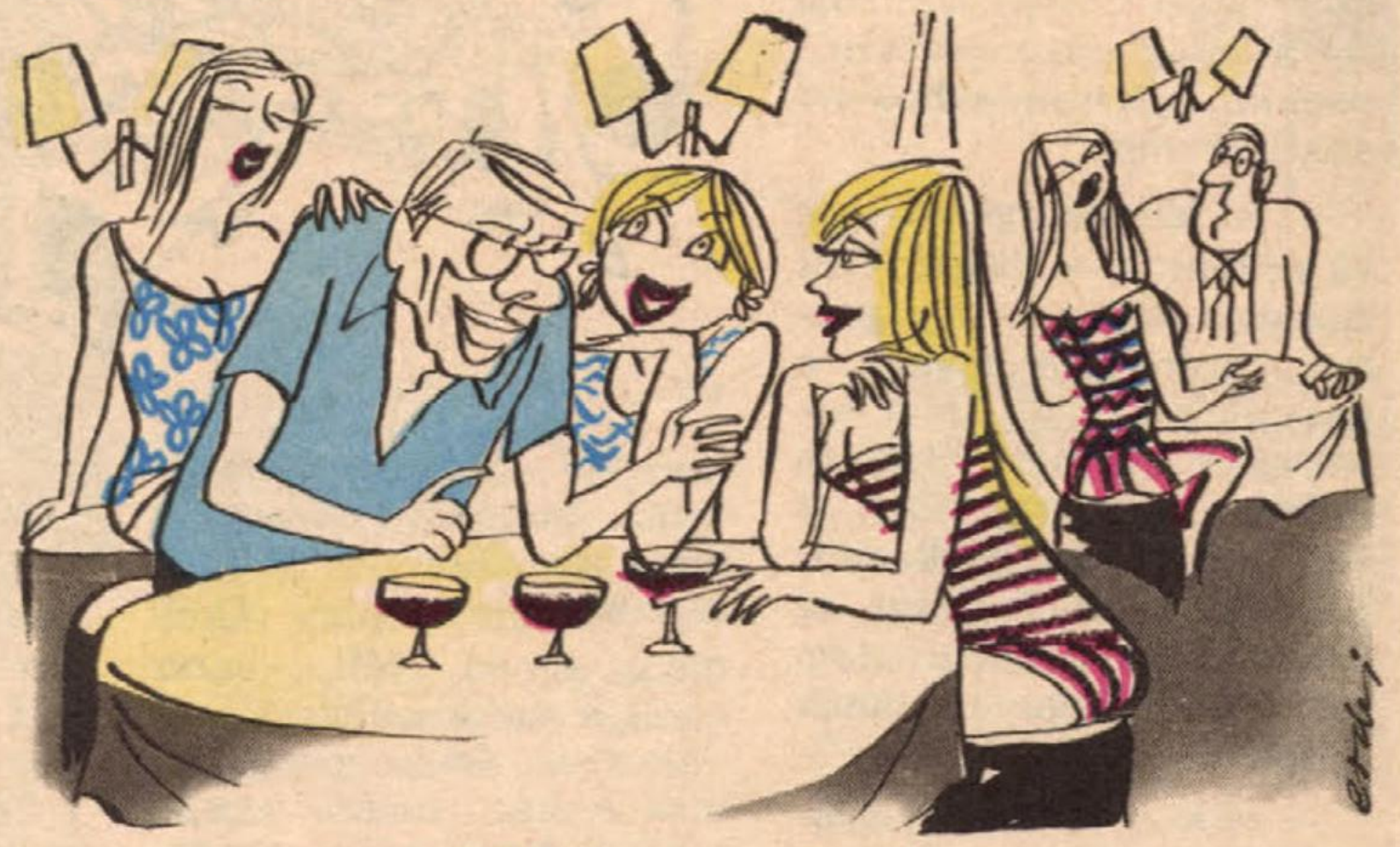

— Én! Sohase vagyok otthon.

Balázs-Piri Balázs:

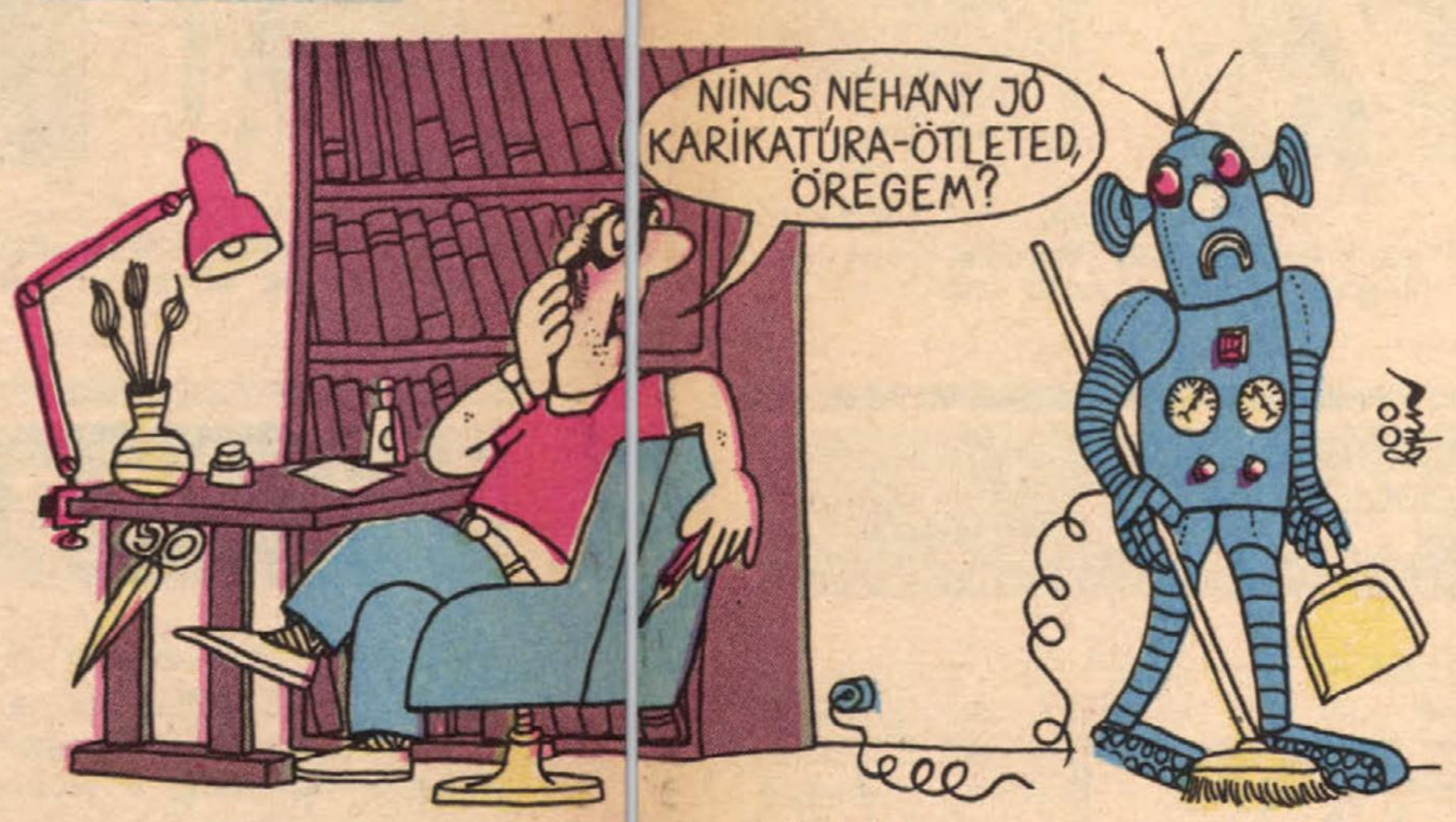

NINCS NÉHÁNY JÓ KARIKATÚRA-ÖTLETED, ÖREGEM?

— Egy robotgép.

Tót Gyula:

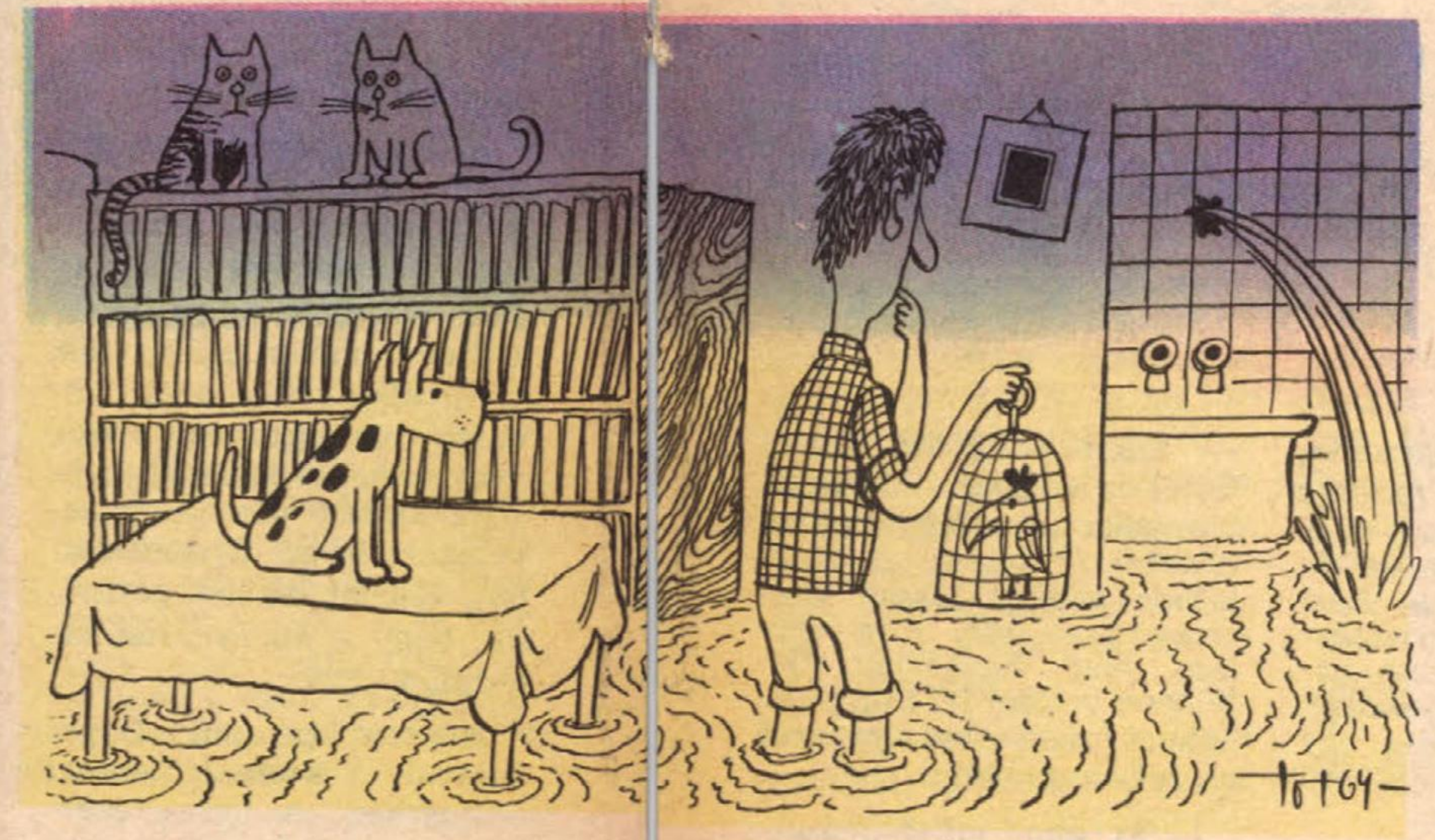

— Az édesvízi halak...

Szűr-Szabó József:

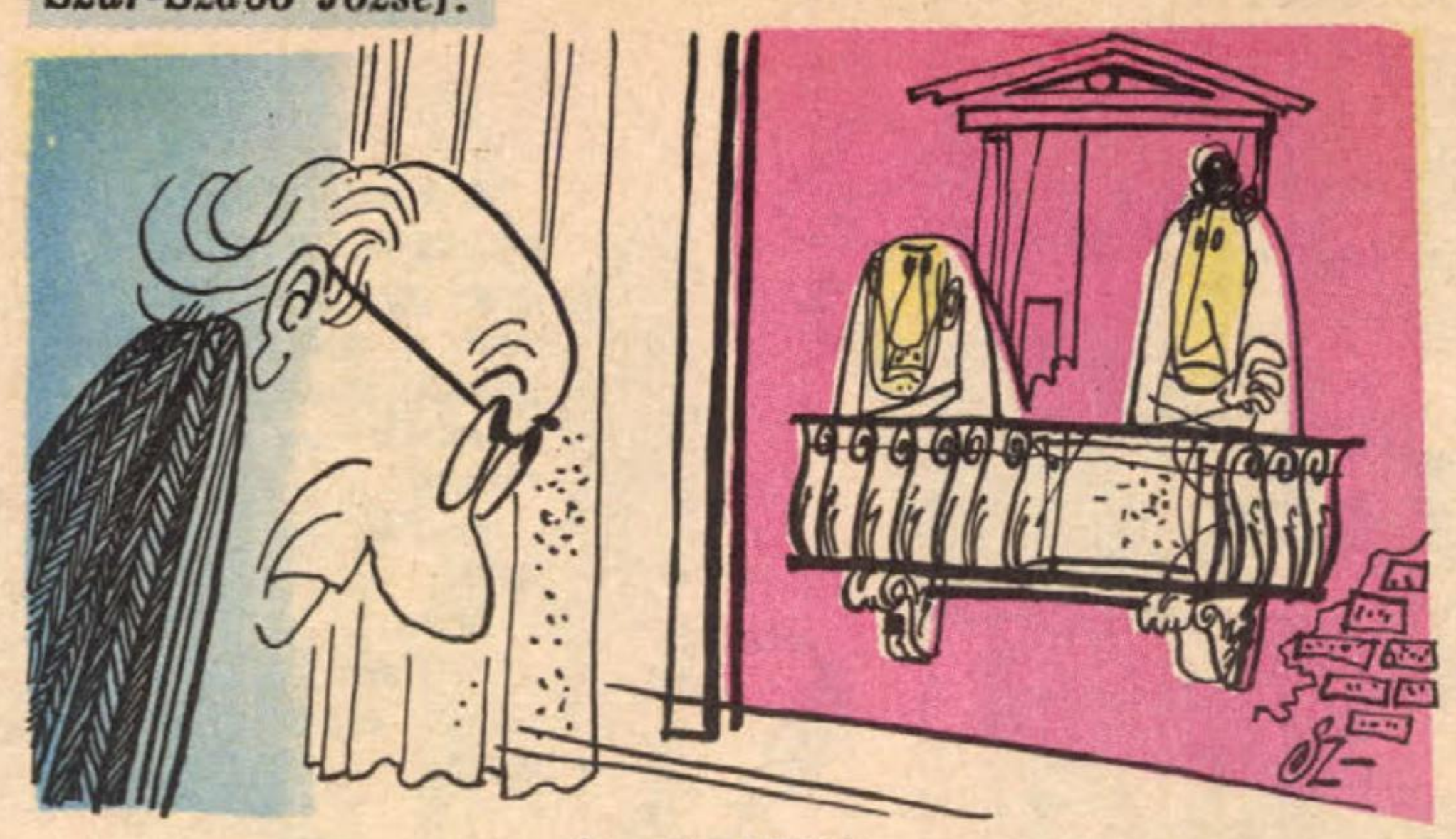

— A szép kilátás...

Fülöp György:

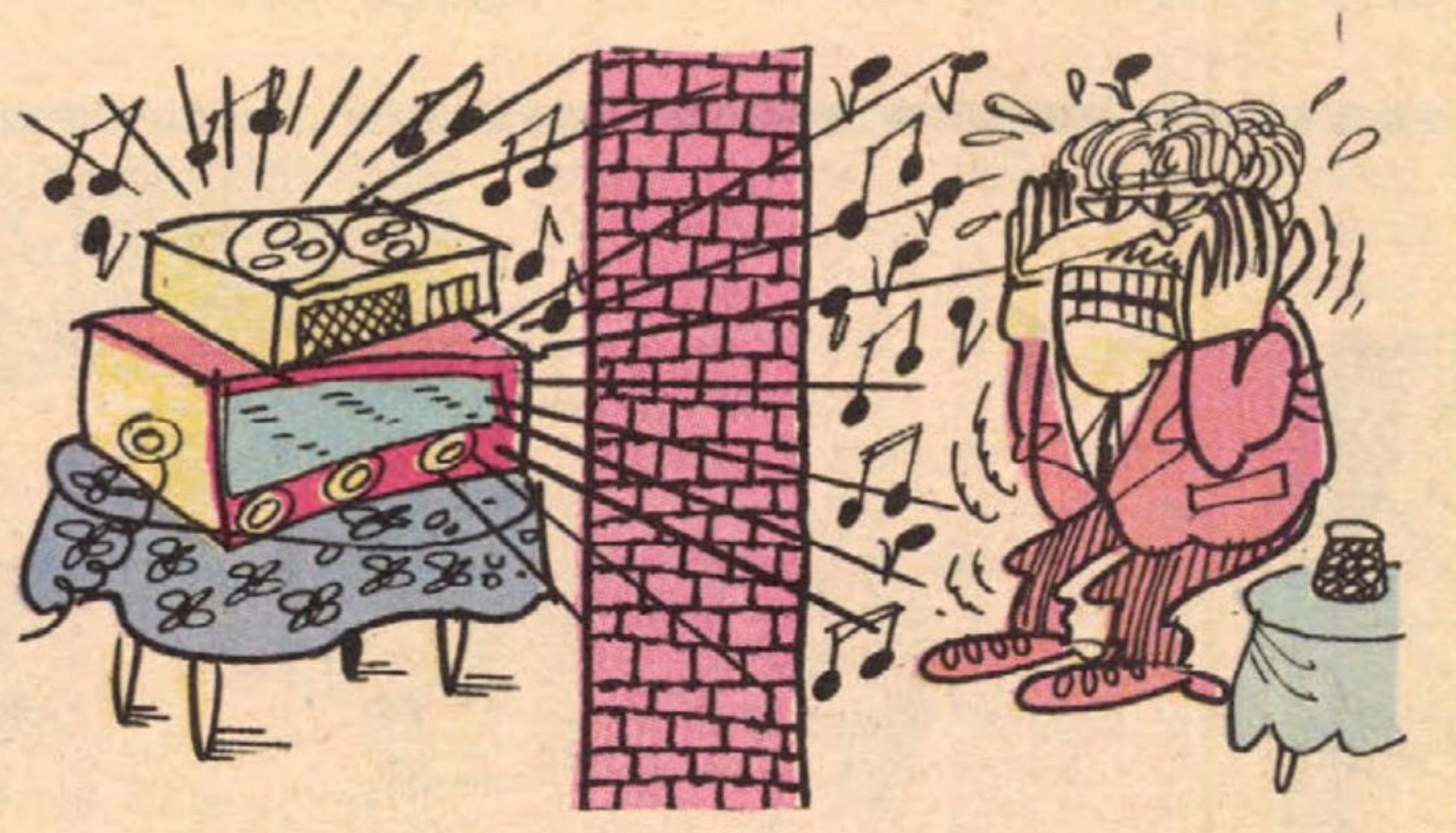

— Egy kézigránát...

Lehoczky István:

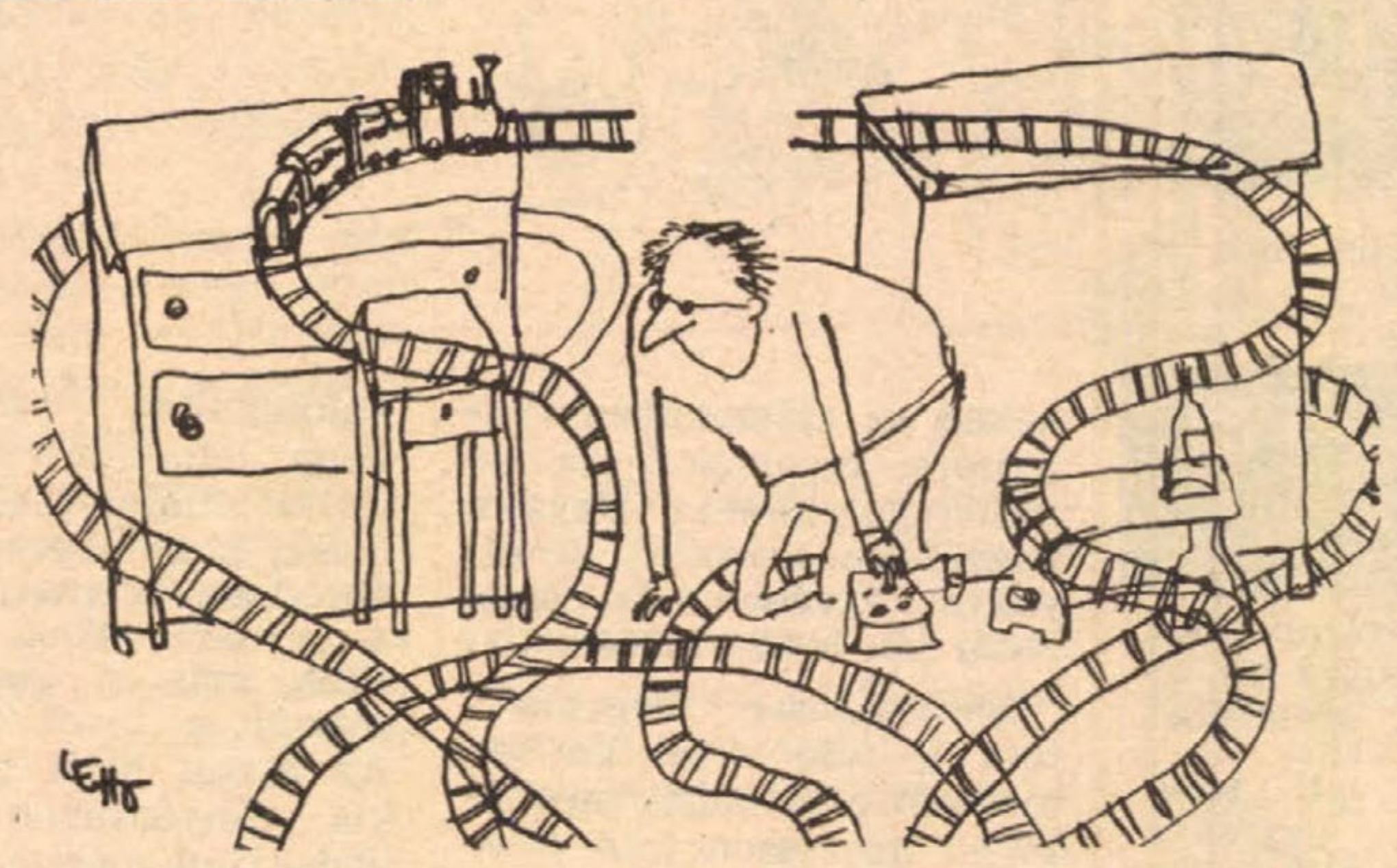

— Egy viadukt a kisvasutamhoz.

Takács Imre:

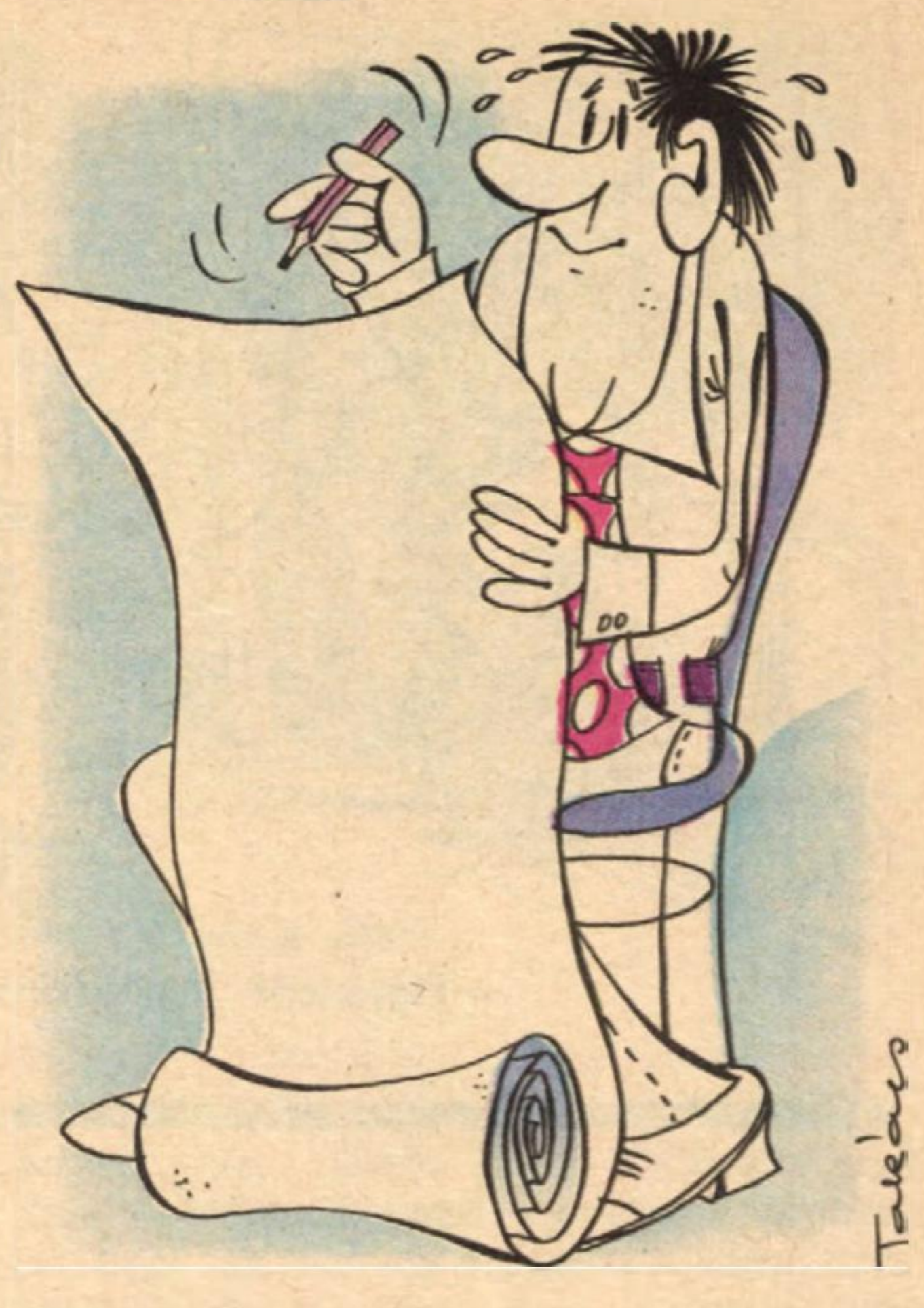

— Hát akkor elkezdem...

Dallos Jenő:

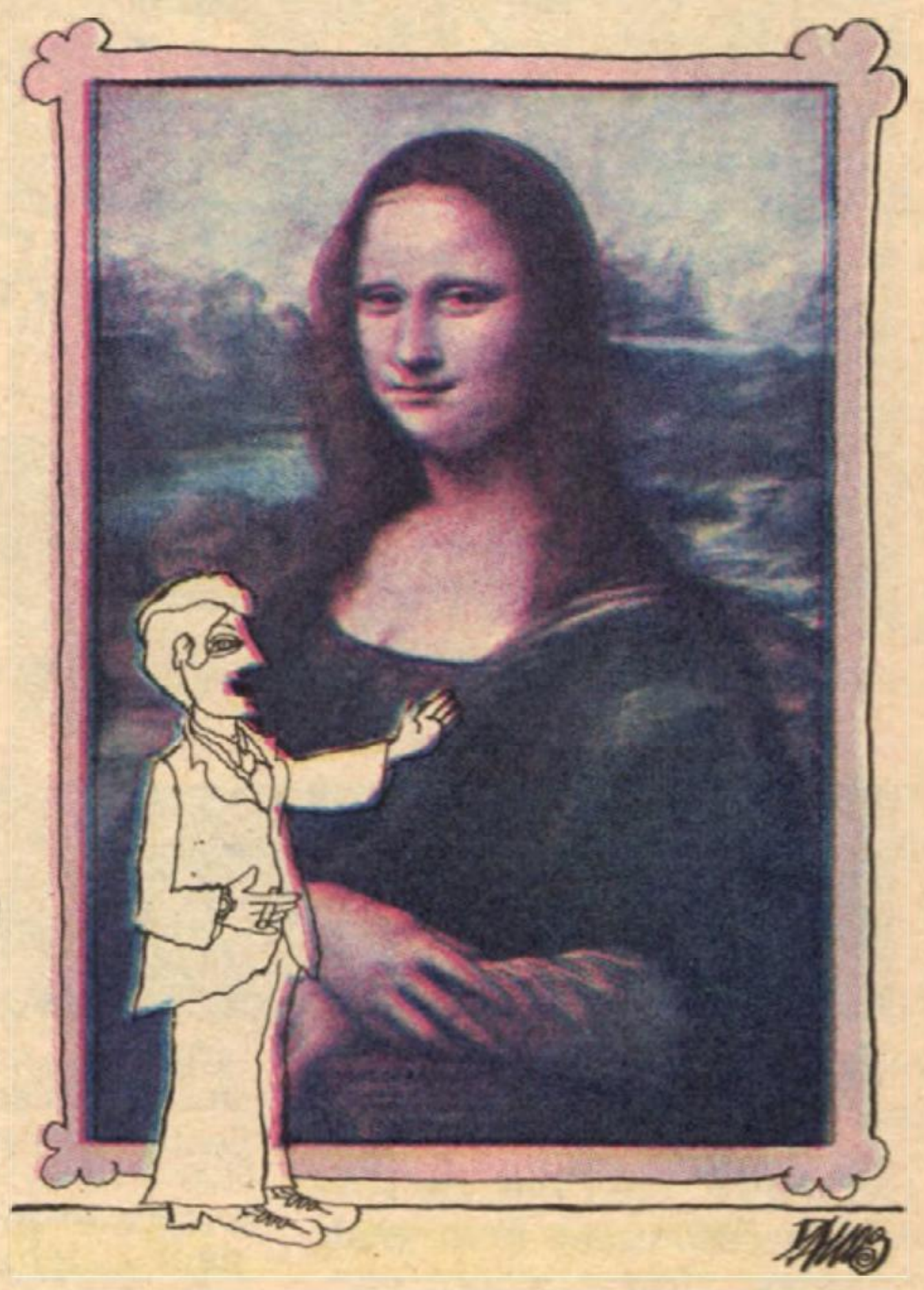

— Ez a csekélység, eredetiben.

ÚDVARIASSÁGI VERSENY

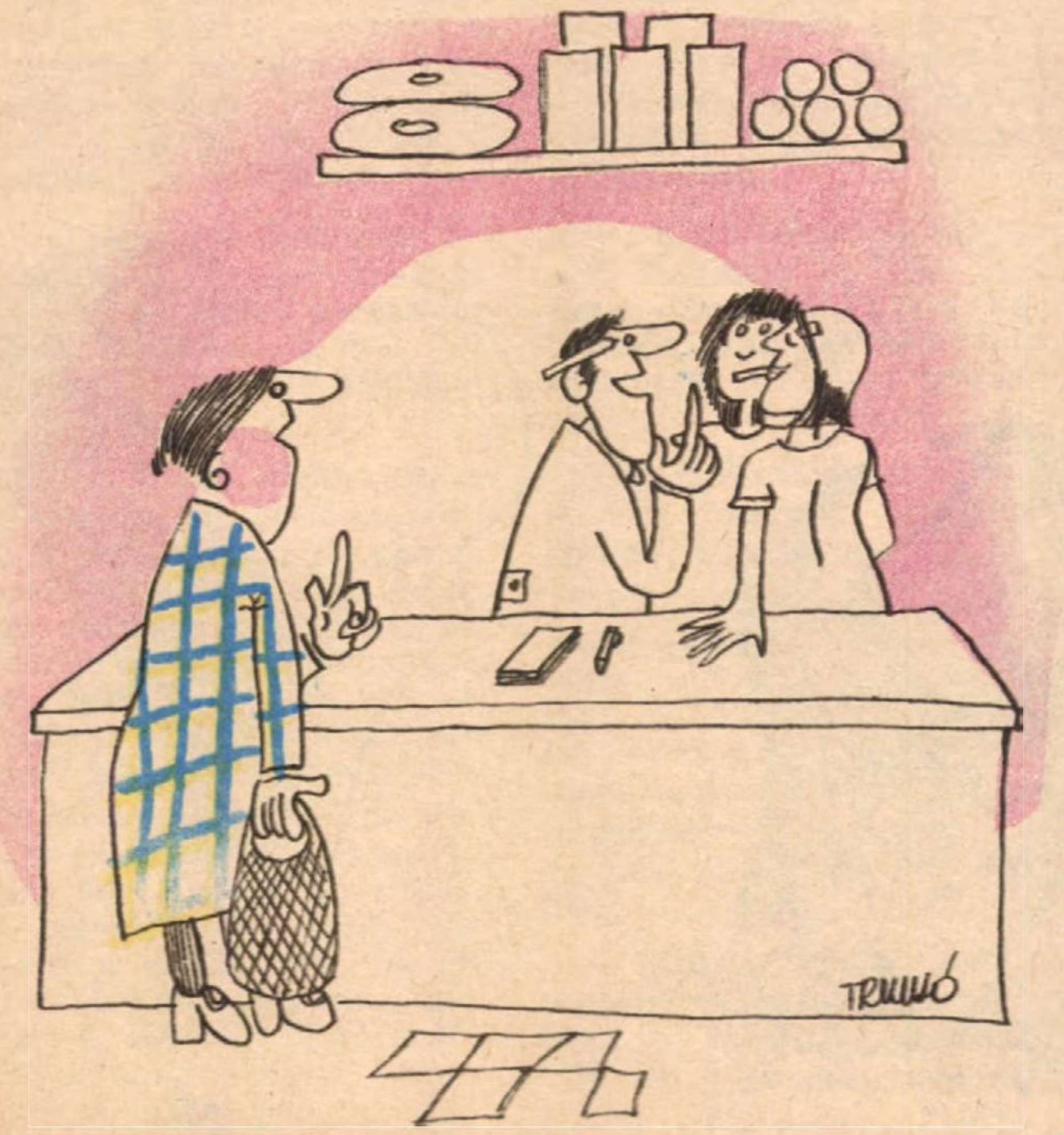

— Látom, kedveskéim, maguk versenyen kívül indulnak.

MŰZSÁK

Sóhaj Vince, a kiváló költő elhunytának tizenhuszadik évfordulójáról szinte valamenynyi irodalmi lapunk megemlékezett. A kegyeletes méltatások sorában széleskörű visszhangot keltett Bájos Bellának, a költő élettársának finom lírával átszőtt memoárja, mely a „Szóözön" hasábjain jelent meg. Bájos Bella írásában irodalomtörténeti jelentőségű részleteket elevenített föl a kortársakról, a költővel leélt nyolcéves boldog vadházasságáról és a „Finomfőzelék" című elbeszélő költemény születésének körülményeiről.

Következő héten az „Irodalom és Vidéke" közölte Takaros Teréz válaszcikkét. Takaros Teréz erőteljesen megcáfolta az úgynevezett élettárs állításait, amennyiben kifejtette, hogy a költő sohasem volt boldog Bájos kisasszony oldalán, amit egyebek között a „Finomfőzelék" című vers melankólikus hangvétele is tanúsít. Ez a vers — írja Takaros Teréz — vádirat a kor és a kifőzdei koszt egyhangúsága ellen, melyre a költő a rideg otthon és Bájos kisasszony ehetetlen főztje miatt keserűen ráfanyalodott. Mi sem jellemzőbb, minthogy a költő sohasem írta le a Bella nevet — hangsúlyozza végül Takaros Teréz —, ámde számtalanszor illette a „Legkedvesebb Kedves" jelzővel e sorok szerény íróját.

A polémiát Csüggeteg Ádám folytatta az „Írógépfogyasztók Lapjá"-ban közzétett elemző tanulmányában. Csüggeteg kemény szavakkal marasztalta el Takaros Teréz légbőlkapott koholmányait. Az irodalomtörténet sohasem fogja megengedni, hogy Sóhaj Vince példás családi életét olyanok szennyezzék be, akikre a mester életművében egyetlen szót sem vesztegetett, sőt, akiket talán nem is ismert. A továbbiakban Csüggeteg Ádám aprólékos műgonddal mutatja be a költő hitvesábrázolását, a „Pendelyed körül", a „Sóvár rímek" és a „Cukormacskám" című csodálatos poémákban.

Kegyetlen Dávid a „Tagló" című kritikai folyóiratban rántotta le a leplet Csüggetegék tudománytalan képzelgéseiről. A kritikus nagy teret szentelt az „Írógépfogyasztók Lapjá"-nak, mint a parttalan idealizmus szócsövének elmarasztalására, majd szenvedélyesen ostorozta azt az idejétmúlt ál-morált, melynek lárvájában némelyek még a nagy Sóhaj Vince tiszta emberségét is kétségbe vonnák. Kegyetlen Dávid szerint Sóhaj, a Nagy Magányos, nem tűrhette a házasság konvencionális kötelékét, de ez nem ok arra, hogy a jelen tisztult légkörében letagadjuk Takaros Teréz iránti bensőséges izzású szerelmét. Mellesleg szólván, Bájos Bella, ez az elkényeztetett polgárlány annál kevésbé lehetett élettársa a költőnek, mert az a megjelölt években kétoldali isiászát kezeltette külföldön.

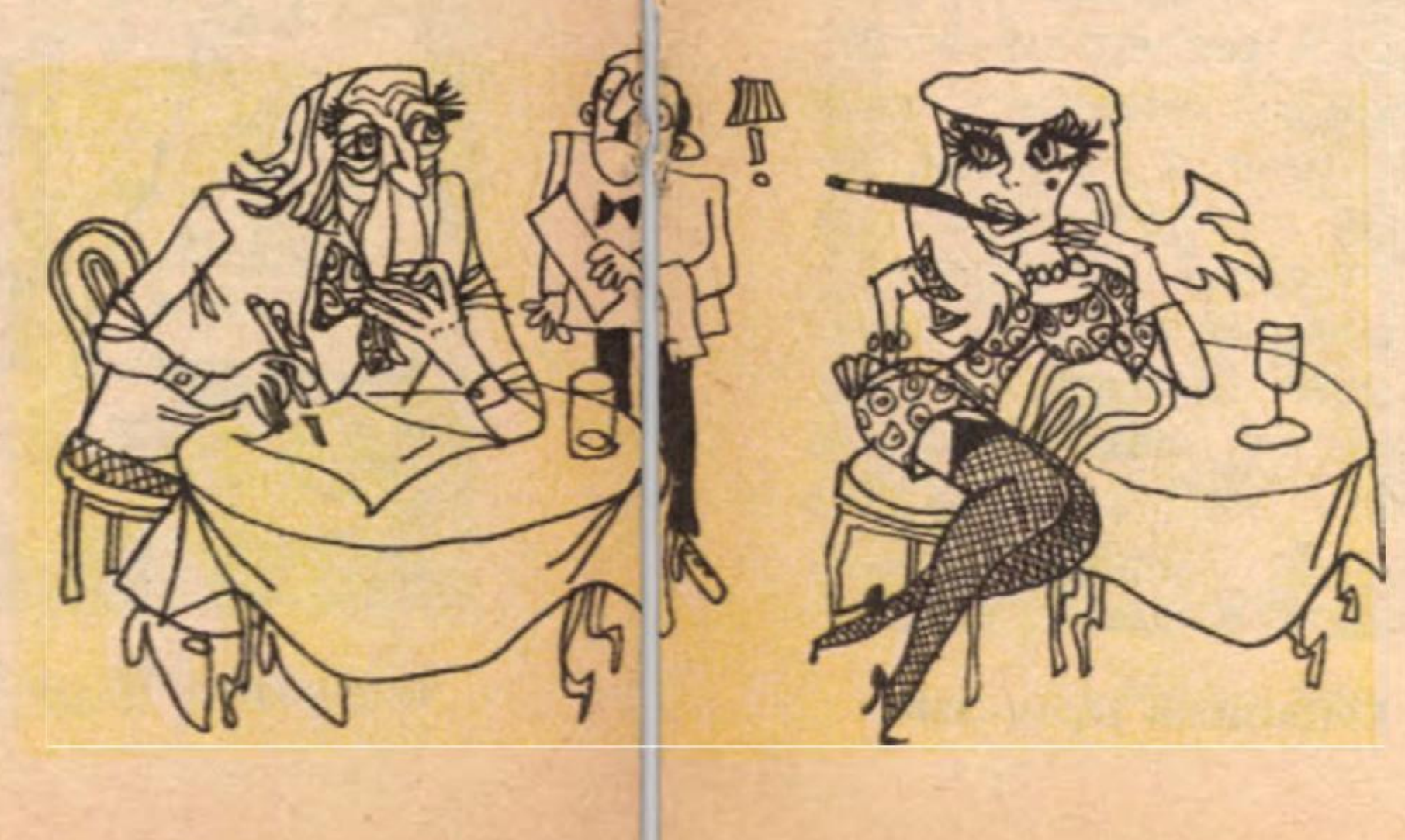

Az „Elvőr" — Hedon István akadémikus tollából — vezércikkében reflektált Kegyetlen Dávid baklövésére. Hedon István utalt arra a szemléleti torzulásra, mely a „Tagló" kritikusi gárdájában eluralkodott, és erélyesen visszautasította Sóhaj Vincének, a haladás fáklyavivőjének ellenséges szándékú megrágalmazását. A mi Sóhaj Vincénk — így az akadémikus — soha nem fújt egy követ az ál-népiesek magyarkodó klikkjével, ezért aligha ismerhette Takaros Terézt és osztályát. Nem ismerhette már csak azért sem, mert köztudomású, hogy azokban az időkben az irodalom urai államfogházba vetették, könyörtelenül bíráló társadalom-ábrázolása miatt.

A vita még ma is folyna, ha egy váratlan fordulat le nem csillapítja. A Költők Múzeuma ugyanis az elmúlt héten megvásárolta Sóhaj Vincének legjobb barátjához intézett búcsúlevelét. E levélben a költő megvallja, hogy valamennyi szerelmes versét egyazon nőhöz írta, a Névtelen Ideálhoz, akit egyszer látott a szomszéd kávéházi asztalnál, de a személyes bemutatkozáshoz nem volt elegendő bátorsága...

Kaposy Miklós

„SÁROS" NADRÁG A DIVAT

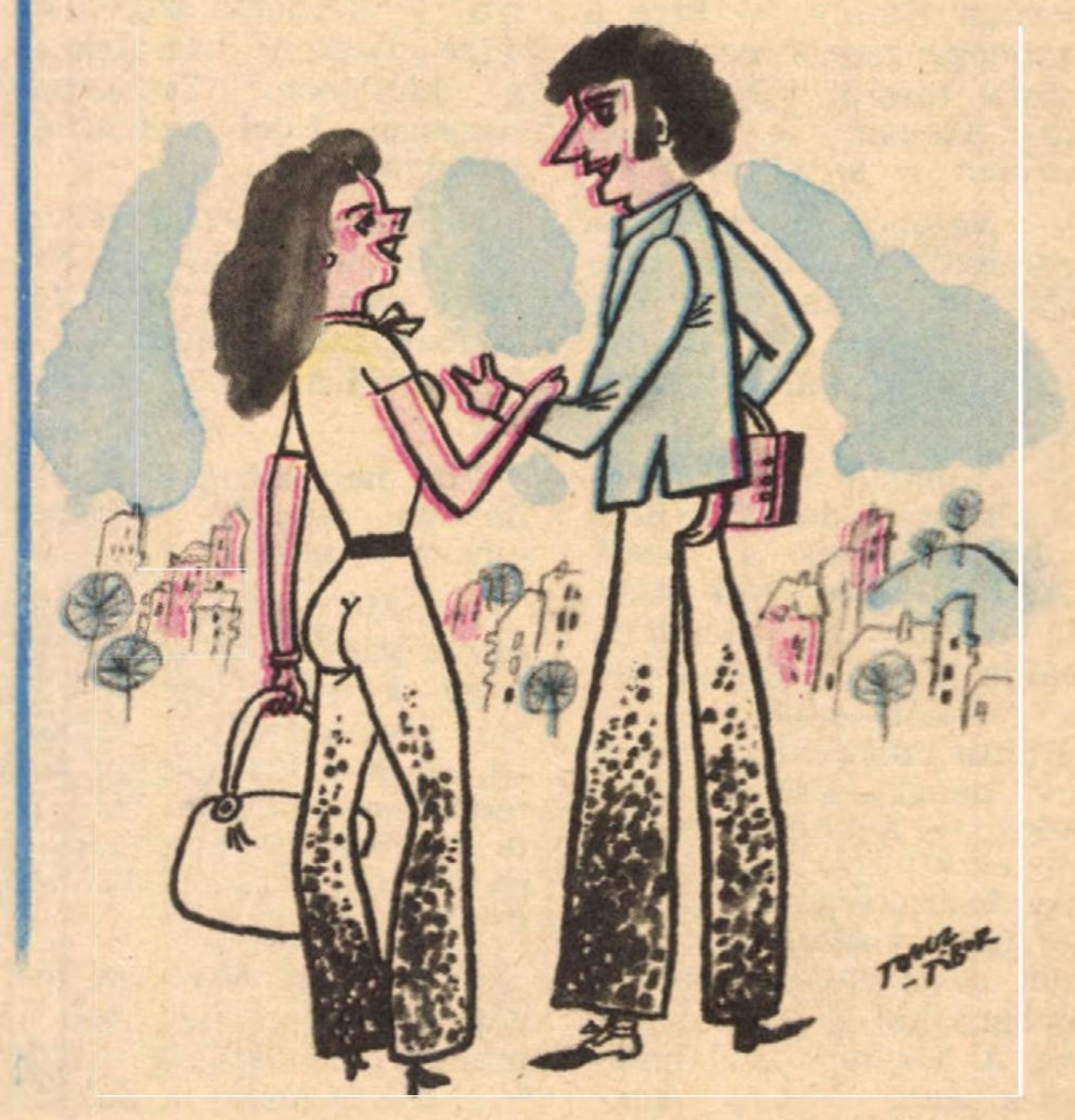

— Az enyém valódi párizsi műspricc!
— Az enyém valódi pesti!...

FŐNÖK, NYARALÁS UTÁN

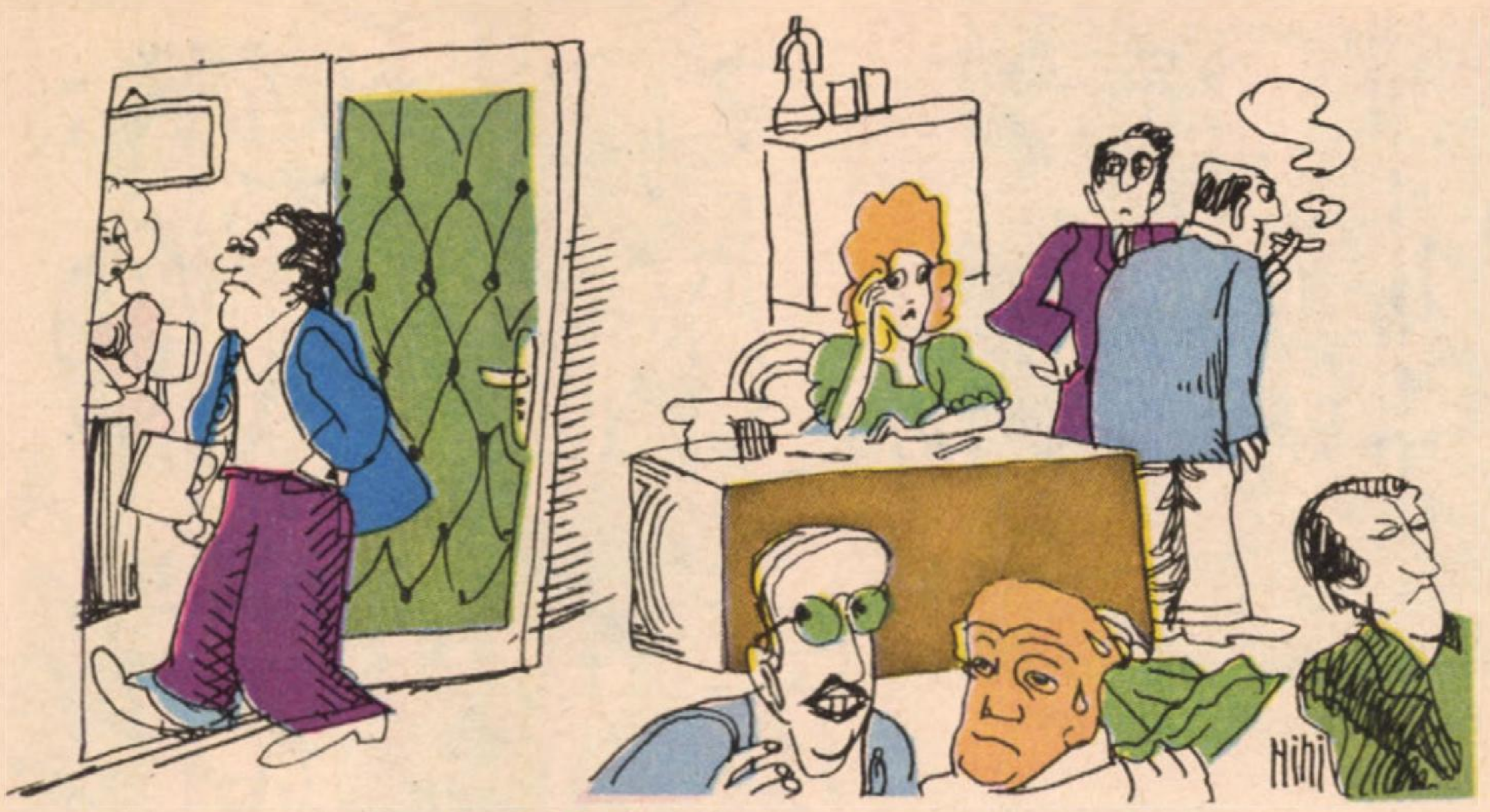

– Figyelted? Mindenkihez volt egy rossz szava...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A hentes felesége erős, egészséges gyereket hozott a világra. A boldog apának bejelentik az eseményt:

— Fiú és négy kiló!

Mire a hentes:

— Csontokkal, vagy csont nélkül?

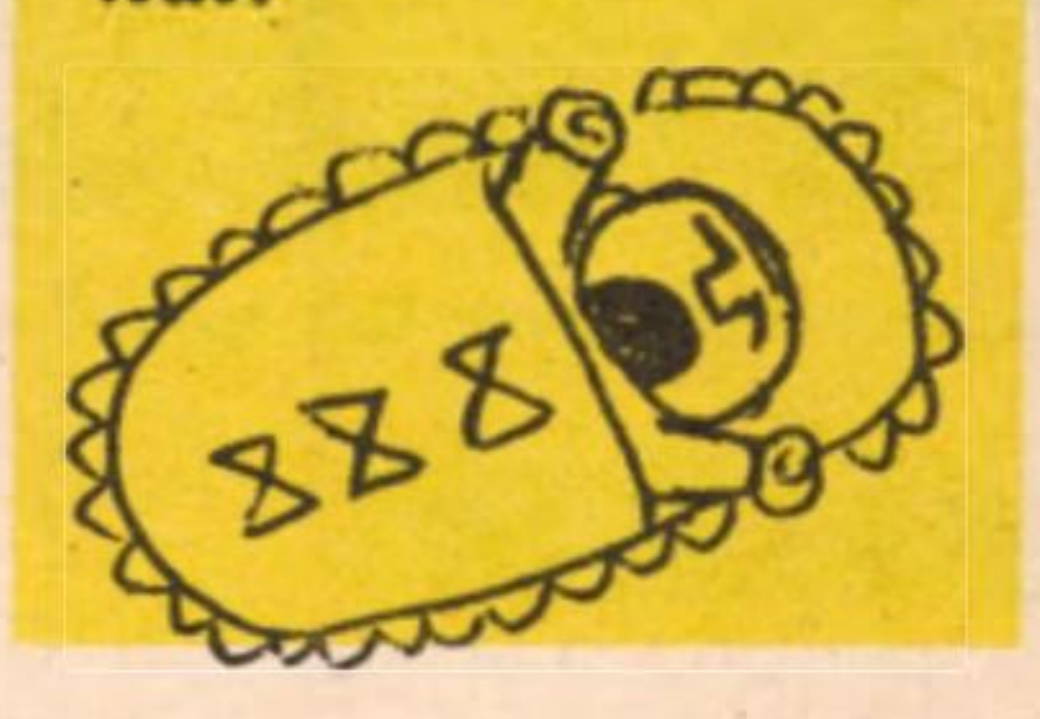

SZIGORÚ VÁMSZABÁLY

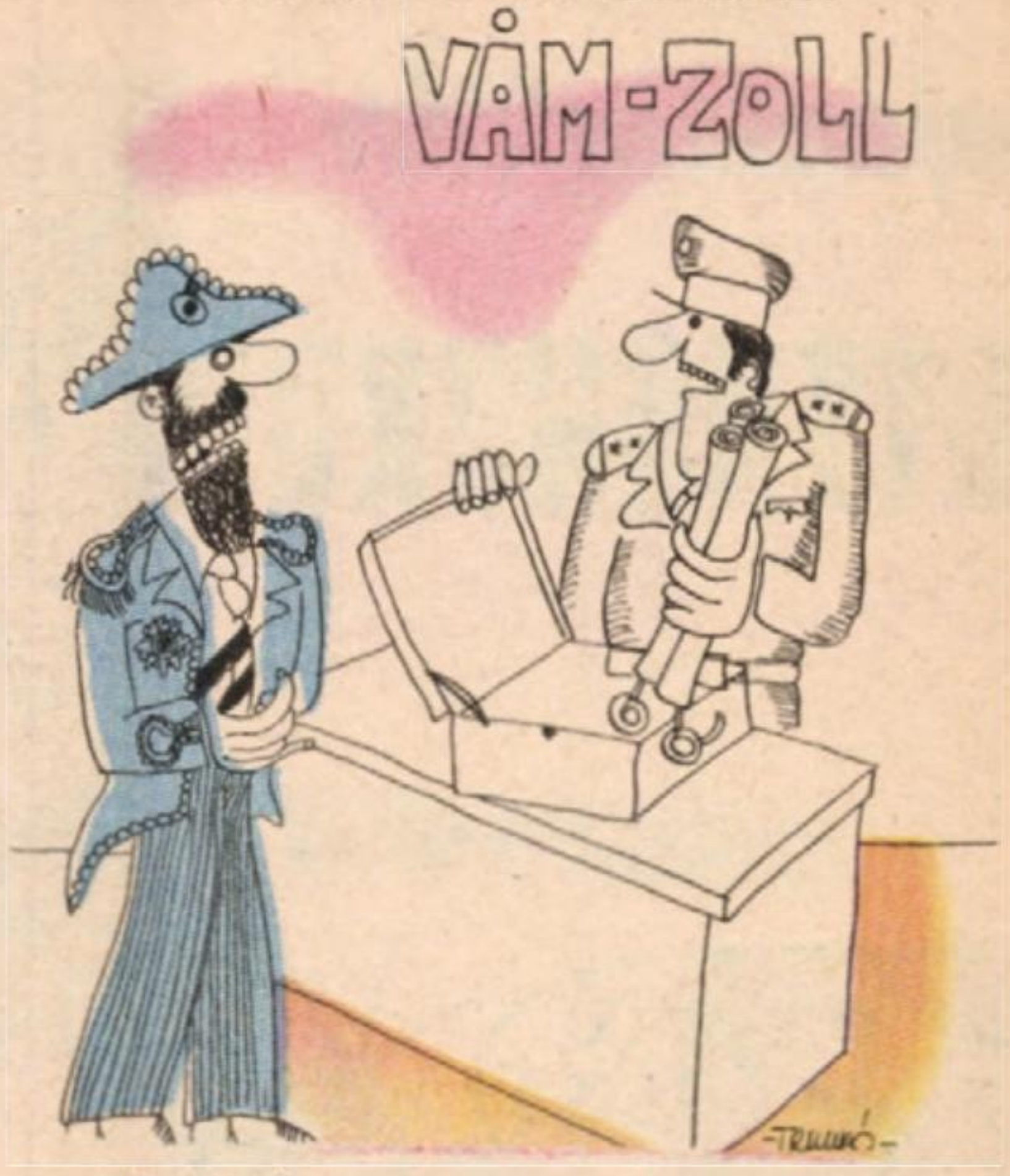

– Sajnálom, uram, de egyszerre csak két tiltakozó jegyzéket lehet behozni...

REJTÉLY

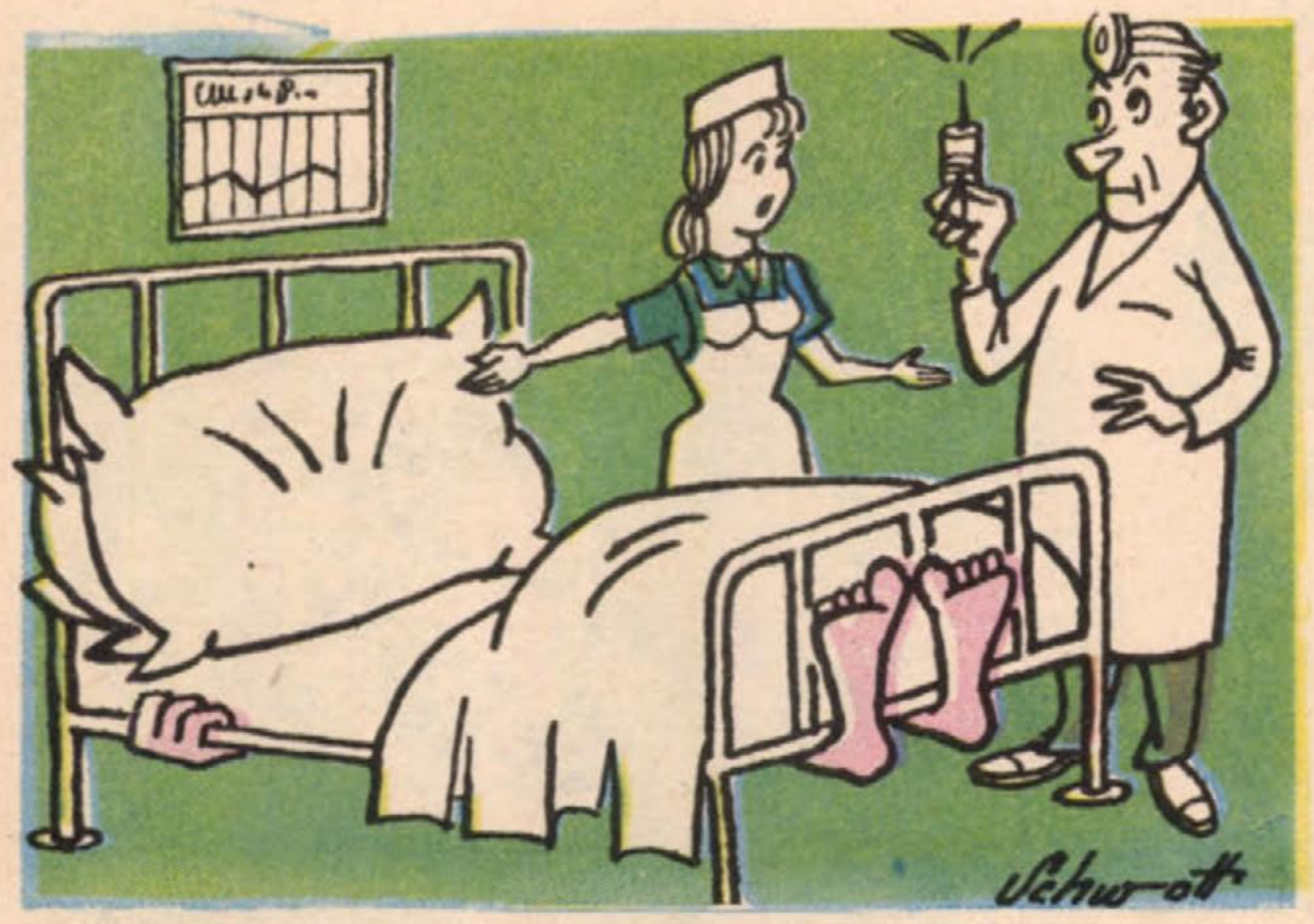

– Esküszöm, főorvos úr, hogy az előbb még ott volt...

PECHES GYALOGOS

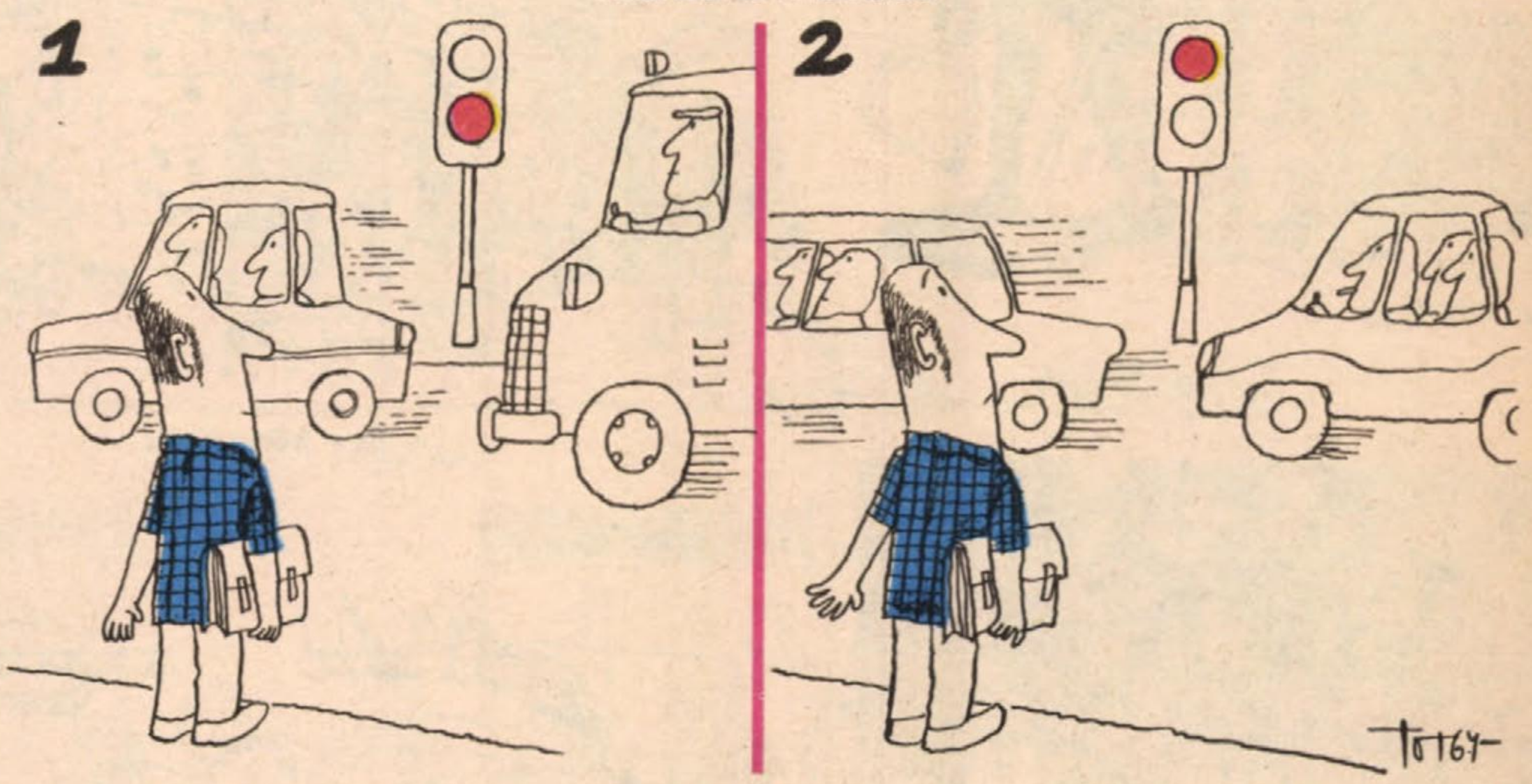

viki

Nyolc esztendő után végre kaptak egy üdülő beutalót. Két személyre. Igen ám, de Károly barátomnak nem csak felesége: kutyája is van, egy tündéri korcs kutya. Buksi fejű, zömök testű eb, kunkori farokkal.

— Viki nemkívánatos személynek számít az üdülőben — közölte velem szomorúan Károly. — Erre a tizennégy napra nem bízhatom másra Vikit, csak rád. Tudom, te nagyon szereted a kutyákat.

— Valóban szeretem — ismertem el —, de más dolog az utcán megsimogatni egy ebet, és más dolog éjjel-nappal vigyázni rá.

— Sajnálod tőlünk ezt a kis kikapcsolódást? Tíz perc múlva indulunk a vonathoz. Fogd meg Viki pórázát és vidd! Ne feledd el, imádja a főtt marhahúst, de csak a soványat! — kiáltotta ellentmondást nem tűrő hangon és mindkettőnket — a kutyát és engem — kituszkolt az ajtón. Viki fogcsikorgatva, dühös morgással vissza akart szaladni a gazdájához, de én vasmarokkal fogtam a pórázt. A Körúton Viki halk, visszafogott sírásba kezdett, de azonnal elfelejtette minden búját-baját, amikor egy szembejövő, vonzó külsejű kutya-fiú jelezte udvarlási szándékát.

— Sajnálom, ti soha nem lehettek egymásé. Párválasztásról kizárólag a gazdid gondoskodhat! — közöltem ridegen Vikivel.

Amikor végre hazaértem, a feleségem rámtámadt:

— Mit keres itt ez a kutya? — kérdezte szigorúan. Viki ijedten hasrafeküdt a küszöbön. Zsebkendő nagyságú fülei szomorúan lekonyultak.

— Károlyék szakszervezeti beutalót kaptak. Két hétre rámbízták Vikit. Valakinek csak gondoskodnia kell erről a kedves jószágról...

Viki helyeslően pislogott, de az asszony magasra emelte a hangját:

— Már pedig nekem egyéb gondom is van, mint hogy kutyákat istápoljak. Ha elvállaltad, maradjon itt, de én a kisujjamat sem mozdítom miatta — közölte dühösen és bevágta maga mögött a hálószoba ajtaját.

— Elnézést, Viki, az udvariatlanságért — mondtam a kutyának. — Ne félj, mi ketten jól megleszünk egymással. Finom, puha fekhelyet készítek neked az előszobában. Vacsorára megkapod az én székelygulyásomat. Úgysem vagyok éhes. Így ni. Jó étvágyat kívánok! És most aludj jól, kutya-kisasszony!

Barátságosan megvakartam a füle tövét és bementem a szobába: megbékíteni az asszonyt. A feleségem elmerülten nézte a tévéreklámot. Haragja egy cseppet sem enyhült irányomban. Így aztán nyugovóra tértem és elaludtam. Arra ébredtem, hogy valami forró van a homlokomon. Kinyitottam a szemem. Viki állt a fejem mellett és piros nyelvét a homlokomhoz érintve, jóreggelt lihegett.

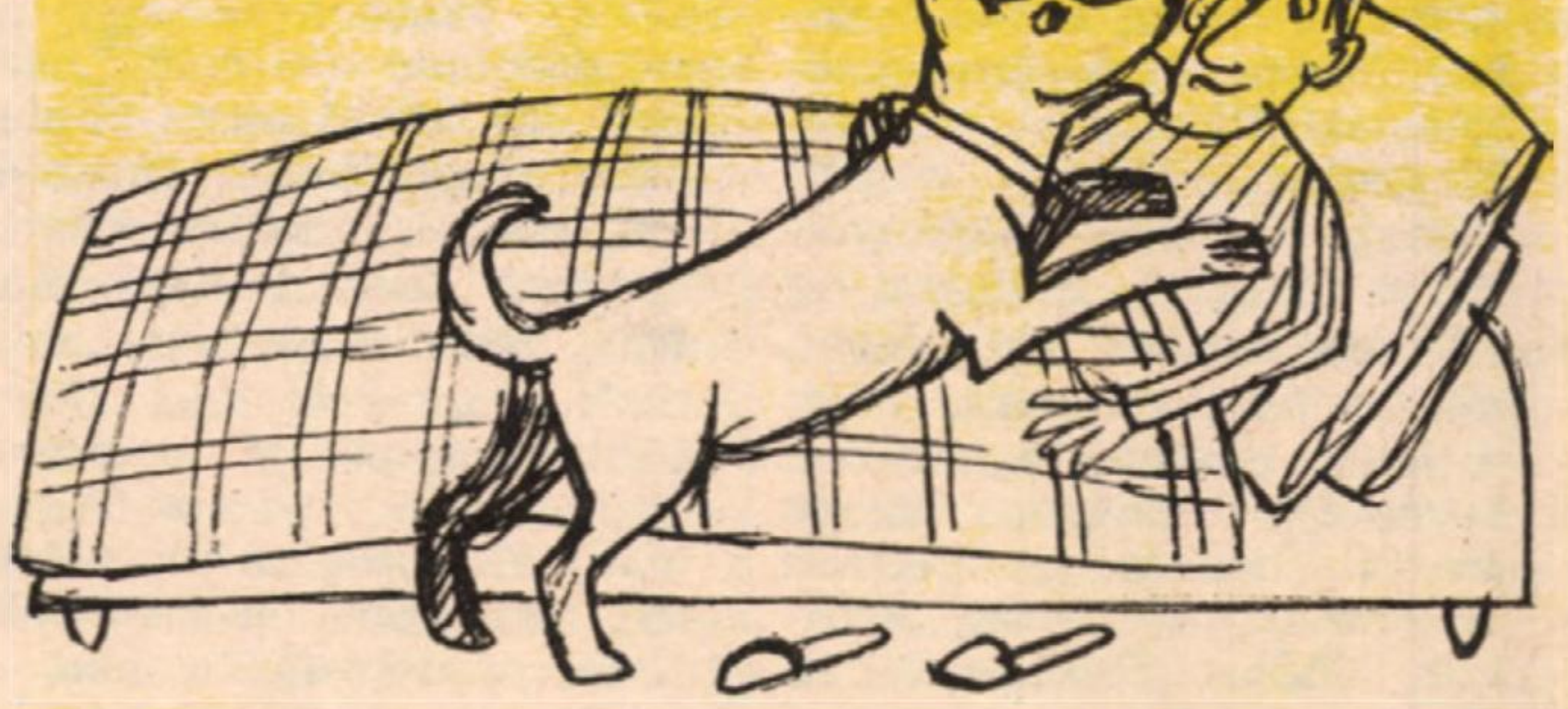

— Neked is jó reggelt, kiskutyám, de hagyjál még aludni, még csak fél hét!

Viki most felemelte a jobb első pracliját és finoman megcirógatta az ábrázatomat. Mit akar ez a kutya? Megvan! Otthon valószínűleg megszokta, hogy félhétkor a gazdája leviszi sétálni. Halkan, óvatosan, hogy a nejem fel ne ébredjen, levittem a Vikit a sarokra. Mire visszaértünk, már az asztalon párolgott a forró tejeskávé. Az asztal alatt pedig egy kis tányérkában jóillatú rózsaszínű parizer.

— Miért csodálkozol? — mondta a feleségem ingerülten. — Valamit a kutyának is enni kell.

Viki egy perc alatt jóízű csámcsogással bekapta az ennivalót, majd egyetlen mozdulattal felugrott a feleségem ölébe és ott kényelmesen elhelyezkedett.

— Most elviszem magammal Vikit, és csak este jövünk haza. Így legalább nem fog zavarni. Gyere, Viki! — kiáltottam az ebre. A szemtelen azonban meg sem moccant.

— Most már hagyd csak itthon! Siess, mert elkésel! — felelte szikrázó tekintettel az asszony. Viki apró, barátságos vakkantásokkal köszönt el tőlem. A hivatalban nagyon lassan vánszorgott az idő. Alig vártam, hogy hazaérjek. Útközben vettem fél kiló marhahúst: nem akartam üres kézzel hazamenni.

— El sem tudod képzelni, milyen jól szórakoztunk Vikivel — mondta az asszony már az előszobában. — A legjobban azt szereti, ha a hasát vakargatják.

Viki megérezte, hogy róla van szó: a hátára feküdt és boldog csaholással élvezte a hasvakarás örömeit. Talán felesleges megjegyeznem, hogy a feleségem azután minden szabad percét Vikivel töltötte el. Nagyon megszerettük ezt a kedves, okos állatot, de tegnap óta pánikhangulatban élünk. Mi lesz, ha Károlyék visszajönnek a Balatonról? Ildikó azt javasolta: vegyük be magunkat Vikivel együtt a Bakony rengetegébe, vagy költözzünk a kutyával, álnéven, valahová az alföldi tanyavilágba. Nagynehezen sikerült az asszonyt lebeszélnem fantasztikus terveiről, de megállapodtunk abban: ha Viki férjhez megy és kölykei lesznek, az egyik a miénk lesz.

Galambos Szilveszter

ILLEM

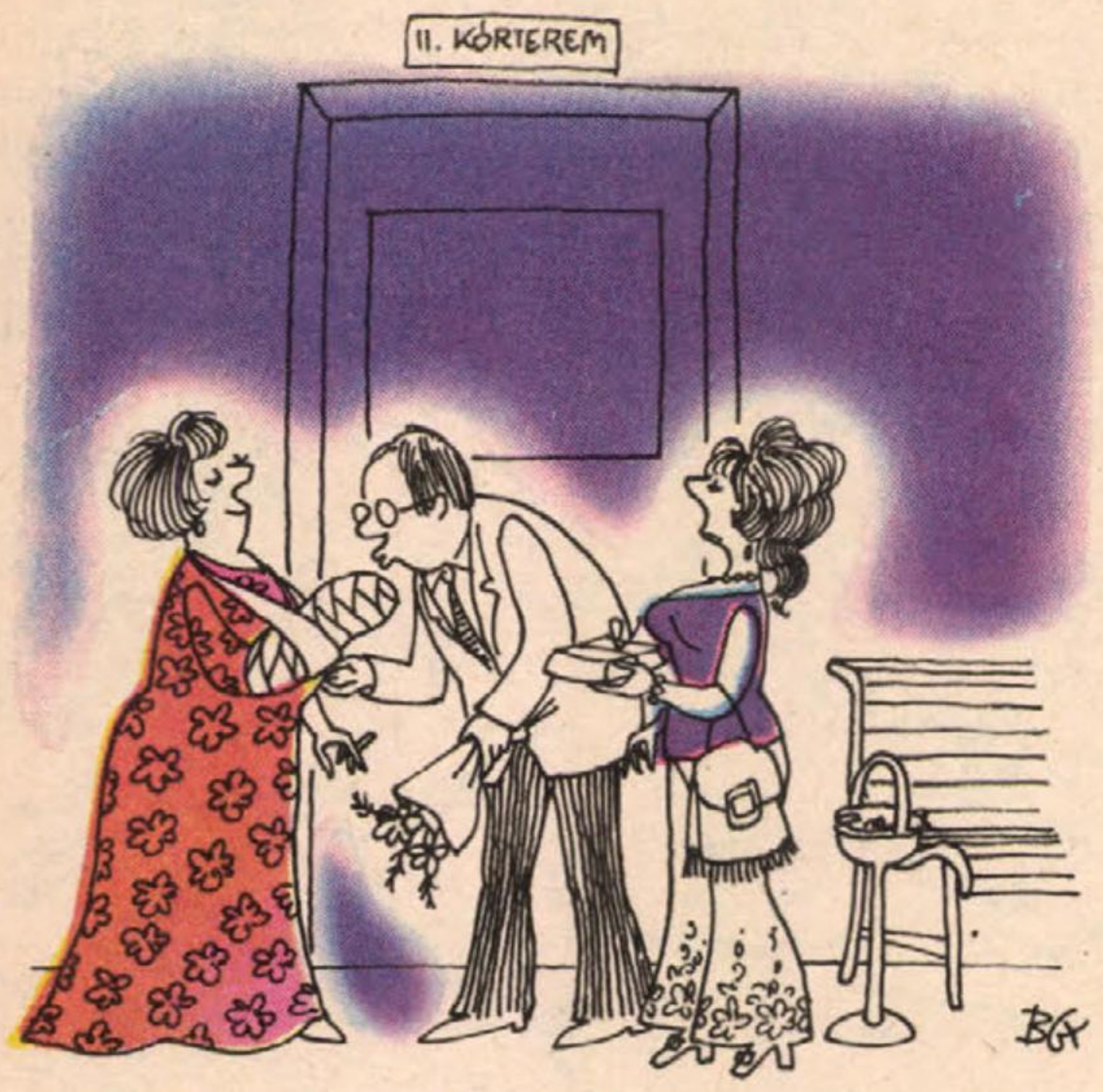
II. KÓRTEREM
BG

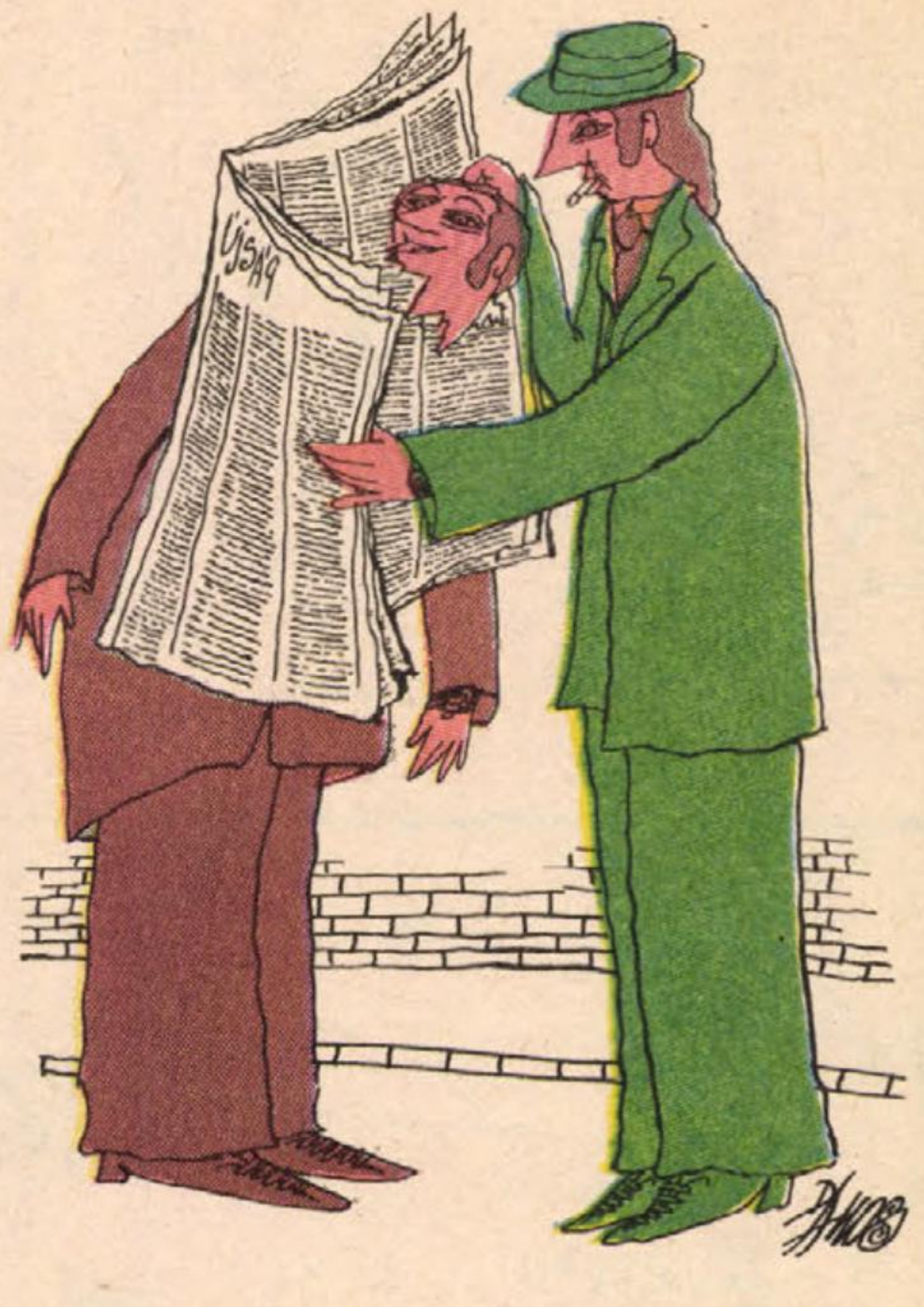

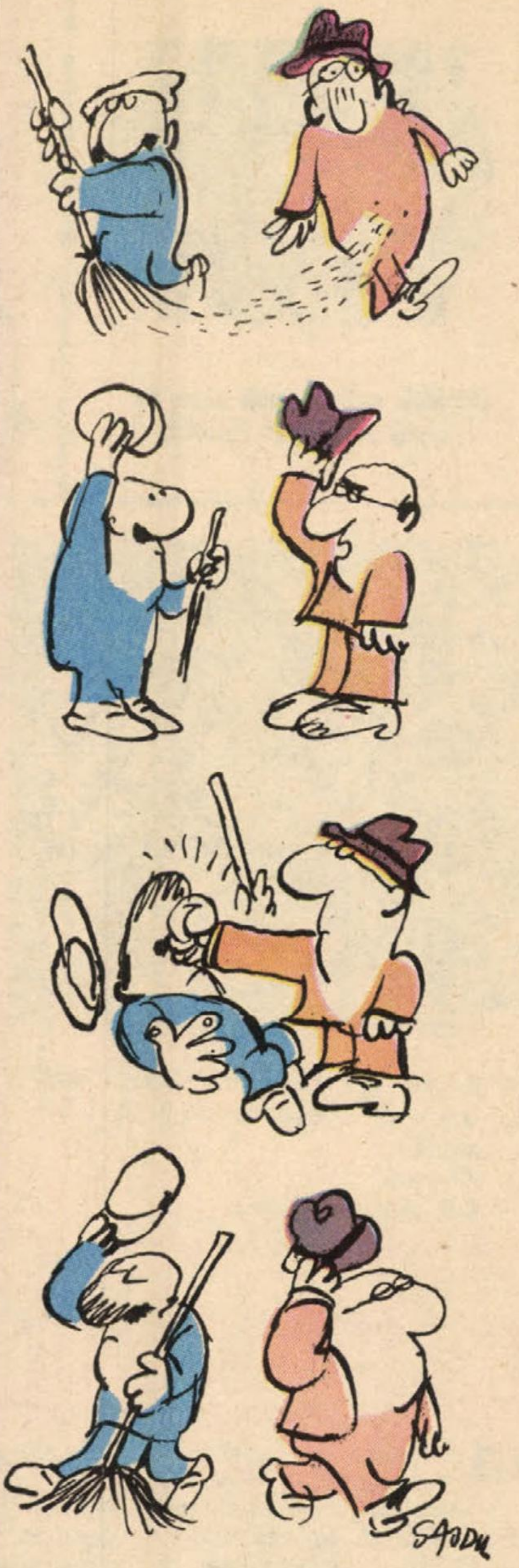

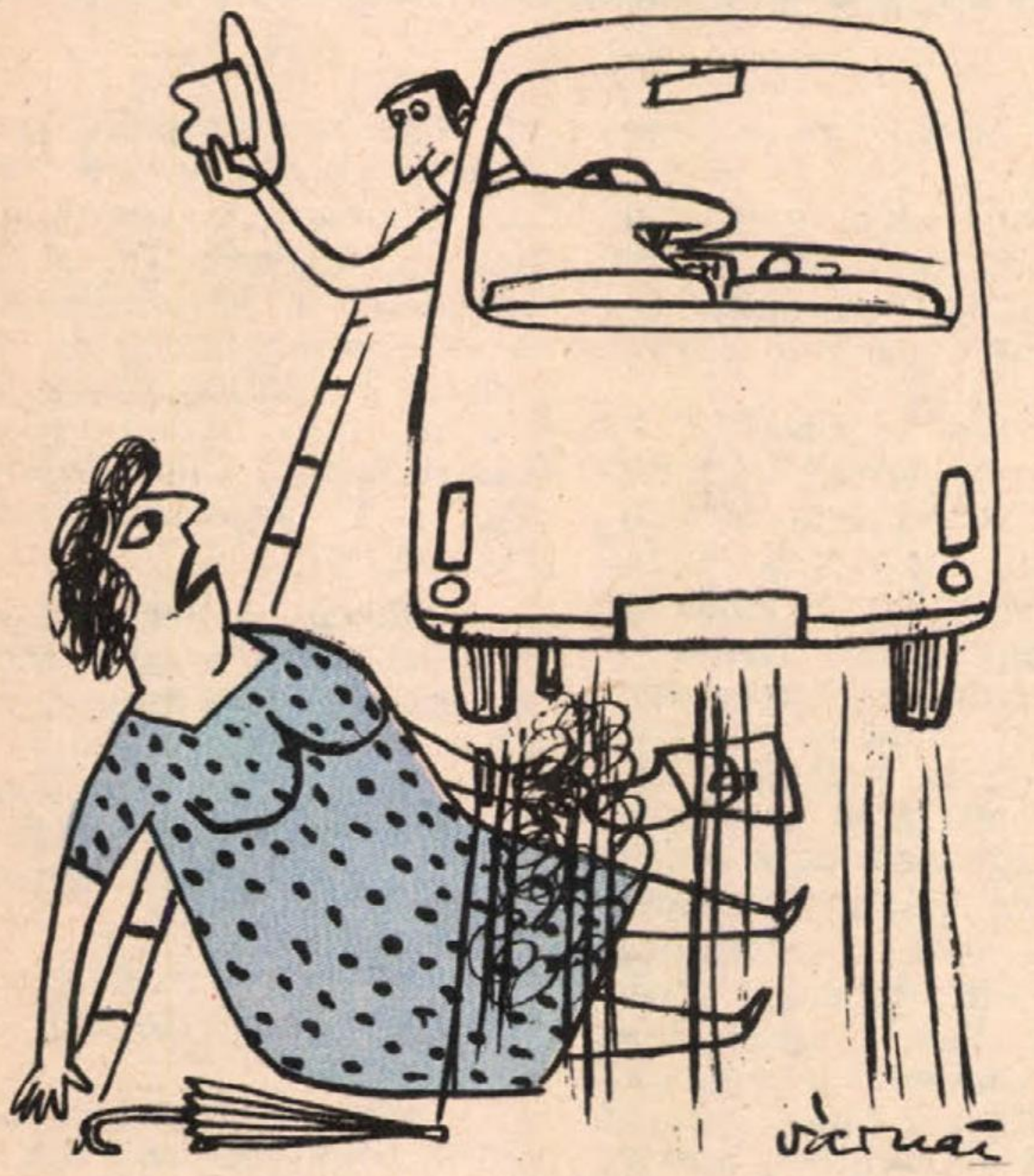

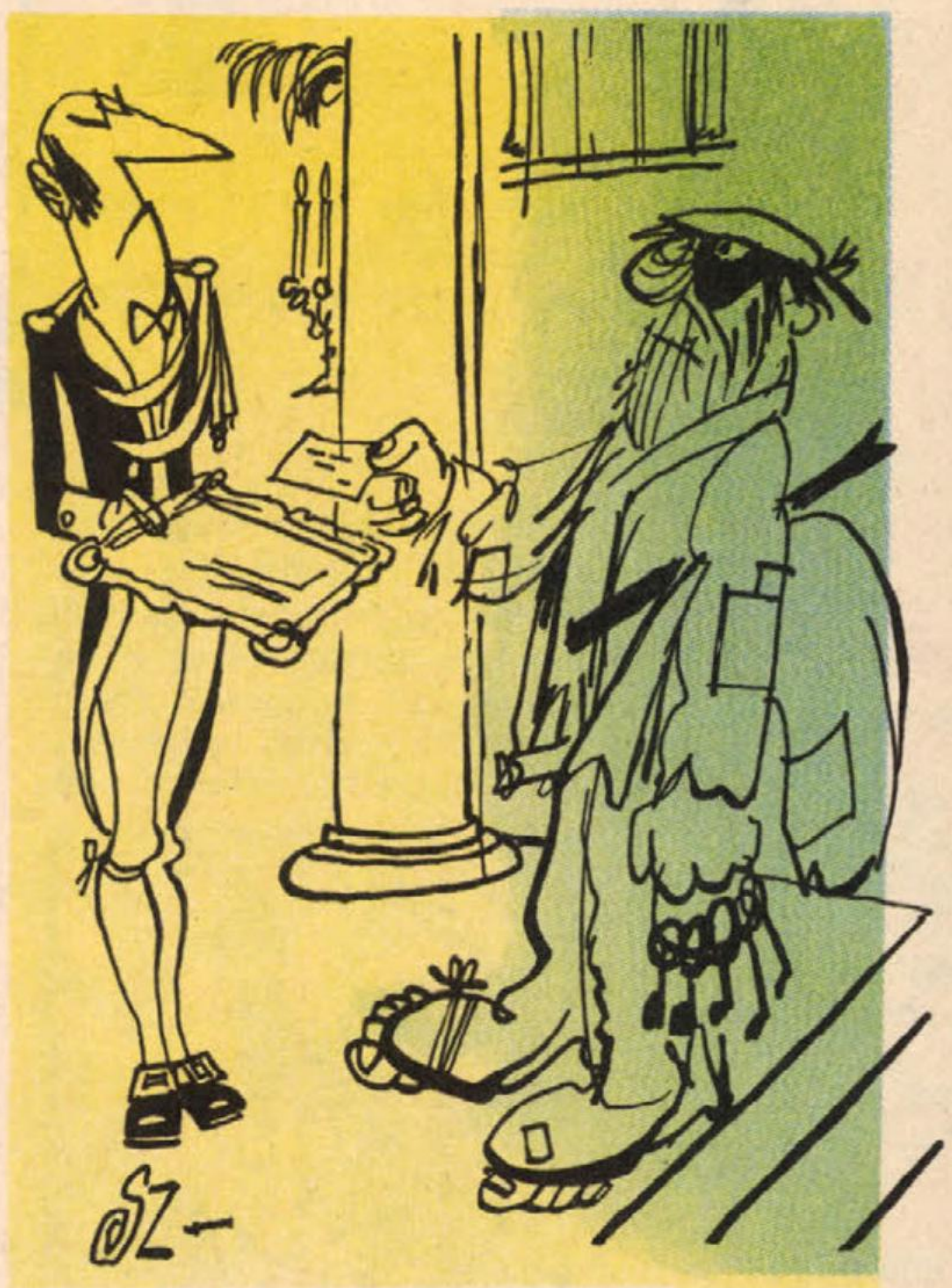

BRENNER, VÁRNAI, DALLOS, SZÜR-SZABÓ, SAJDIK, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI

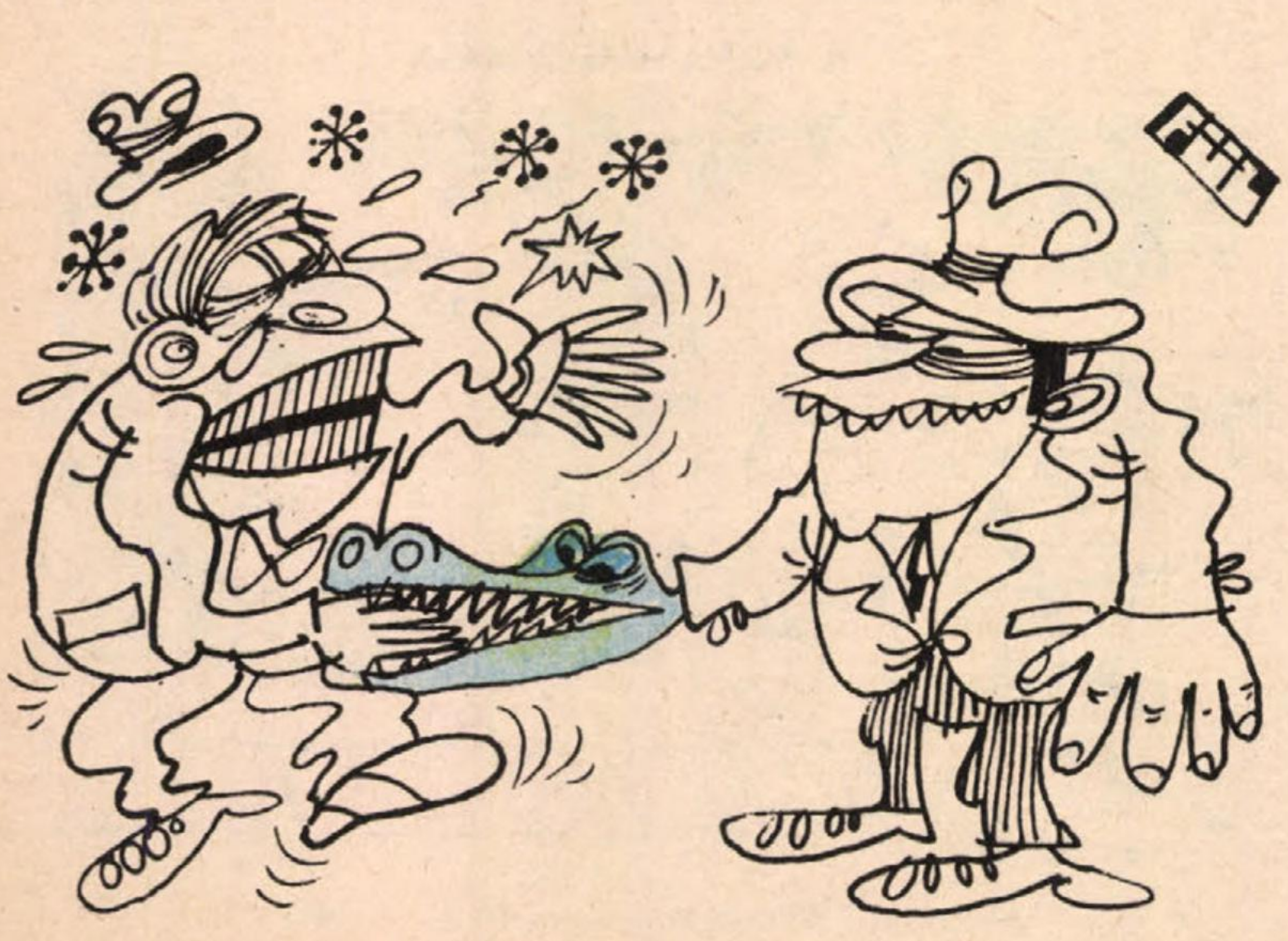

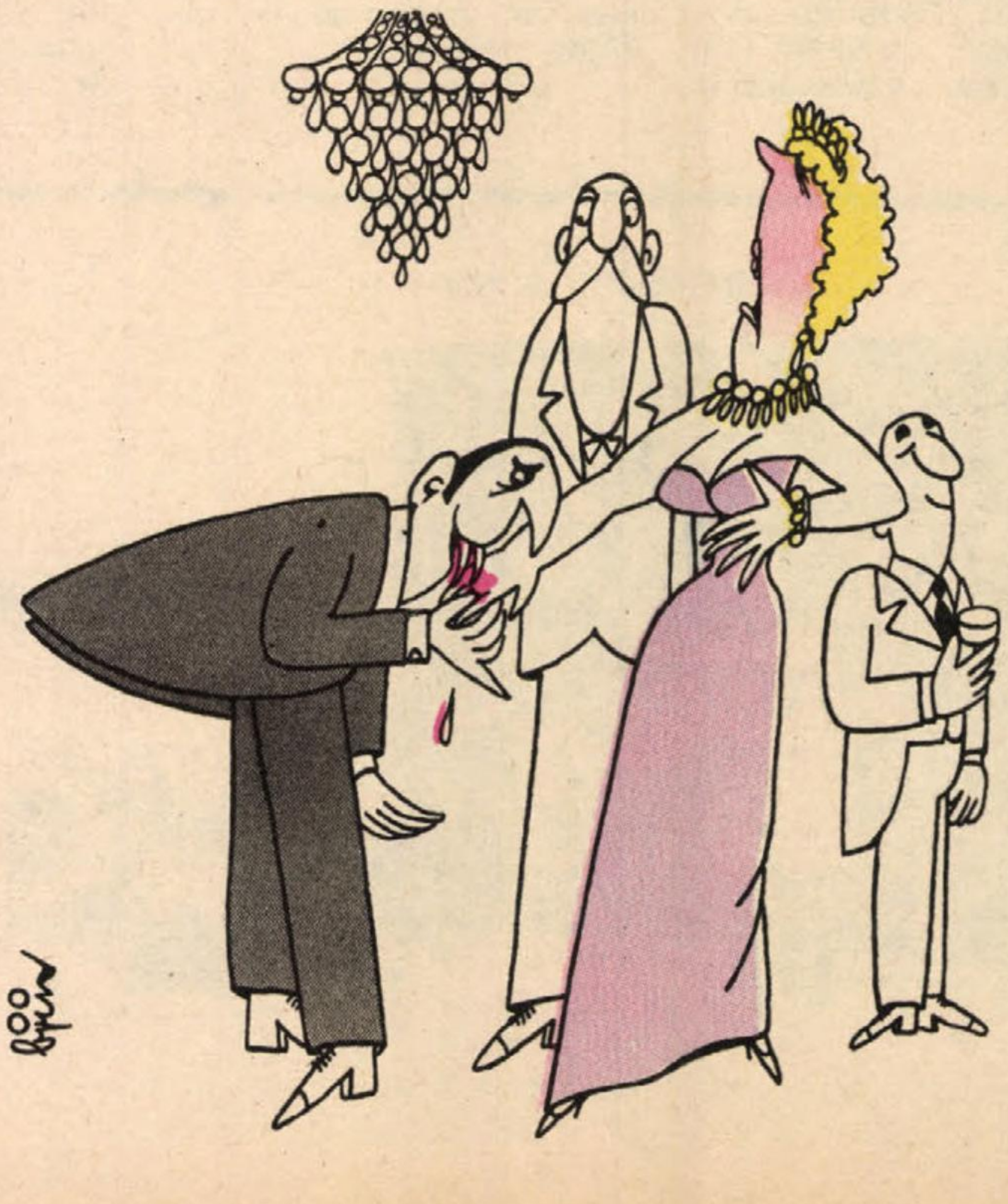

IMPORT HUMOR

(Rajzok a bukaresti „Urzica” című szatirikus lapból)

MINDENT A TÉVÉÉRT

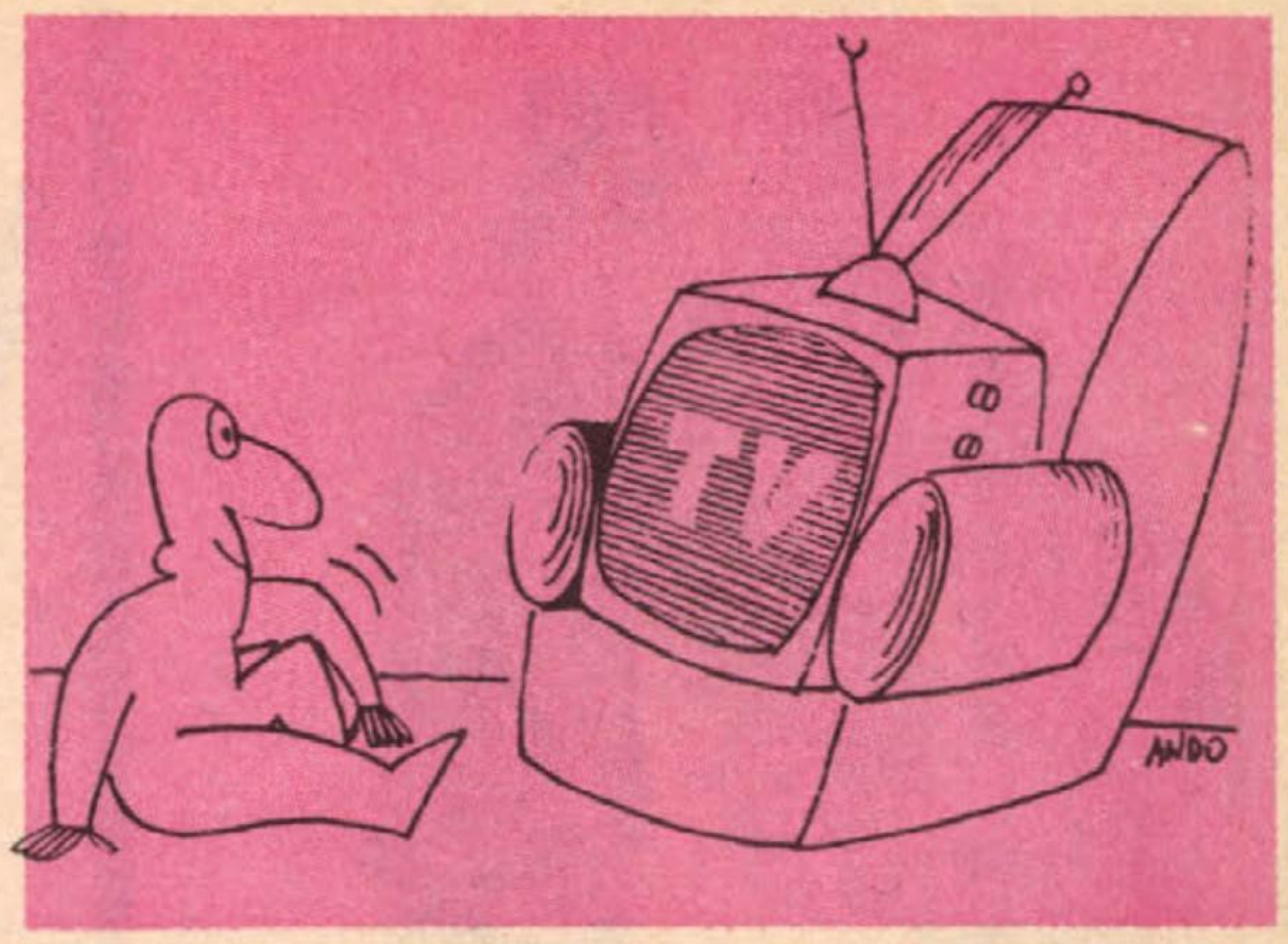

EGYEDÜLLÉT

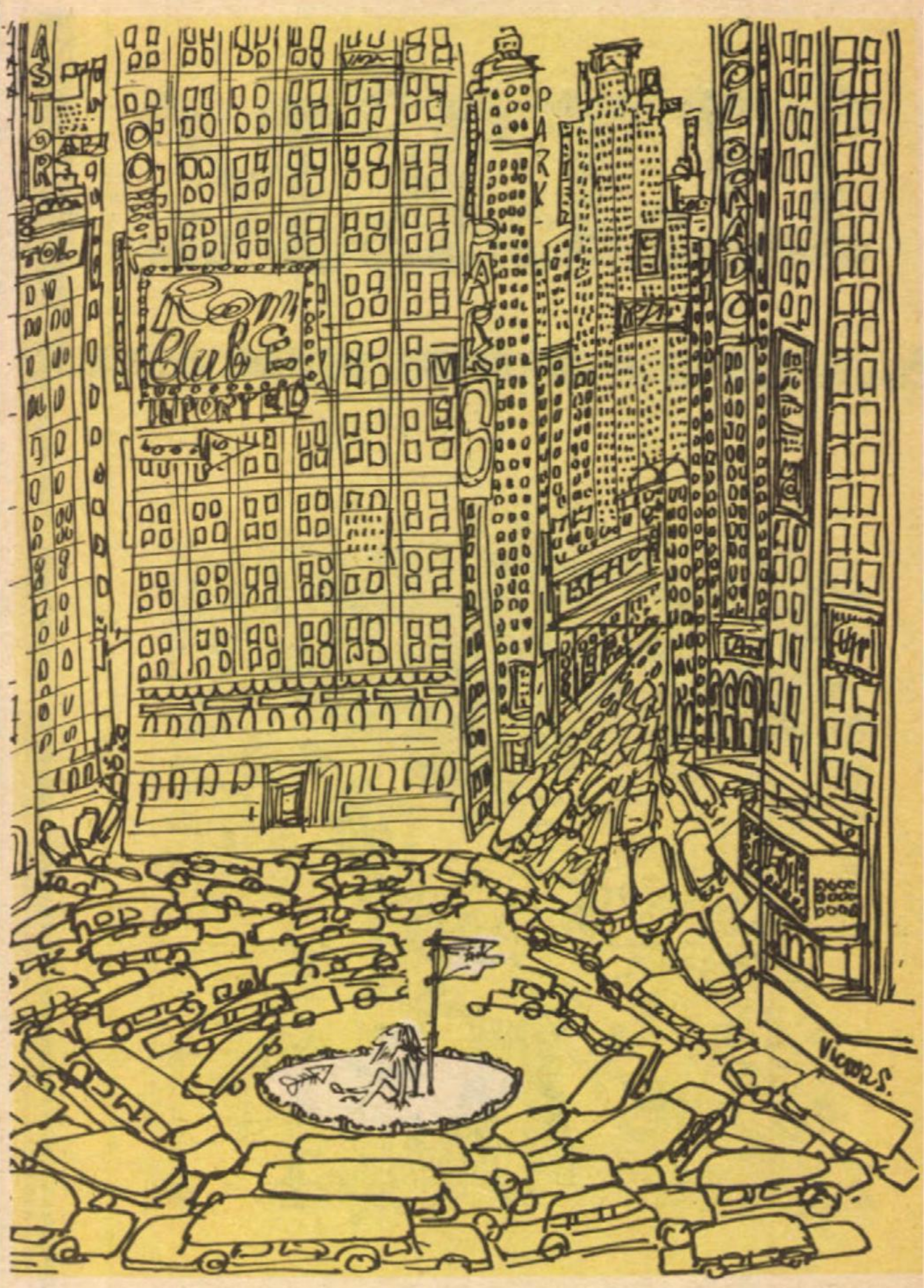

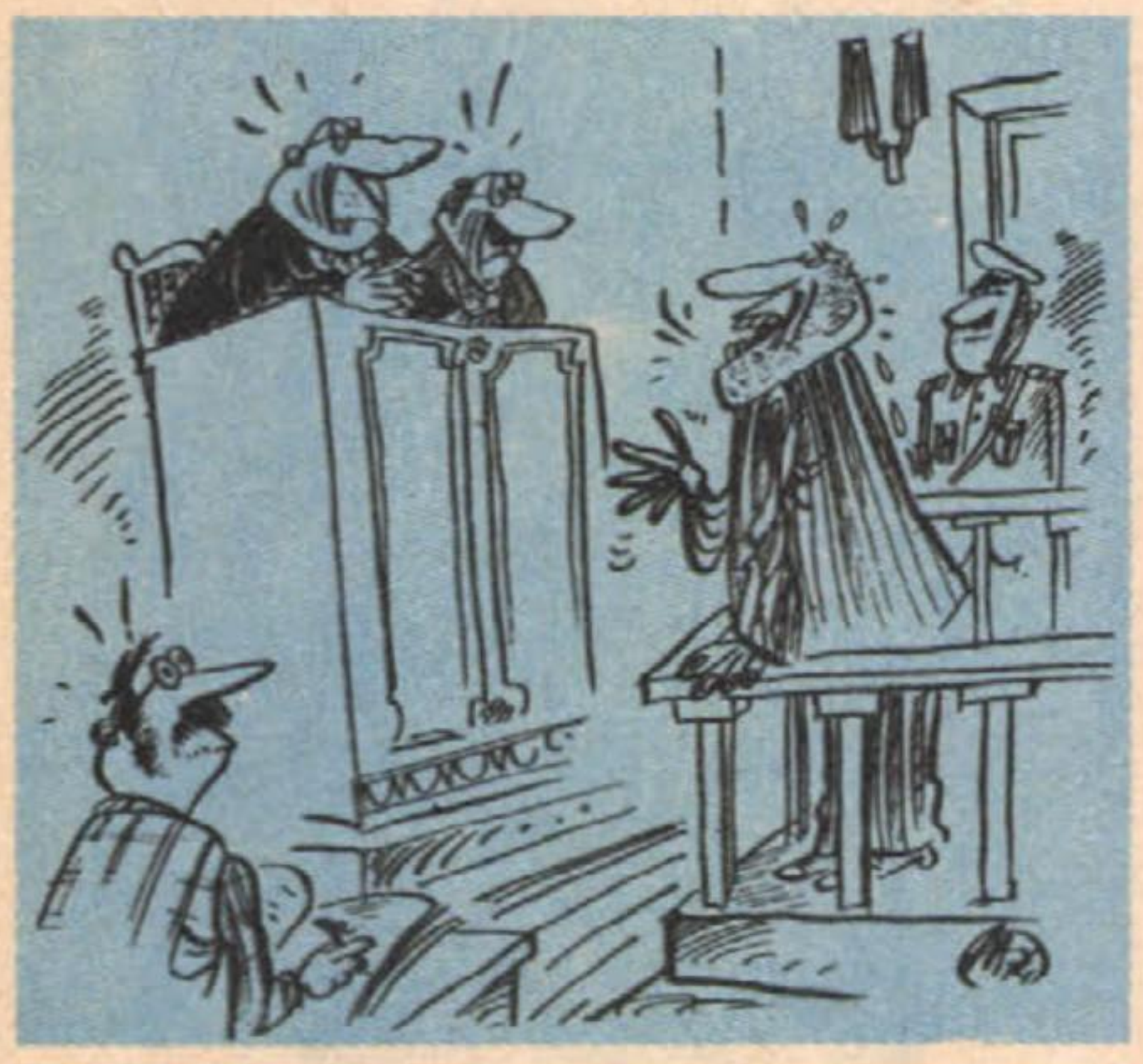

– Vegye tekintetbe a tisztelt bíróság, én már megbűnhődtem a bigámia miatt...
– Hogyan?
– Két anyósom van...

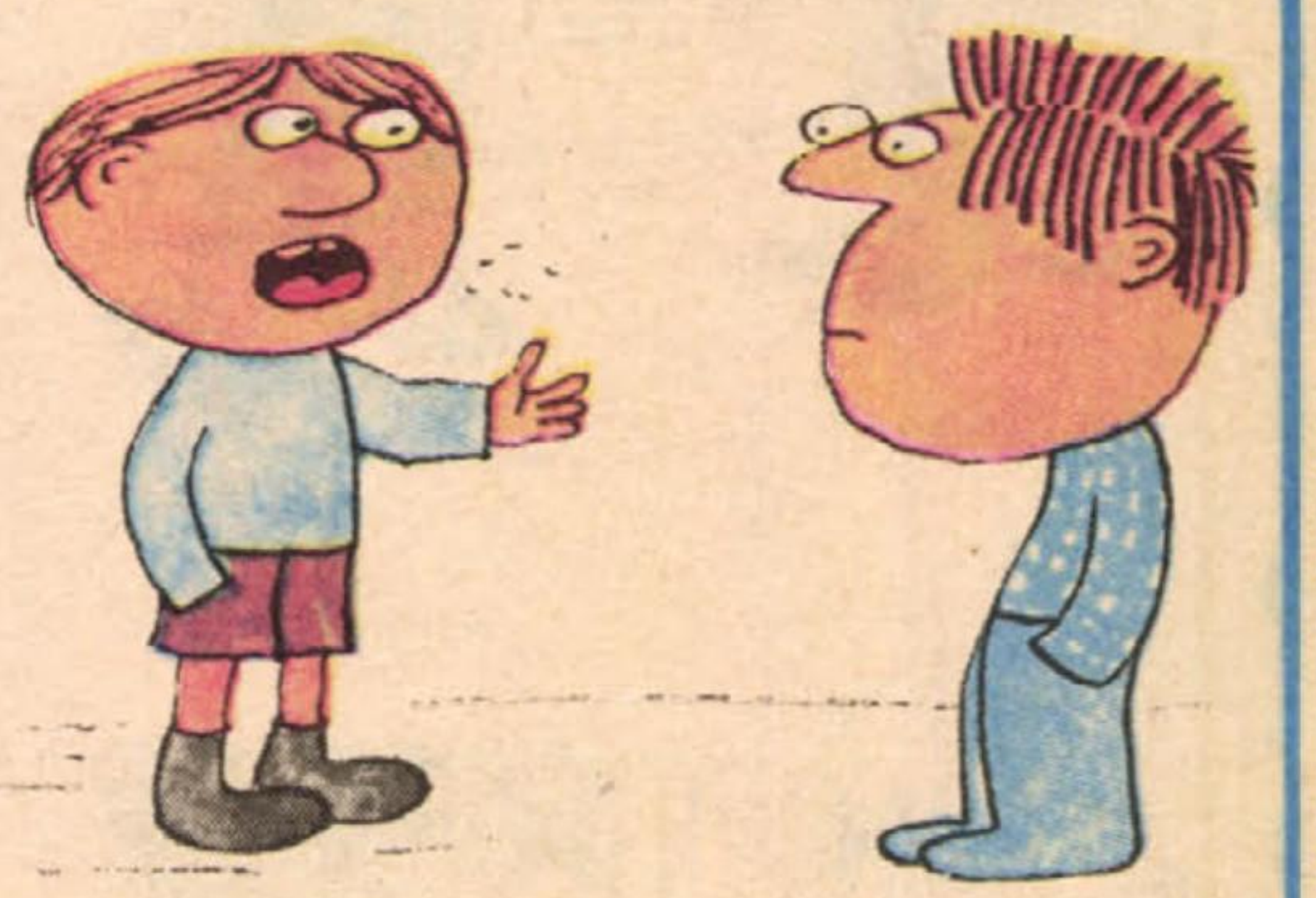

– Még nem lested meg a kulcslyukon a nővéredet és az udvarlóját?
– Nem férek oda a papa meg a mama miatt...

EGY VÁLASZ VÁLTOZÁSAI

Ma hány panaszlevél érkezett? — kérdezte a kerületi vendéglátóipari vállalat igazgatója.

— Sok — válaszolta a titkárnő. — A legtöbb levélíró a Lila kancsó étteremre panaszkodik.

— Na, válasszon ki egy olyan levelet, amelyre, maga szerint, érdemes válaszolni.

— Tessék!

— Lássuk csak, mit ír ez a grafomániás vendég? „A felszolgáló goromba volt, a pörkölt csupa mócsing, a nokedli jéghideg.”

— Írja, Ilonka! „Kedves vendégünk! Köszönjük szíves bírálatát. Az ügyet lelkiismeretesen kivizsgáltuk és meggyőződtünk arról, hogy az ön ideges, sértő szavai bosszantották fel a pincért. A pörkölt nagyságrendje megfelelt az előírásoknak. A nokedlit melegen tálalták, de ön későn kezdett hozzá a fogyasztásához. Reméljük, hogy továbbra is a Lila kancsó vendégei között üdvözölhetjük. A fene egye meg!”

— Ezt is írjam be?

— Dehogy. A végére azt írja: „Fogadja nagyrabecsülésünket...”

— Igazgató elvtárs! Most látom, hogy ez másolat. A levélíró máshova is elküldte a panaszt.

— Na és akkor mi van? A felsőbb szerv majd visszaküldi nekünk. De azért írjunk egy másik levelet. „Mélyen tisztelt vendégünk! Nagybecsű panaszát nyomban kivizsgáltuk, a felszolgálót figyelmeztetésben részesítettük és az üzletvezetőt utasítottuk, vigyázzon jobban a hús minőségére és a nokedli hőfokára. Tisztelettel. Hogy az a fészkes...”

— Fene egye meg! Tudom, ezt nem kell beírni. De nini, az utóiratban az áll, hogy a panaszt a tévének is elküldte.

— Hű a mindenit! Csak most vette észre? Új levél! „Igen tisztelt kedves vendégünk! Mélységes felháborodással vettük tudomásul, hogy egyik üzemünkben a felszolgáló meg nem engedett hangot használt. Két perccel nagybecsű levele vétele után a magáról megfeledkezett dolgozónkat azonnali hatállyal elbocsátottuk. Ami a mócsingos húst illeti, teljesen egyetértünk önnel: ilyen húst nem szabad felszolgálni. Legjobban a hideg nokedli háborít fel minket, amelynek egészségrontó tulajdonsága közismert. Szigorú figyelmeztetésben, prémium- és nyereségrészesedés-elvonásban részesítettük az üzletvezetőt, a főszakácsot, a bérelszámolót, a két takarítónőt és az éjjeliőrt. Reméljük, hogy továbbra is szerencséltet bennünket a Lila kancsóban. A legeslegmélyebb tisztelettel.”

— Értem, a legeslegmélyebbel, a fene egye meg, de ezt nem kell beírni, tudom.

— Van még olyan levél, amelyet a tévének, vagy a rádiónak is elküldött a vendég?

— Nincs, de még nyolcvanhat panasz fekszik az asztalomon.

— Azokra, ha csak nekünk írtak, még ráérünk...

Palásti László

LELEMÉNYES ELADÓ

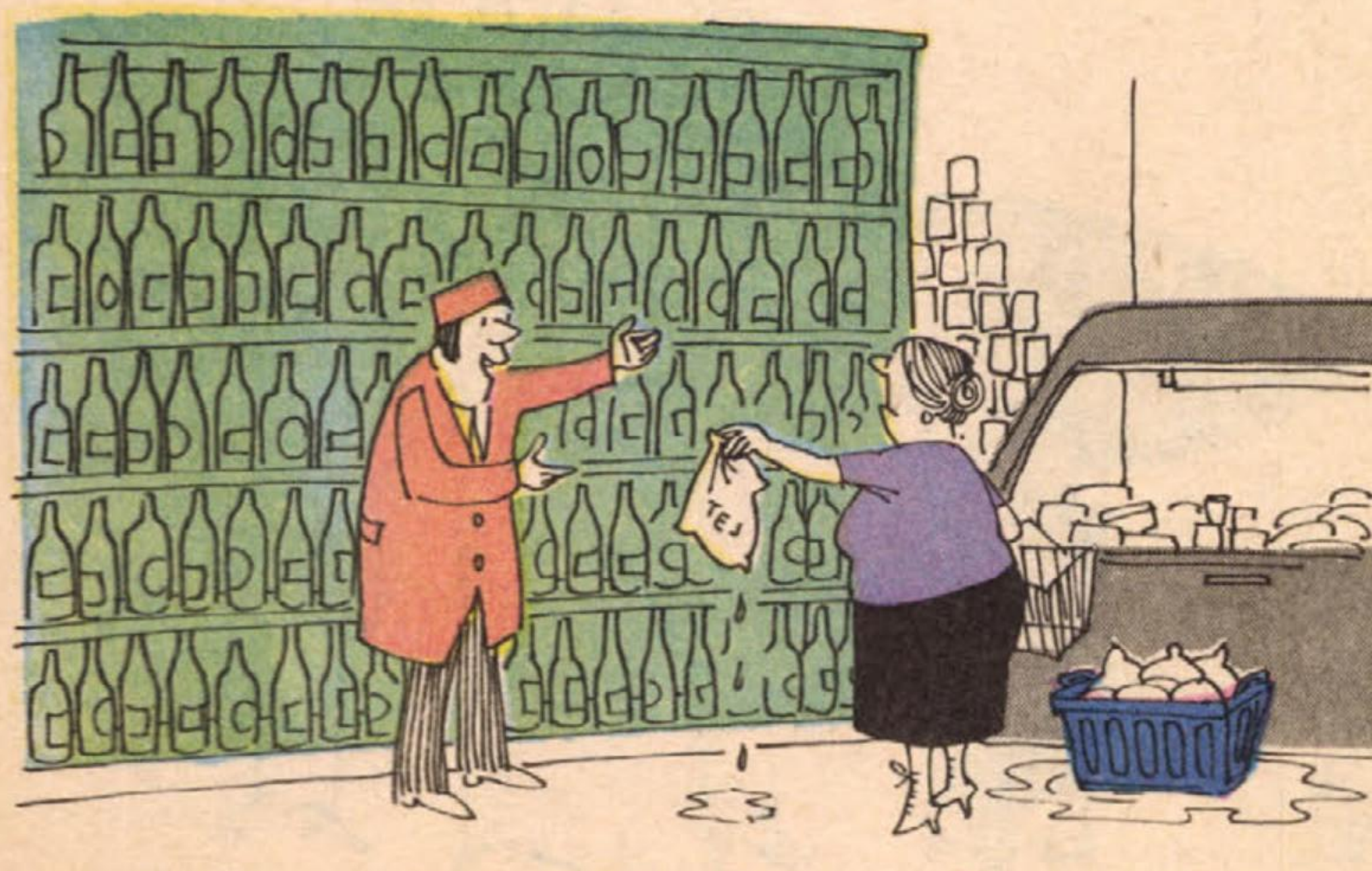

– Mamikám, akkor vegyen bort. Azon talán frissebb a dátum!

A KIRÁLY HASONMÁSA

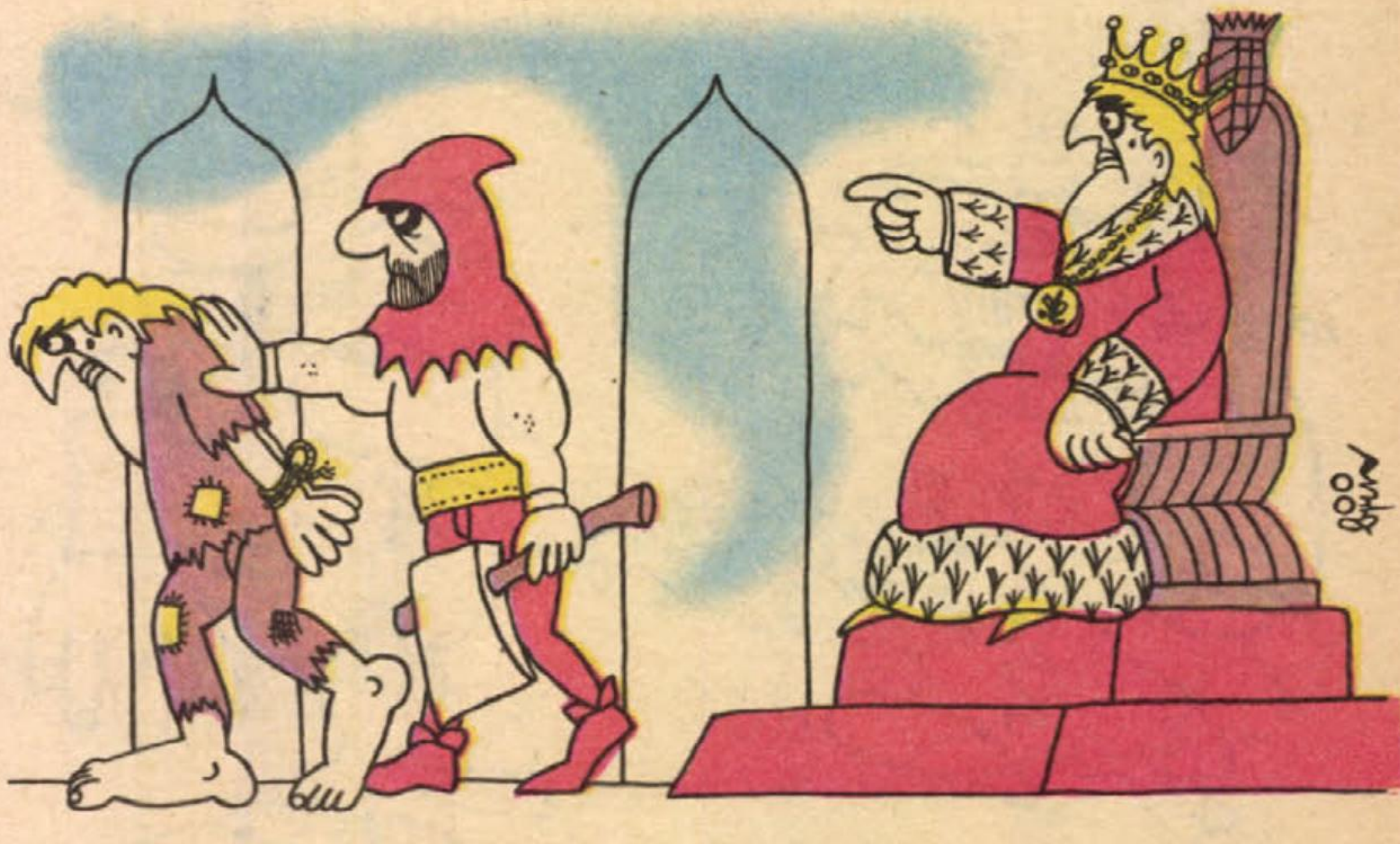

– Vigyed! Nem bírom látni ezt az arcot!

ÚJ CSALÁDJOGI TÖRVÉNY

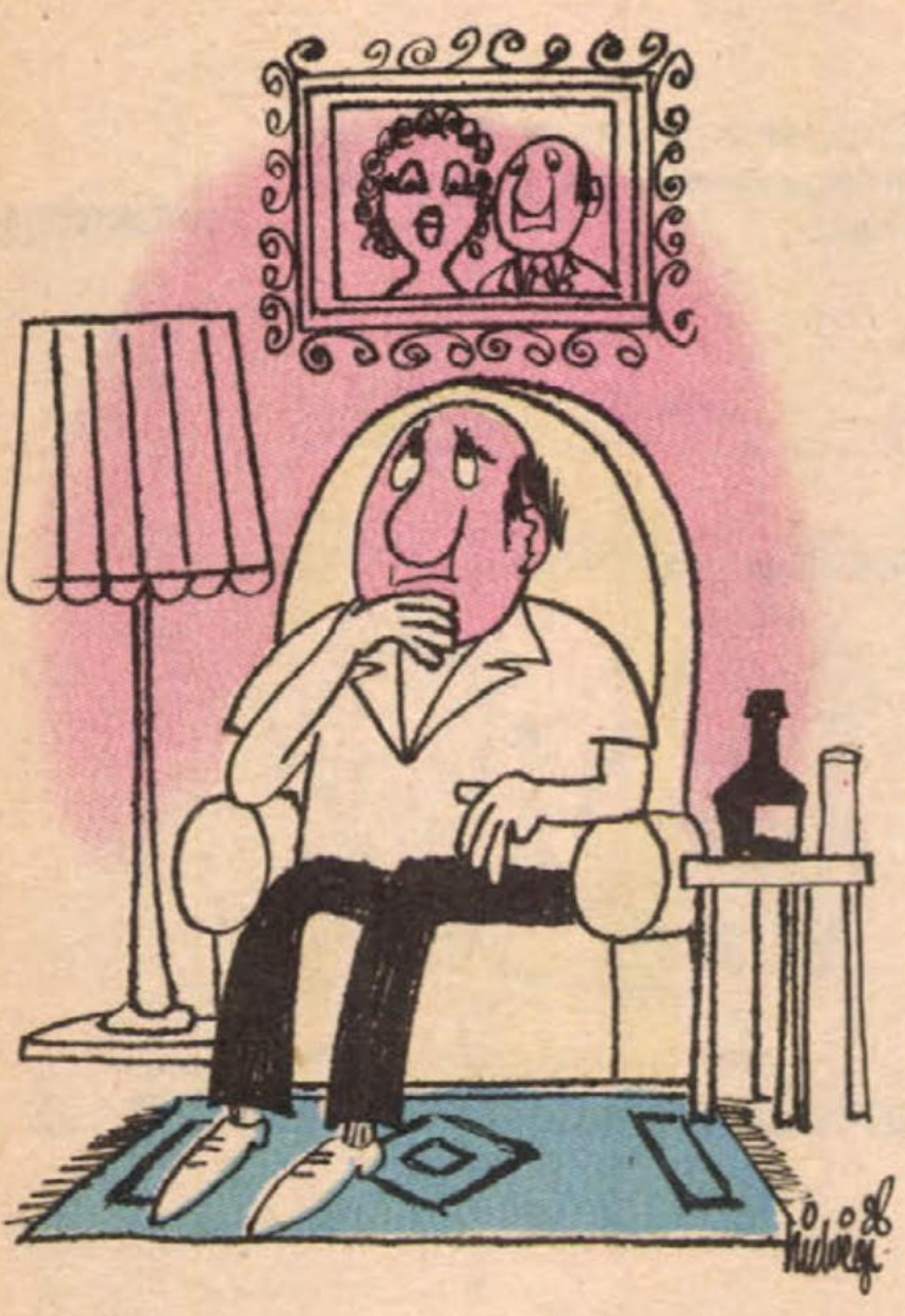

– Ettől sem lett jobb a házasságom!

BÚCSÚ

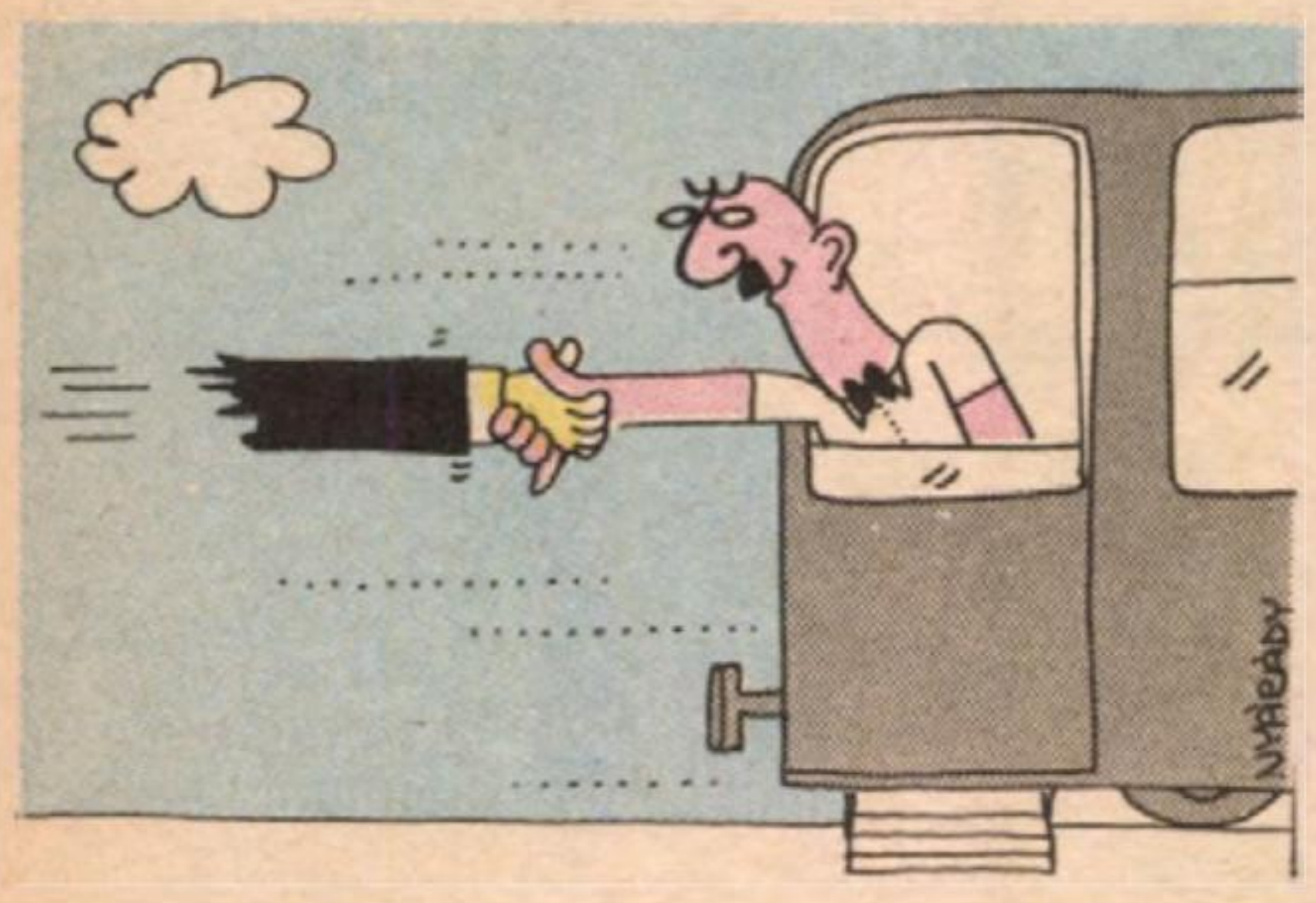

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

felírható. Franciaországban pedig szabadon árulják a gyógyszertárakban. Ez a magyarázata annak, hogy a második világháború után gyorsan elterjedt, annyira, hogy az egyik nemrégen tartott atlétikai világbajnokságon szinte seprővel kellett összeseperni az atlétikai pályáról az el nem használt és eldobott doppingszereket.

Végül a pályagondnok egy kis cédulát is összesepert az eldobott doppingszerekkel. A cédulán ez állt: „A fele sem igaz, mert atlétikában még sosem rendeztek világbajnokságot. Meee . . .”

(A Kelet-Magyarország c. lap sportrovatában észlelte Bányai Kálmán, nyíregyházi olvasónk)

Egy fecske nem csinal nyarat, egy szexuáltudományos tanszék nem szünteti meg a szexuáltudományos kutatás és terápia problémáit. A kutatási tervek egyelőre a korlátozott lehetőségek miatt hiusulnak meg — a professzorhoz csak egy asszisztenst és egy titkárnőt osztottak be. Éppoly kevéssé nyílik mód a terápiára és a bejáró rendelésre; igaz, illetékesek megígérték támogatásukat.

Javaslatunk: túlórázzon a titkárnő!

(A Magyarországból ollózta Bárány Árpád, balatonszéplaki olvasónk)

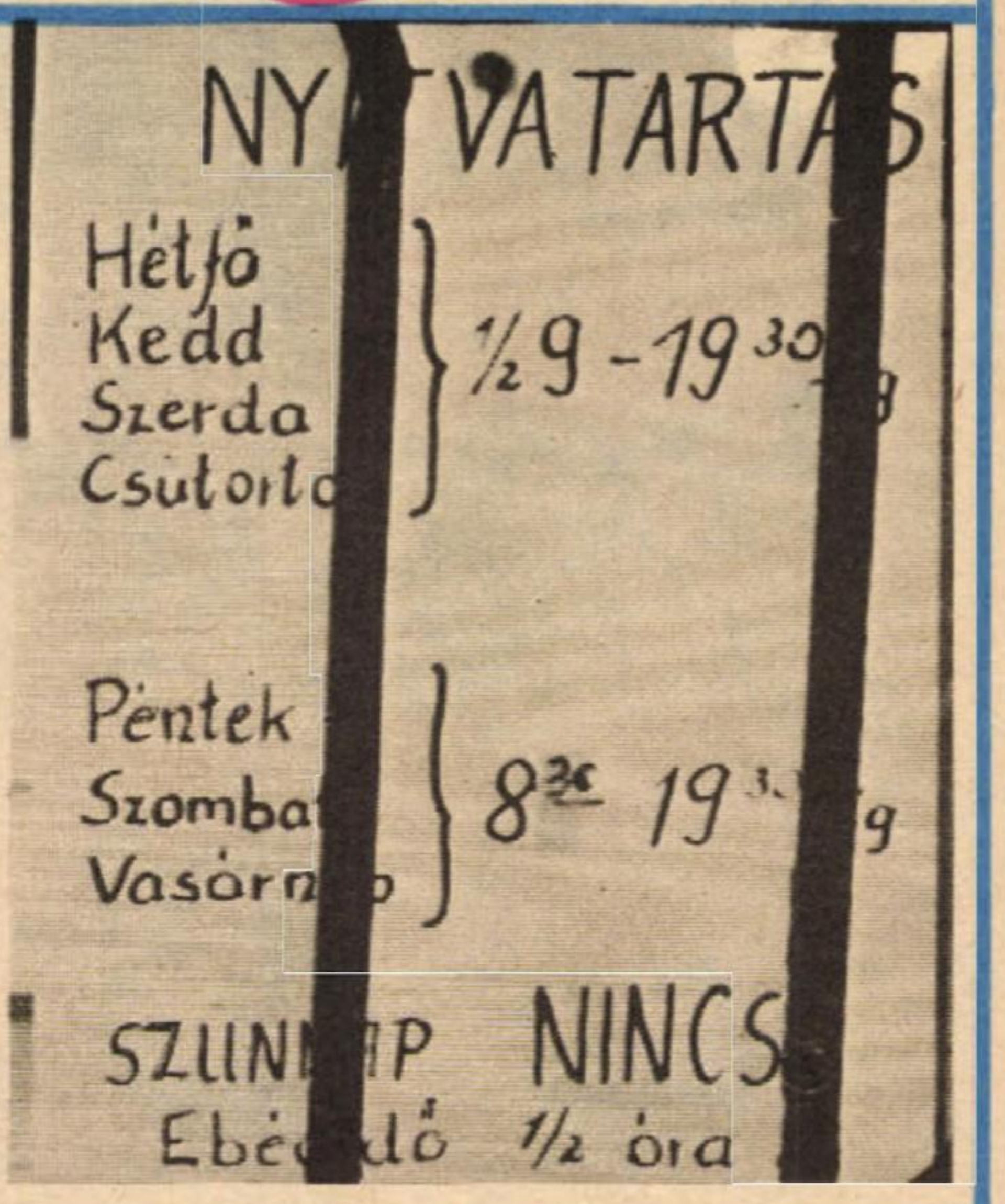

NY VATARTA S

Hétfő
Kedd
Szerda
Csütort
½9 - 19³⁰ g

Péntek
Szombat
Vasárn
8³⁰ 19³ g

SZÜNN P NINCS
Ebé dő ½ óra

Legalább a hét első négy napján valamivel tovább alhat a személyzet! Már persze, ha a 8.30 nem ugyanannyi, mint ½9!

(A makói városi strandon észlelte Horváth Ádám)

CSALÁDJOGI TÖRVÉNY I.–II. — ára kb.: 220.–

Közli az 1952 évi IV. törvény és végrehajtási utasítása homályos szövegét, a szükséges utaló jegyzetekkel, valamint a Legfelsőbb Bíróság legujabb elvi állásfoglalásait.

Nem lehetne legalább félhomályos?

(A veszprémi Kölcsey Könyvesbolt árajánlatán észlelte Dr. Molnár László, szentesi olvasónk)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

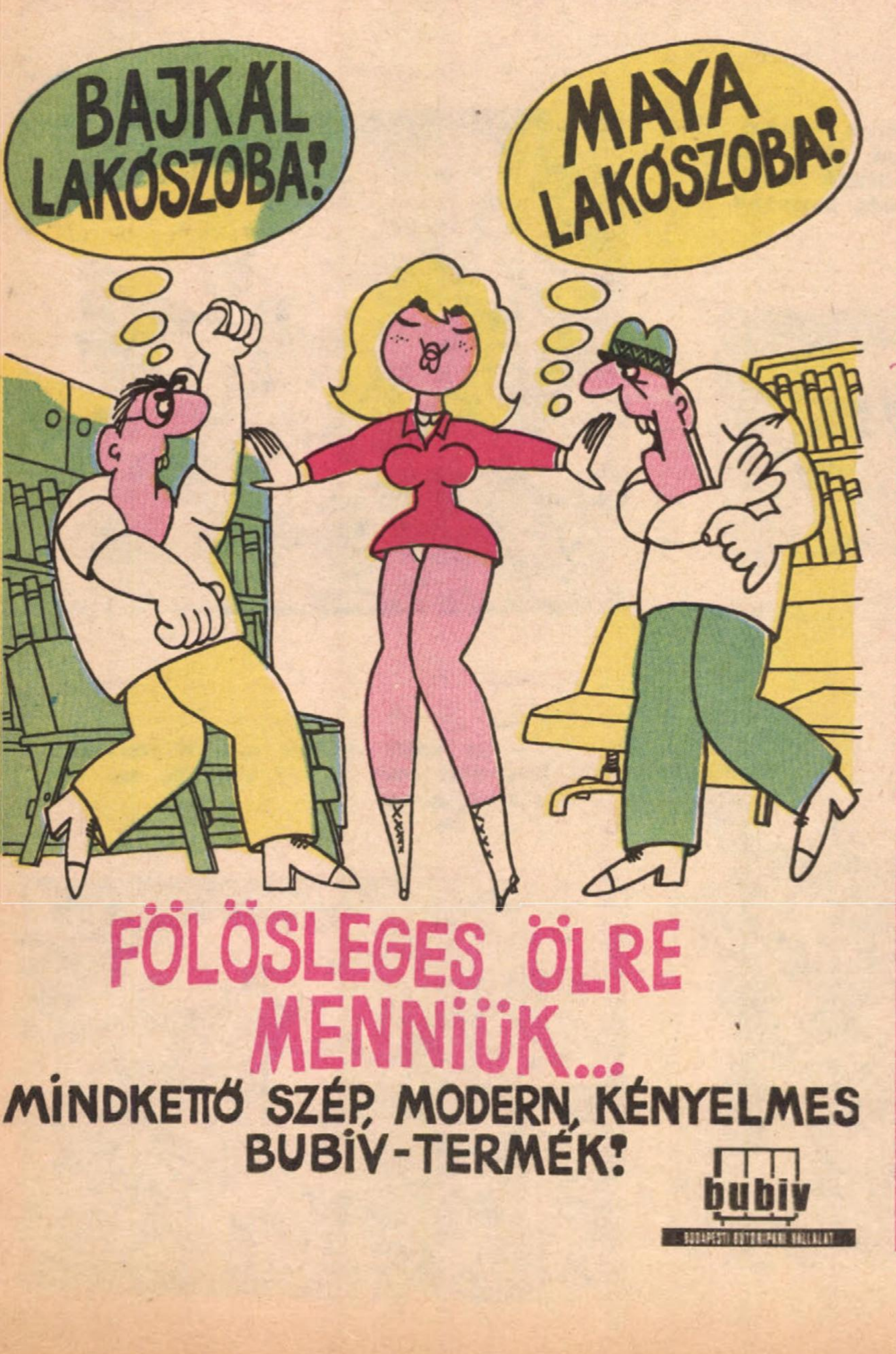
BAJKÁL LAKÓSZOBA!
MAYA LAKÓSZOBA!
FÖLÖSLEGES ÖLRE MENNIÜK...
MINDKETTŐ SZÉP, MODERN, KÉNYELMES BUBIV-TERMÉK!
bubiv
BUDAPESTI BÚTORIPARI VÁLLALAT

SZOKNYABOLOND SZÓNOK

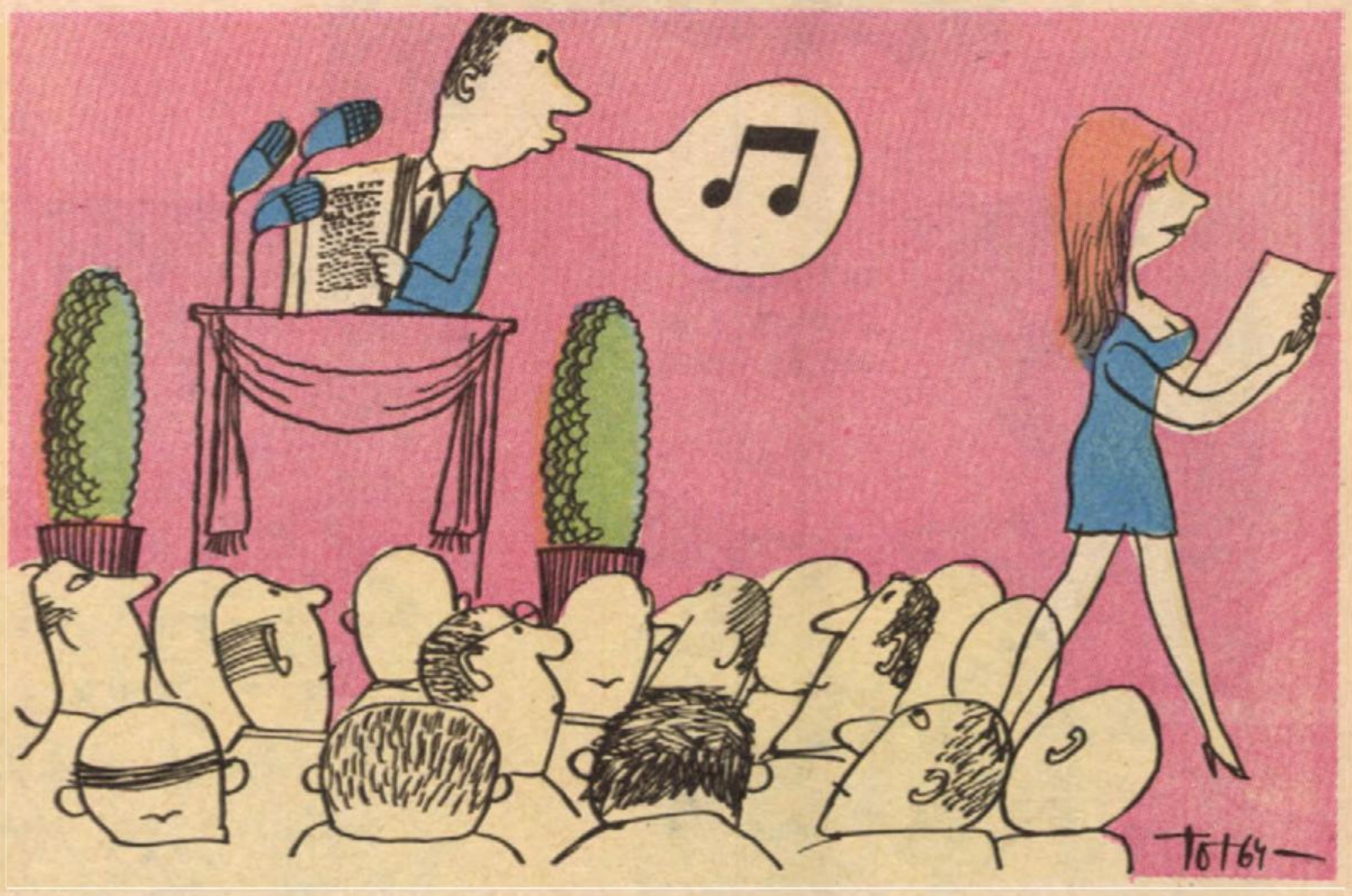

FEKETE HUMOR

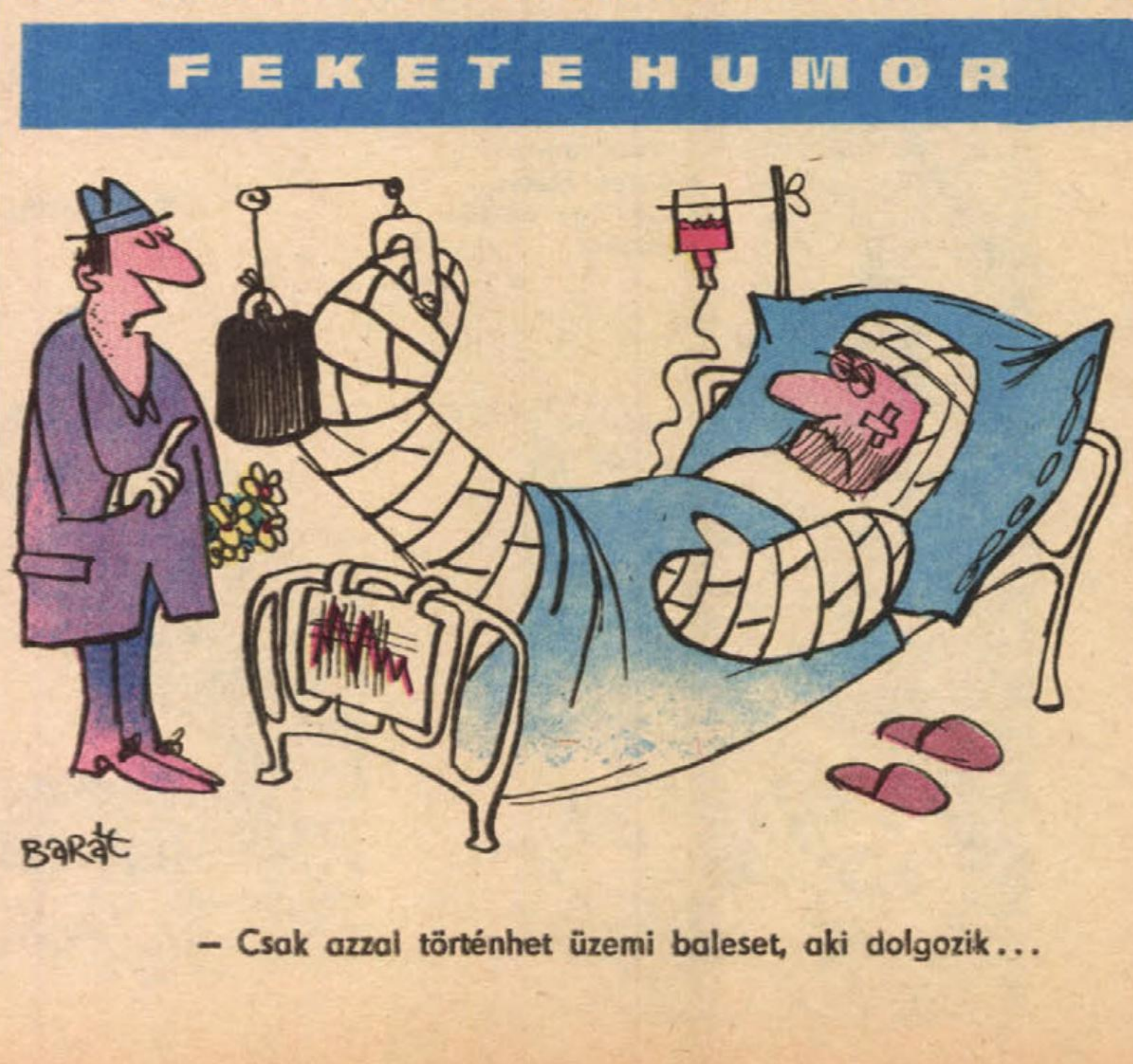

– Csak azzal történhet üzemi baleset, aki dolgozik...

Nyilatkoznak kedvenceink:

MIT SZERETNÉNEK?

FÉNYKÉPEZTE: KÖVESD VERA

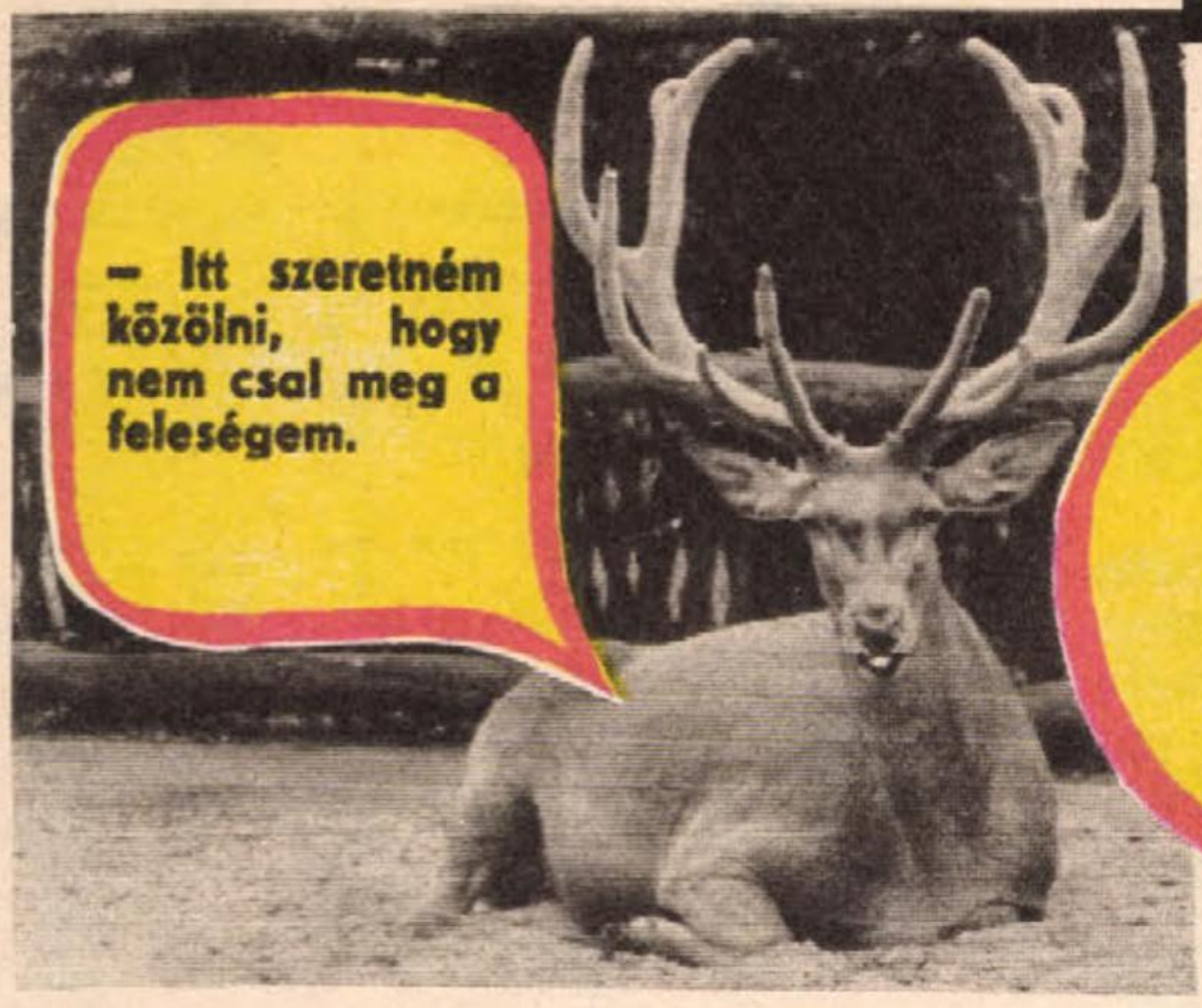
– Itt szeretném közölni, hogy nem csal meg a feleségem.

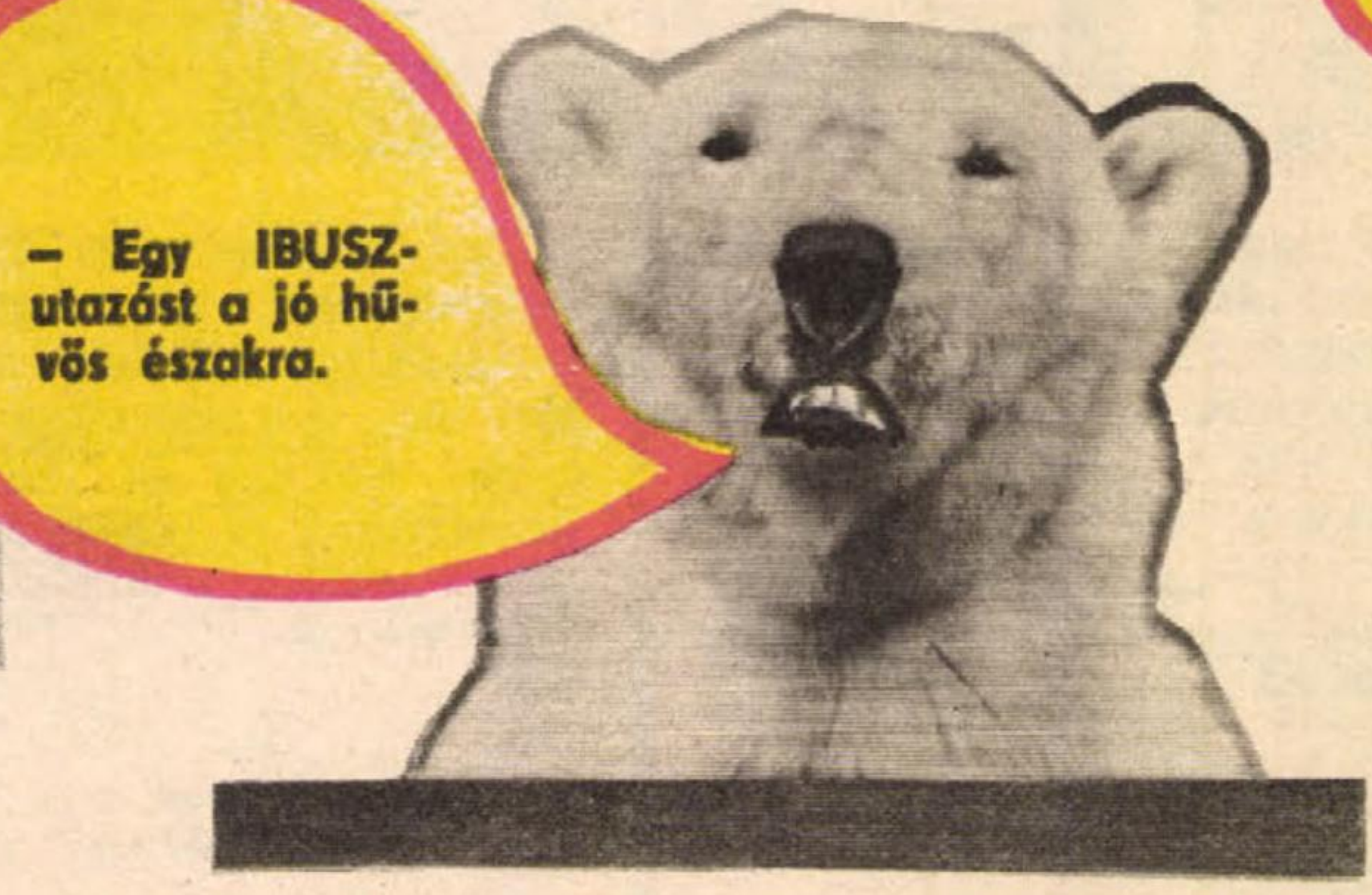
– Egy IBUSZ-utazást a jó hűvös északra.

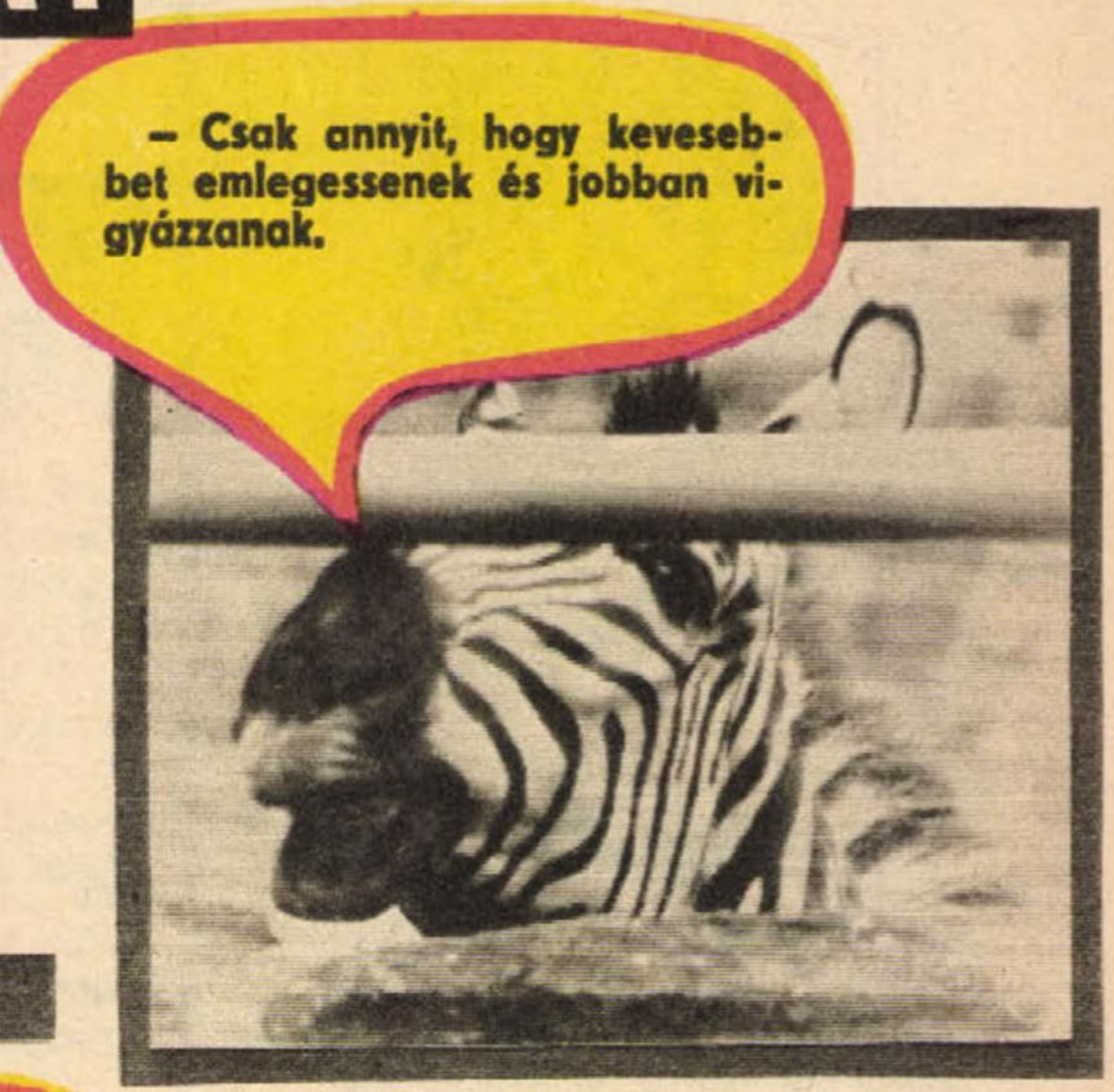
– Csak annyit, hogy kevesebbet emlegessenek és jobban vigyázzanak.

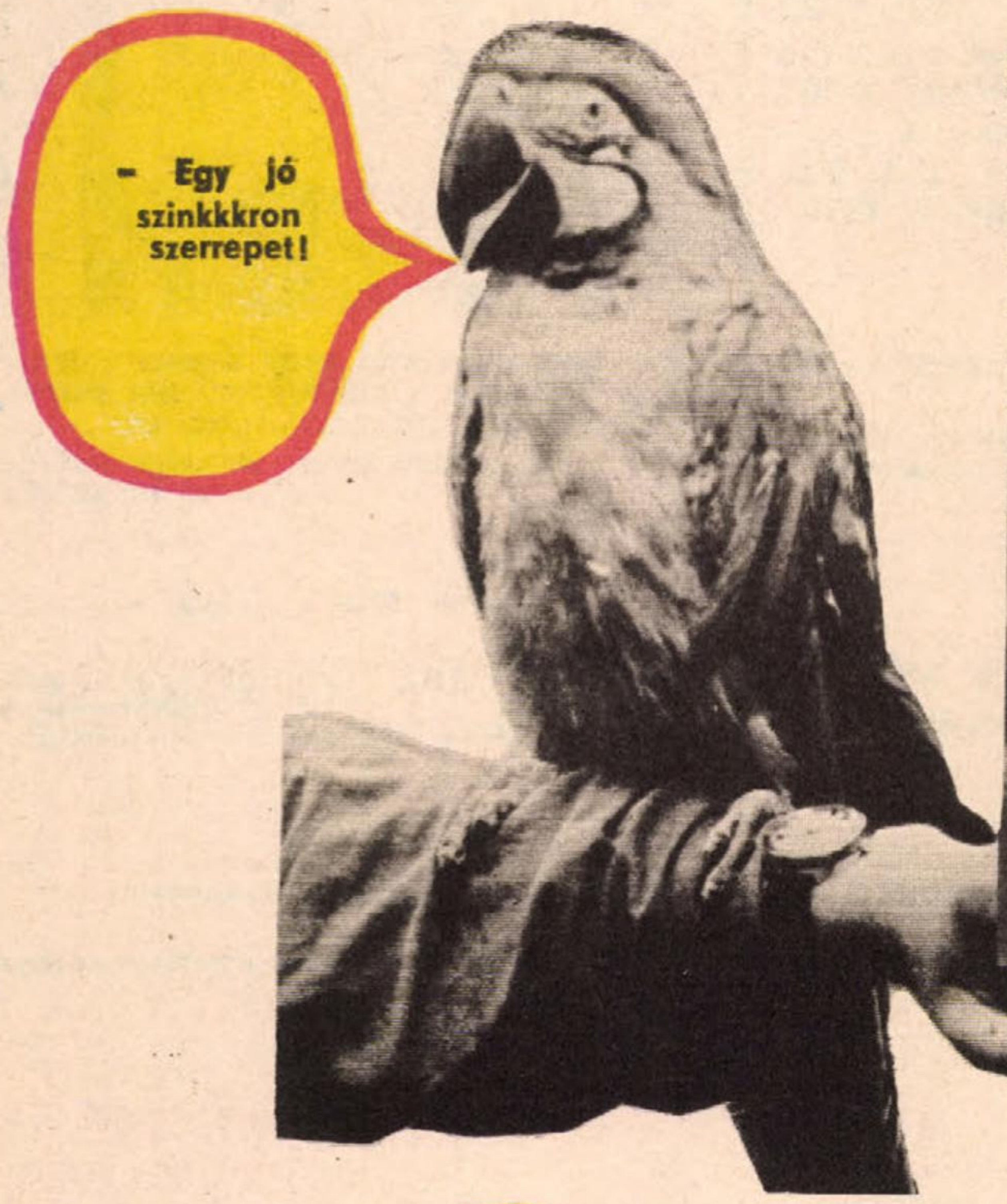
– Egy jó szinkkkron szerrepet!

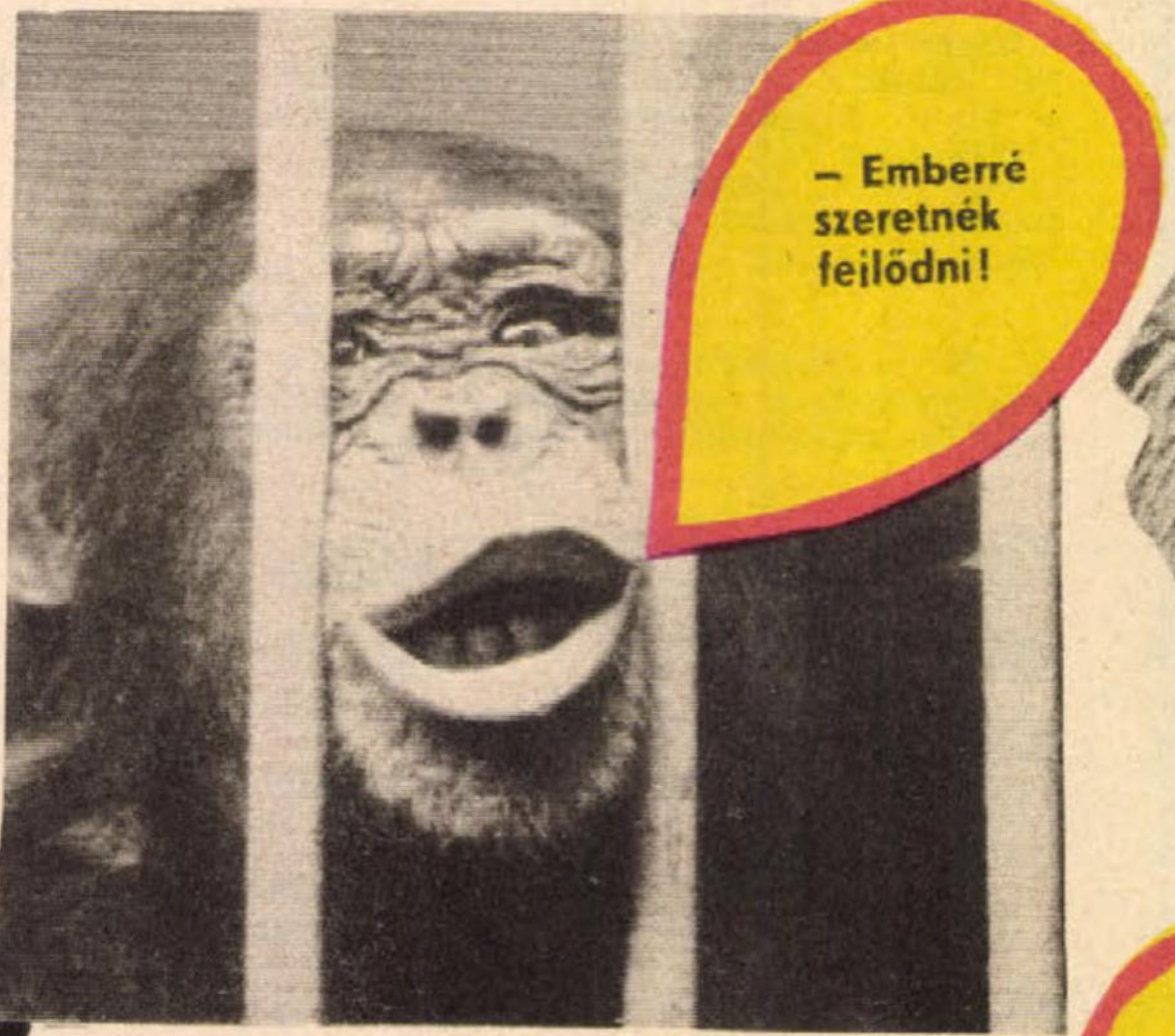
– Emberré szeretnék fejlődni!

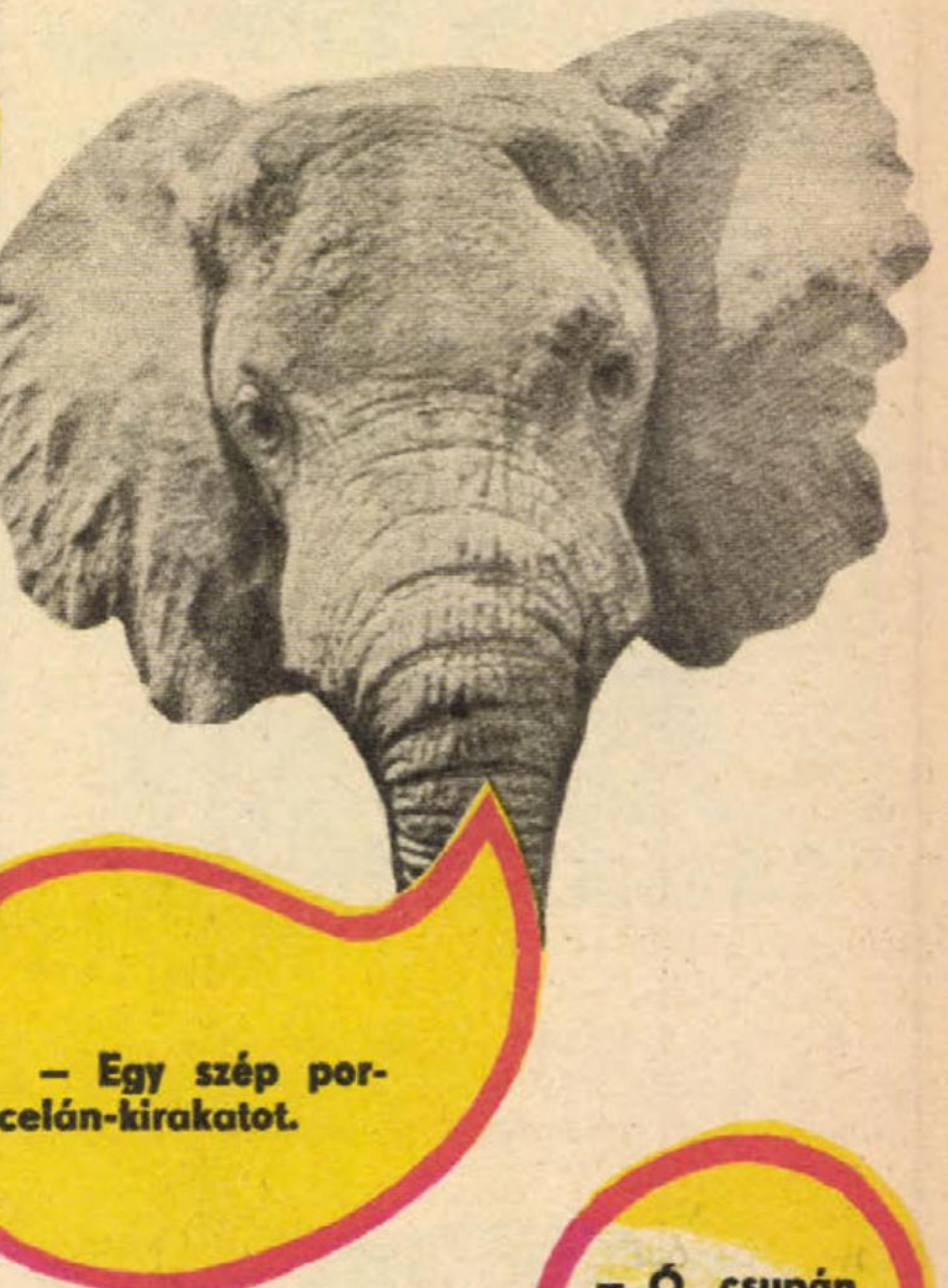
– Egy szép porcelán-kirakatot.

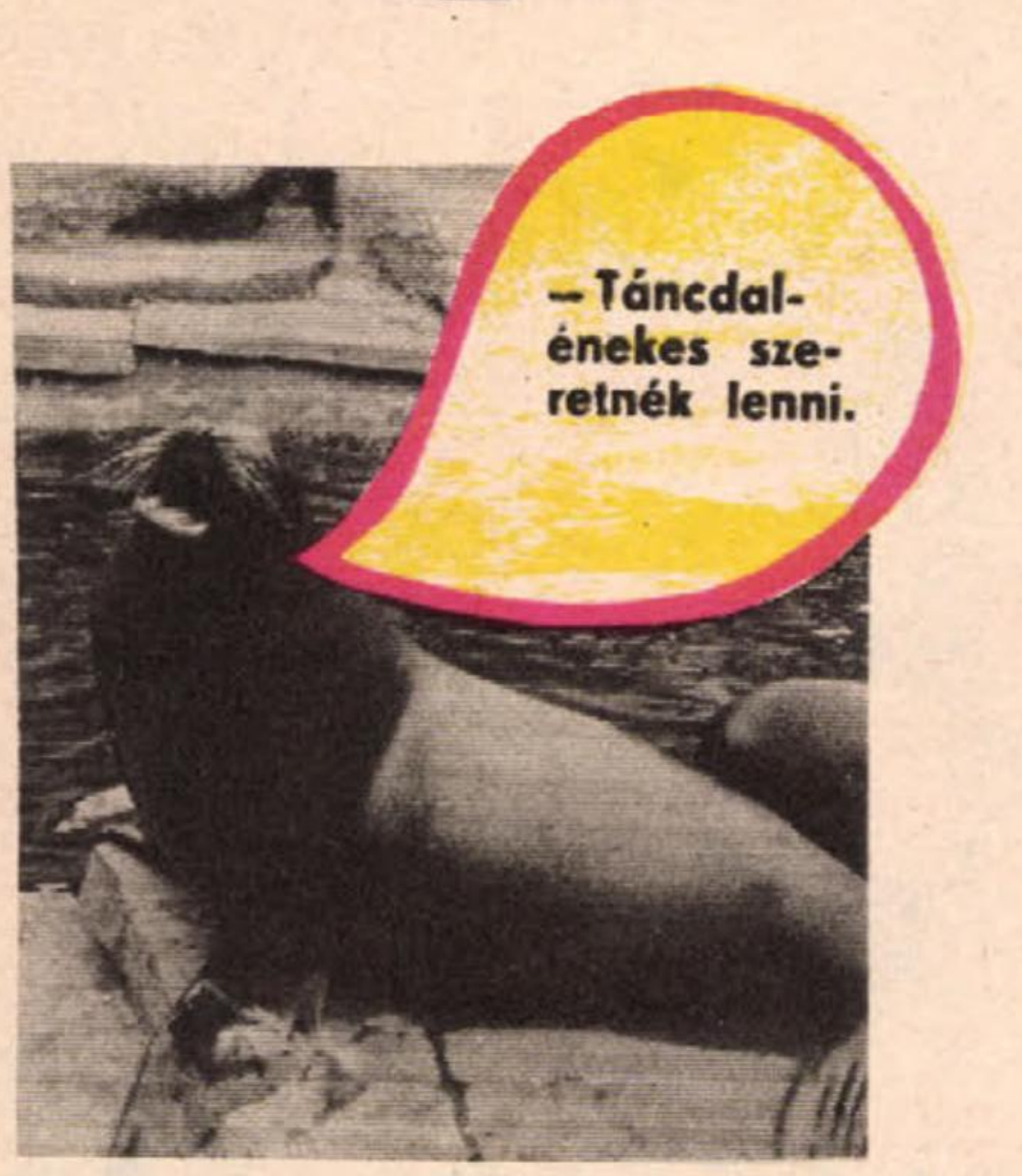
– Táncdalénekes szeretnék lenni.

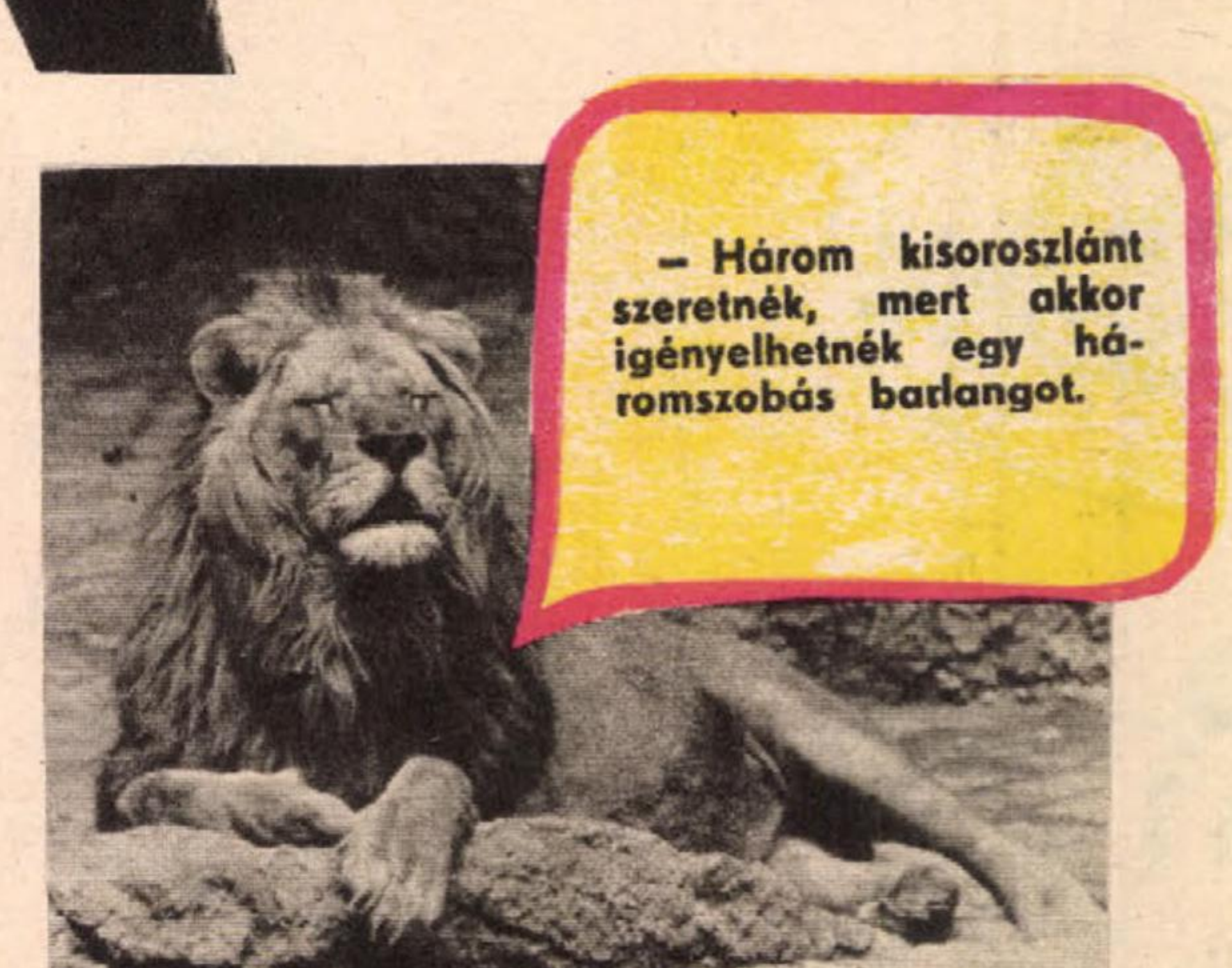
– Három kisoroszlánt szeretnék, mert akkor igényelhetnék egy háromszobás barlangot.

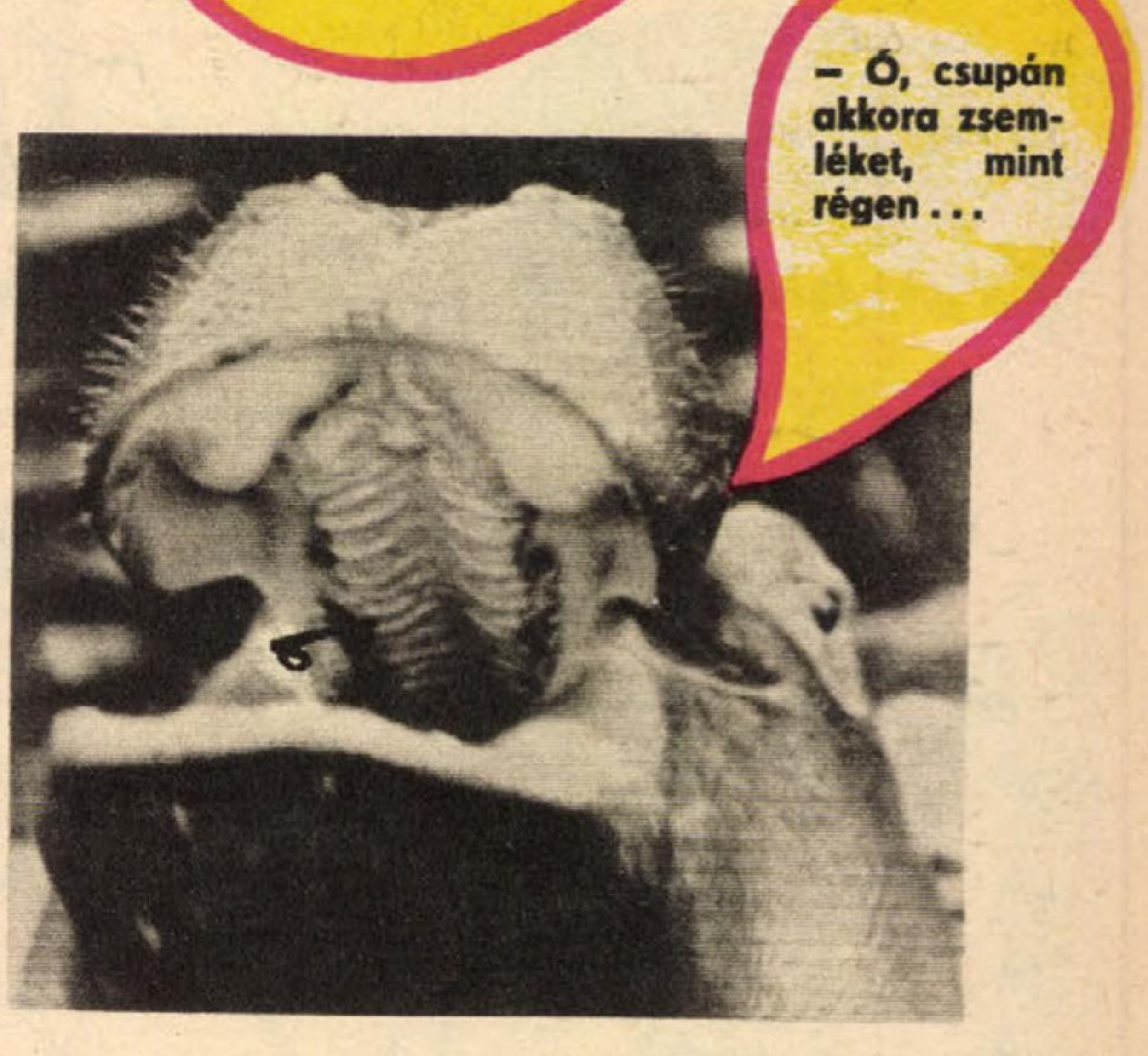
– Ó, csupán akkora zsemléket, mint régen . . .

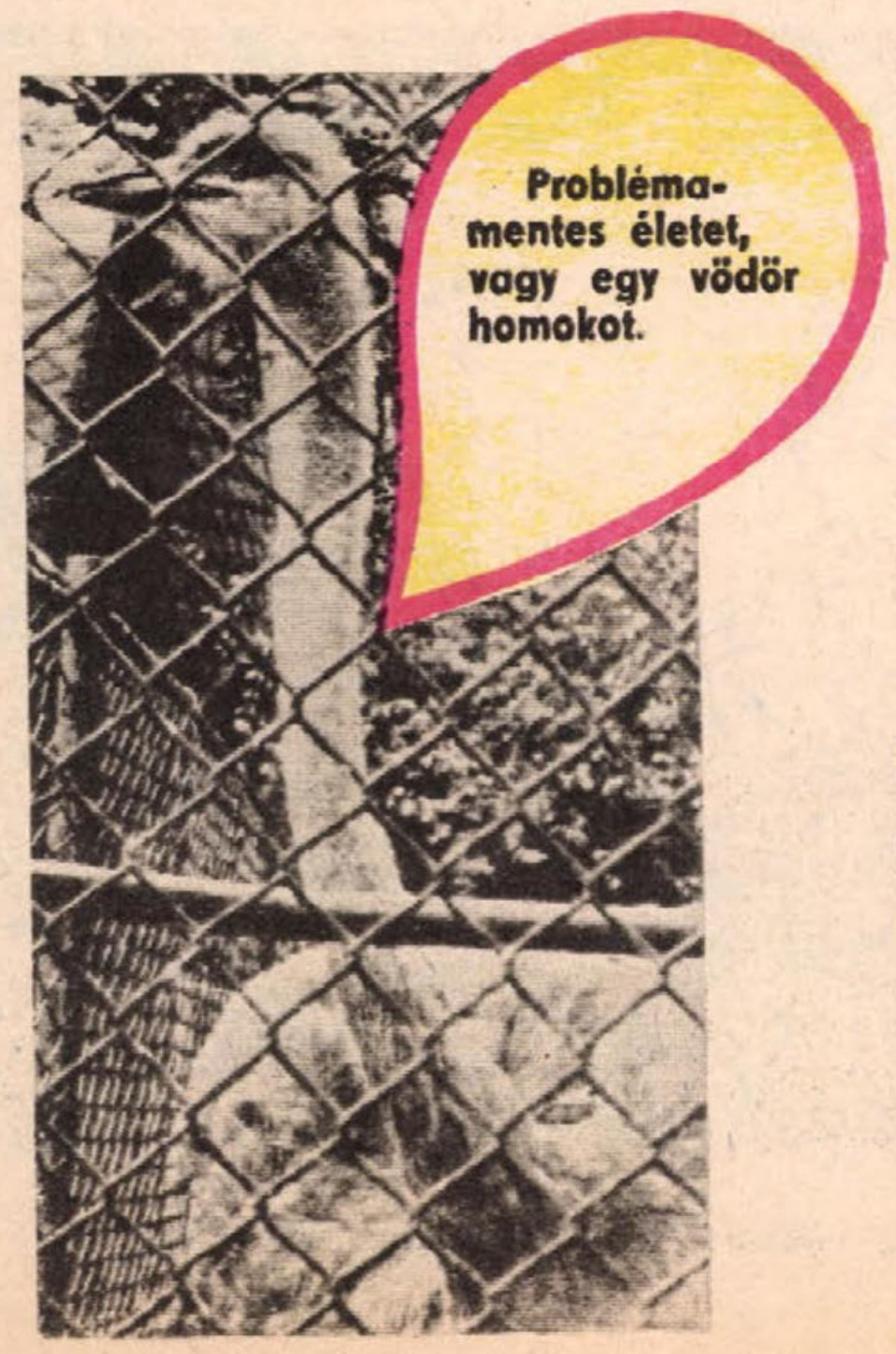
Problémamentes életet, vagy egy vödör homokot.

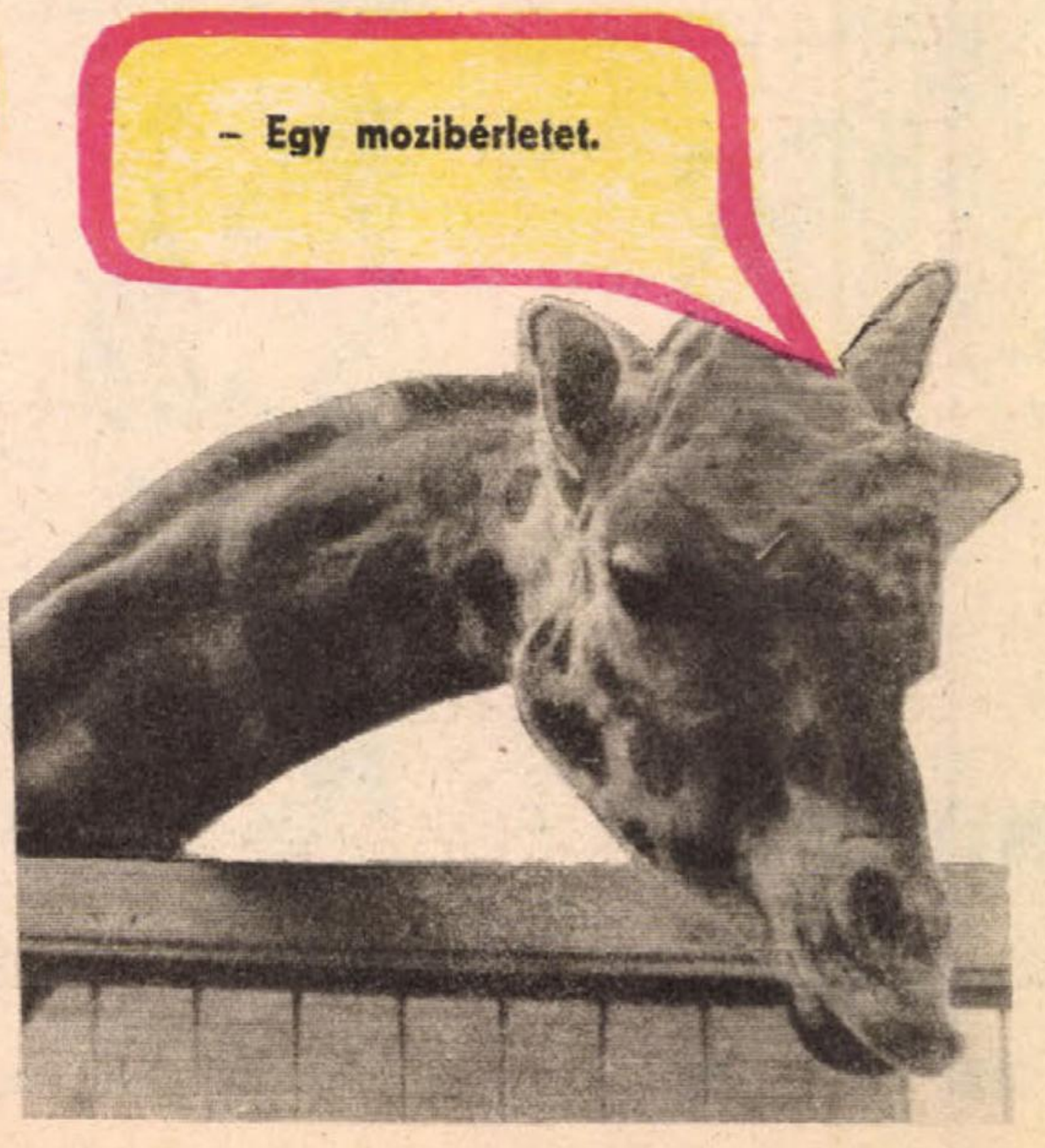
– Egy mozibérletet.

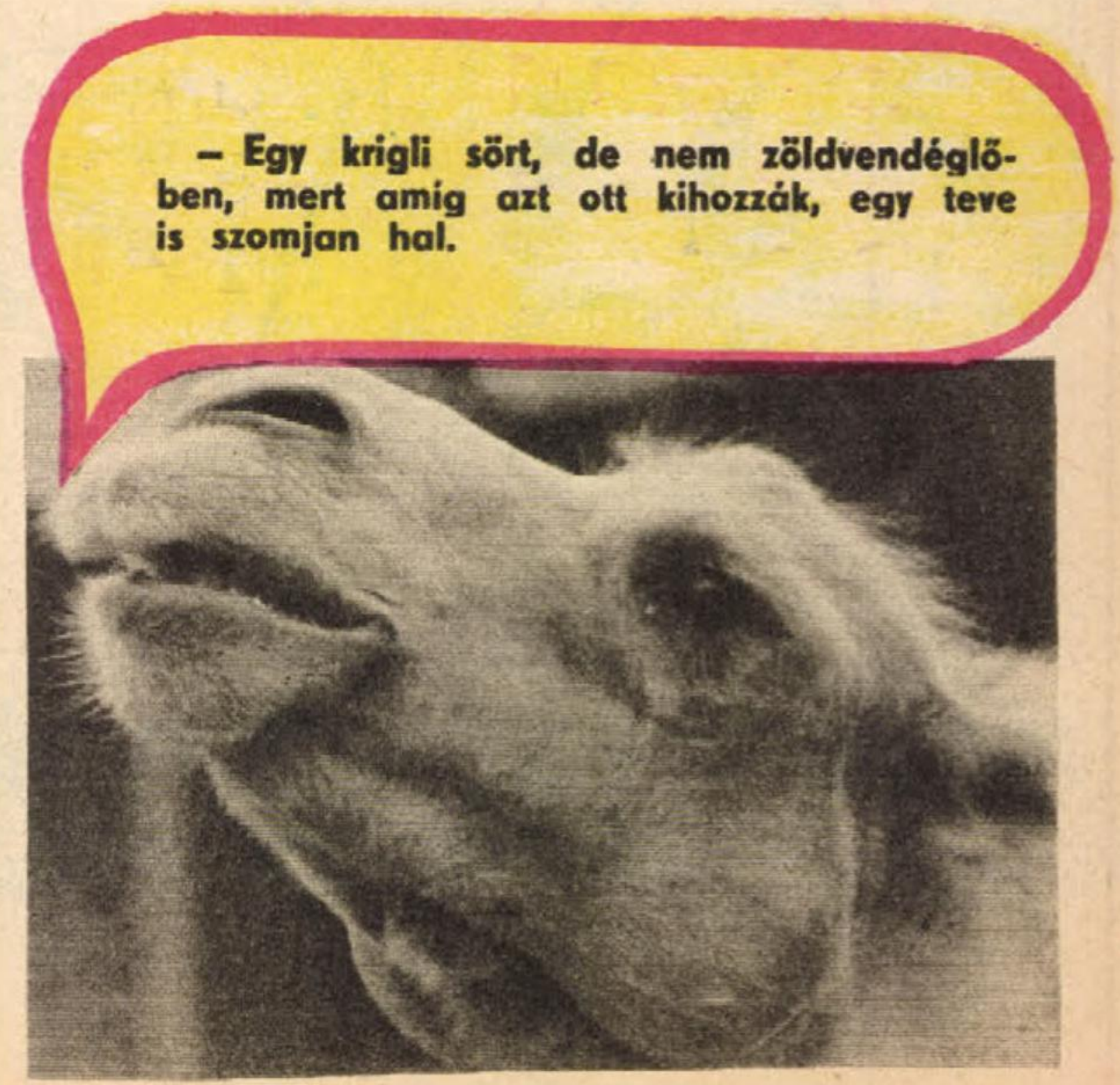
– Egy krigli sört, de nem zöldvendéglőben, mert amig azt ott kihozzák, egy teve is szomjan hal.

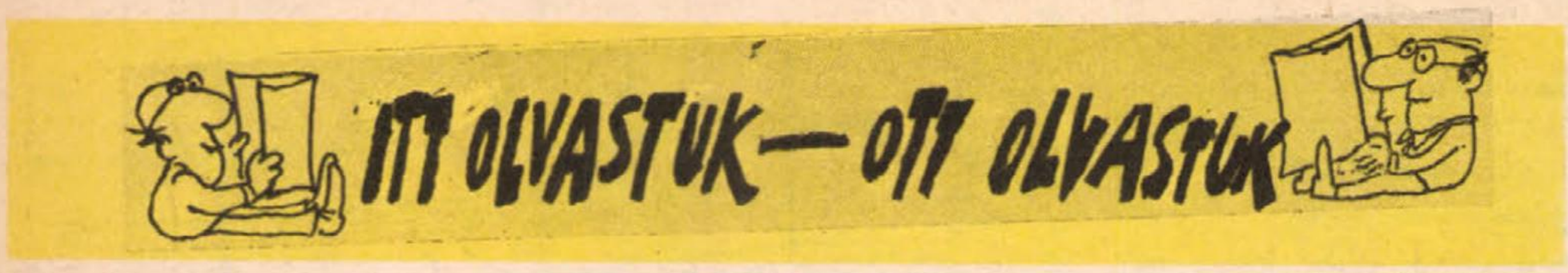

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

REGGELI, GRÁNÁTTAL

Újabb adalékok az angol hidegvér történetéhez: Ciprus szigetén Kyrenia kikötője mellett a Castellis Dome Hotel egész görög kiszolgálószemélyzete elmenekült, amikor a kikötő előtt megjelentek az első török partraszálló hajók. A szállodában háromszáz angol turista maradt, akikért másnap reggel megérkezett a Hermes brit repülőgépanyahajó, hogy evakuálja őket. A hajónak azonban várnia kellett. Időközben ugyanis a háromszáz angol megszervezte a szálloda önellátását a visszamaradt raktári készletekből. Elkészült a zabpehelyből, sonka-tojásból és teából álló angol reggeli — addig nem voltak hajlandók felszállni a Hermes repülőgépanyahajó fedélzetére, míg a reggelit kényelmesen el nem fogyasztják. Miután az edényeket elmosták és az éttermet felsöpörték, beszálltak a parton várakozó mentőcsónakokba. A csónakok még nem érték el a hajót, amikor a szállodát gránáttalálatok érték és az épület rombadőlt. Robert Gertin brit tengerészhadnagy, aki egy aranygombos sétapálcával a kezében irányította a mentőcsónakokat, e pillanatban így szólt a Times tudósítójához, aki ugyancsak a csónakban tartózkodott: „Mondtam a hölgyeknek, hogy a tányérokat nem érdemes elmosogatni”.

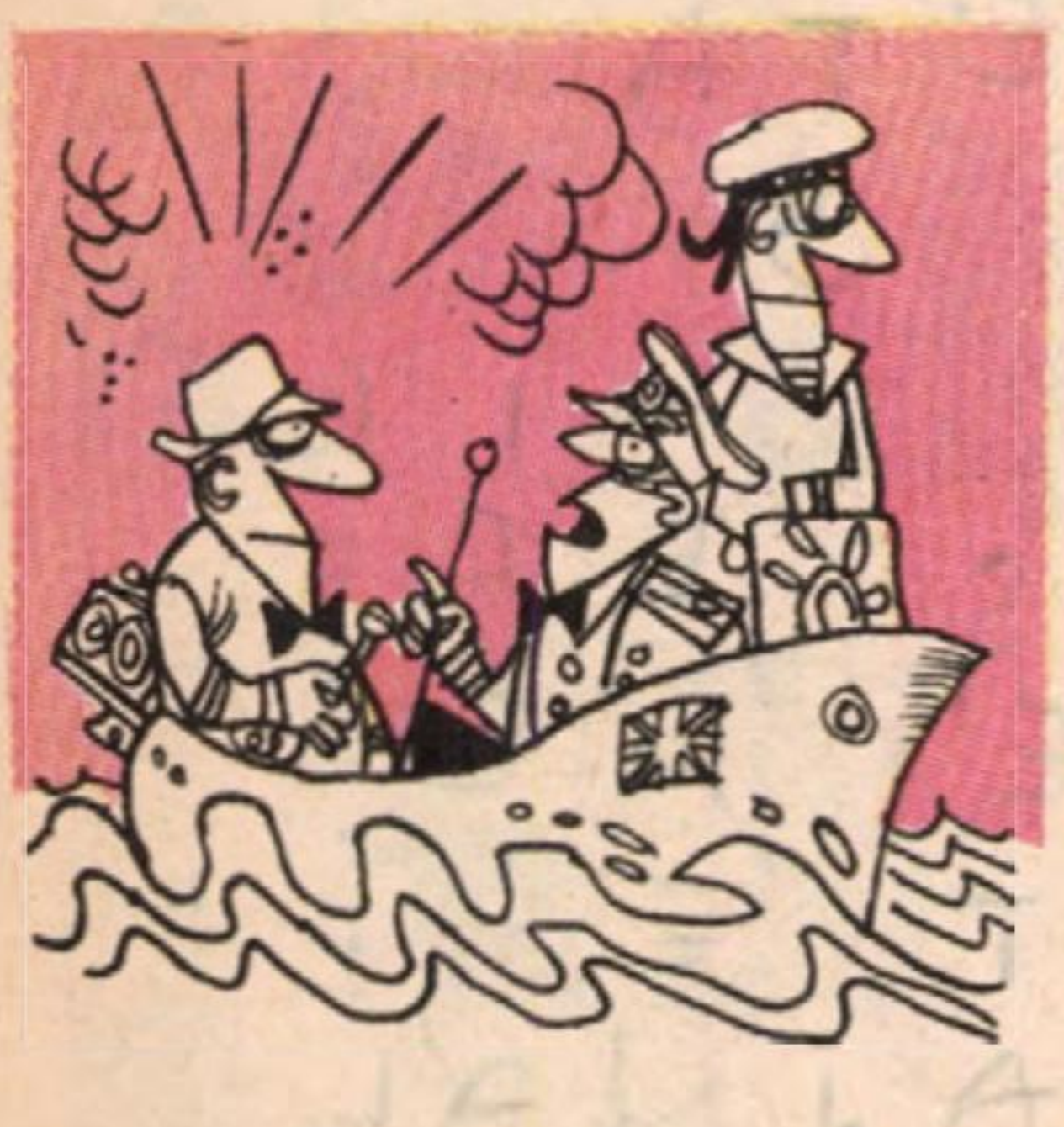

DZSUNGEL-KRESZ

Ugandában, a dél felé vezető országos főútvonalon a következő táblát szögezték ki: „Autósok, figyelem: ha az úton szemben vagy keresztben elefántcsorda jön, az előny az elefántoké.”

Jó, hogy szóltak.

A JOG PROFESSZORA

Brazíliából érkezett a hír, hogy ezen a héten Rio de Janeiro Gama Filho nevű új egyetemén új tanár kezdi meg működését. Fizetése havi háromezer dollár lesz, valamint szolgálati kocsi és sofőr. Az illető egyedül kapja meg ezt a kiváltságot az egyetem összes tanárai közül. Ez némileg érthető, ha meggondoljuk, hogy az új professzor a diákokat társadalomtudományra és jogra oktatja majd, s állását elfogadó nyilatkozatát e szavakkal kezdte: „A modern társadalomban az emberek nem tudják, mi a szabadság.”

Az új professzor nyilván tudja. Neve: Marcello Caetano, Portugália ex-diktátora.

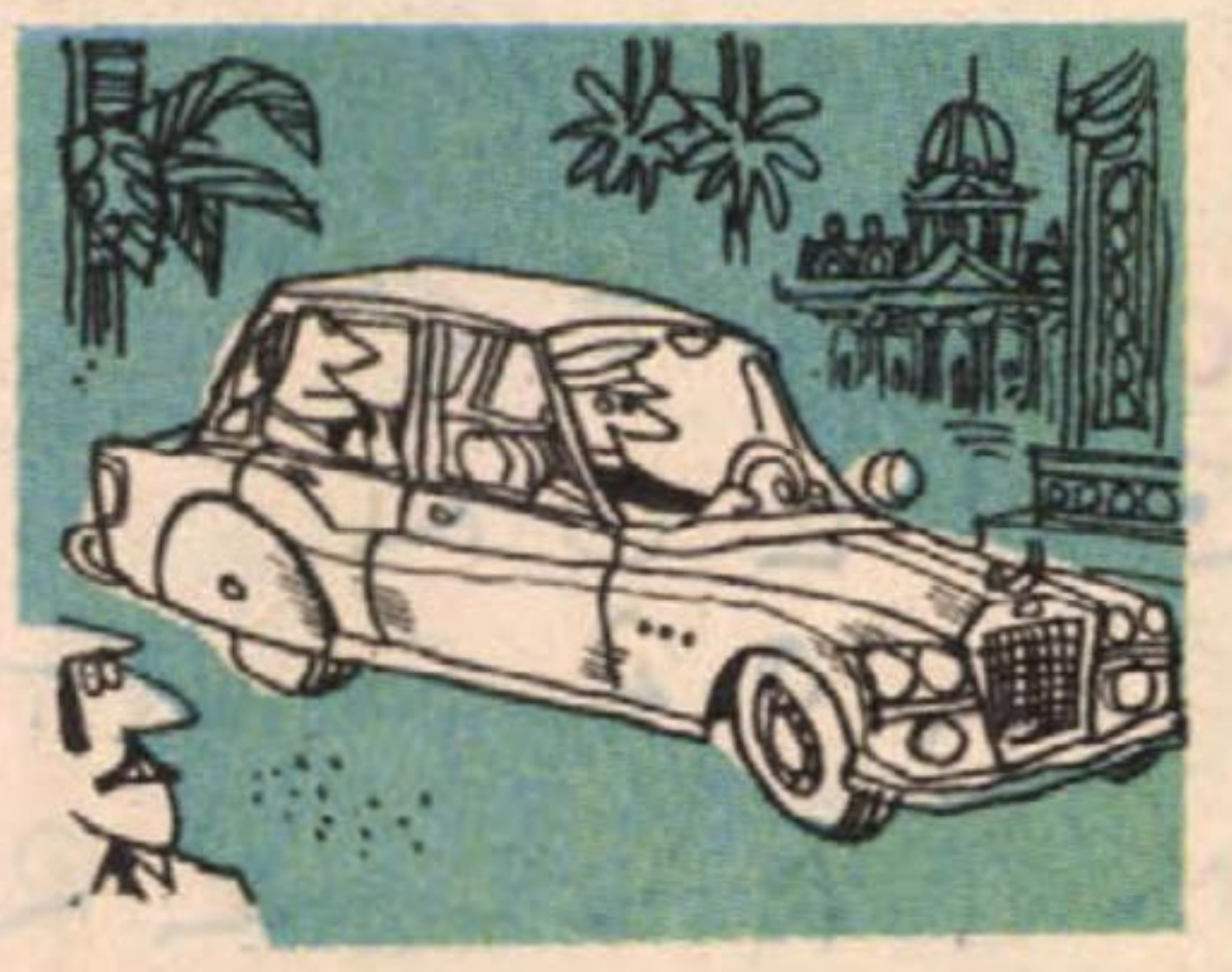

PUCÉR OLIMPIA?

Marseille kikötőjétől nyugatra van a világ legnagyobb nudista közössége, a húszezer lakosú Port Nature, azaz: „Természet-kikötő”. E vendégszerető kikötőben tartja kongresszusát a nudisták világszövetsége. A kongresszus leglényegesebb határozatát az ausztráliai küldött, Werner Dorfl javaslatára fogadták el. Eszerint a világ nudistái követelik, hogy a következő olimpián a versenyzők mezítelenül induljanak, akárcsak az ókorban, a klasszikus görög olimpiákon. Mindössze a labdarúgóknak és a vívóknak engedélyeznék az öltözetet. No meg a téli olimpia résztvevőinek.

Egyetlen ellenjavaslat volt a kongresszuson. Egy női delegátus azzal az indokolással ellenezte a mezítelen olimpiát, hogy az ókori Görögországban a klasszikus olimpián csak férfiak vehettek részt. Nők mindössze a tribünökön, mint nézők foglalhattak helyet.

A nudista világkongresszus férfiakból álló többsége az akadékoskodó javaslatot elutasította.

PRAKTIKUS HÁZASPÁR

Jacqueline Onassis, a hajdani Mrs. Kennedy rövidesen negyvenötödik születésnapját ünnepli. Férje, a hajómágnás, ebből az alkalomból bejelentette a sajtónak, hogy a szokásos drágakövek helyett felesége egy 120 ezer tonnás olajszállító hajót kap ajándékba, amelyet Jackie Onassis névre keresztelnek. Amikor a Paris Match tudósítója a francia fővárosban tartózkodó ünnepeltnél érdeklődött, hogy mi az oka a különös ajándéknak, a következő választ kapta: „Igazán mindenem megvan. Mondtam a férjemnek, hogy most már szeretnék valami praktikusat”.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-34 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

MEGOSZTOTT KITÜNTETÉS

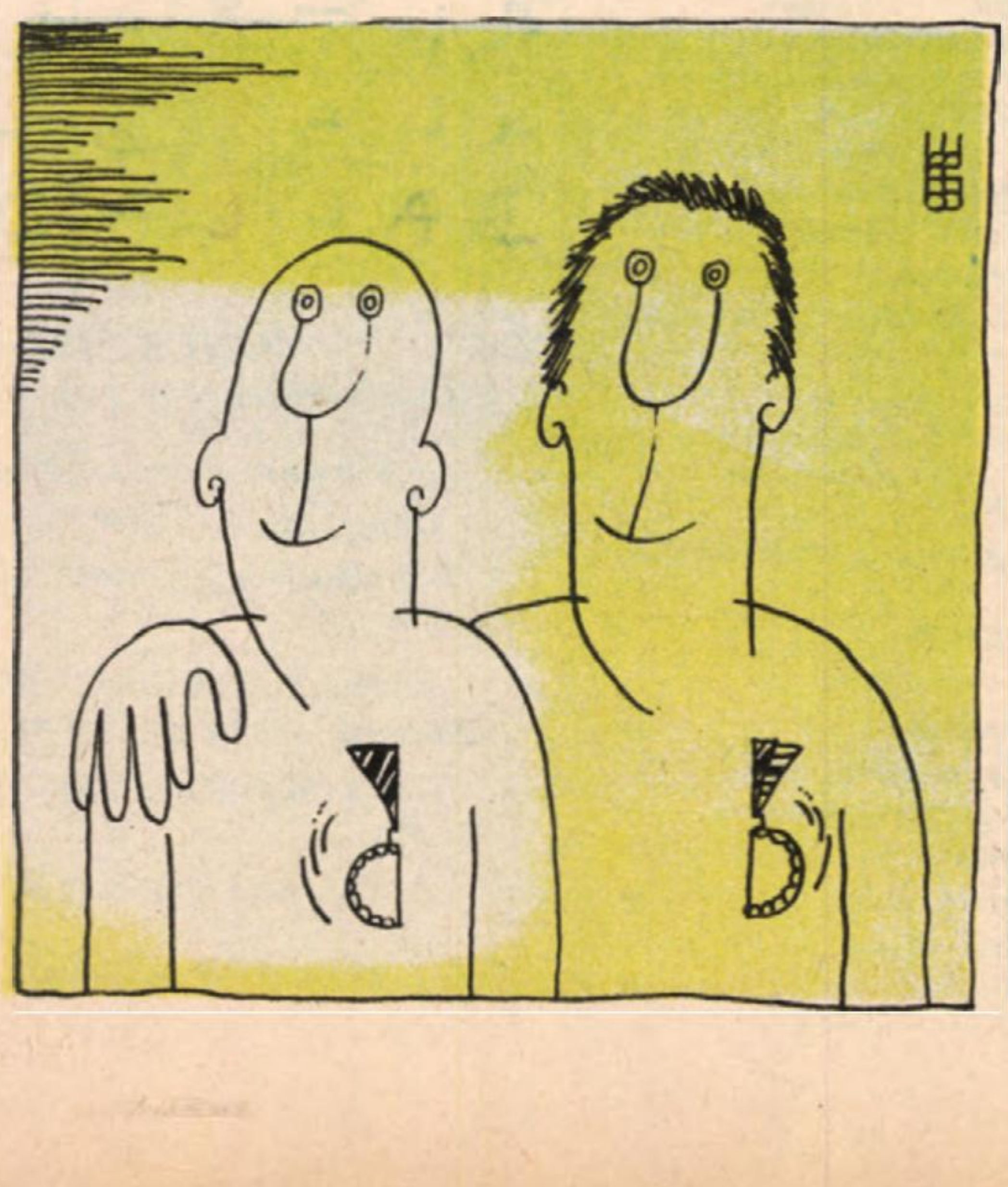

3 RAJZ AZ ÖKÖLVIVÁSRÓL

LÉGSÚLYÚ VERSENYZŐ

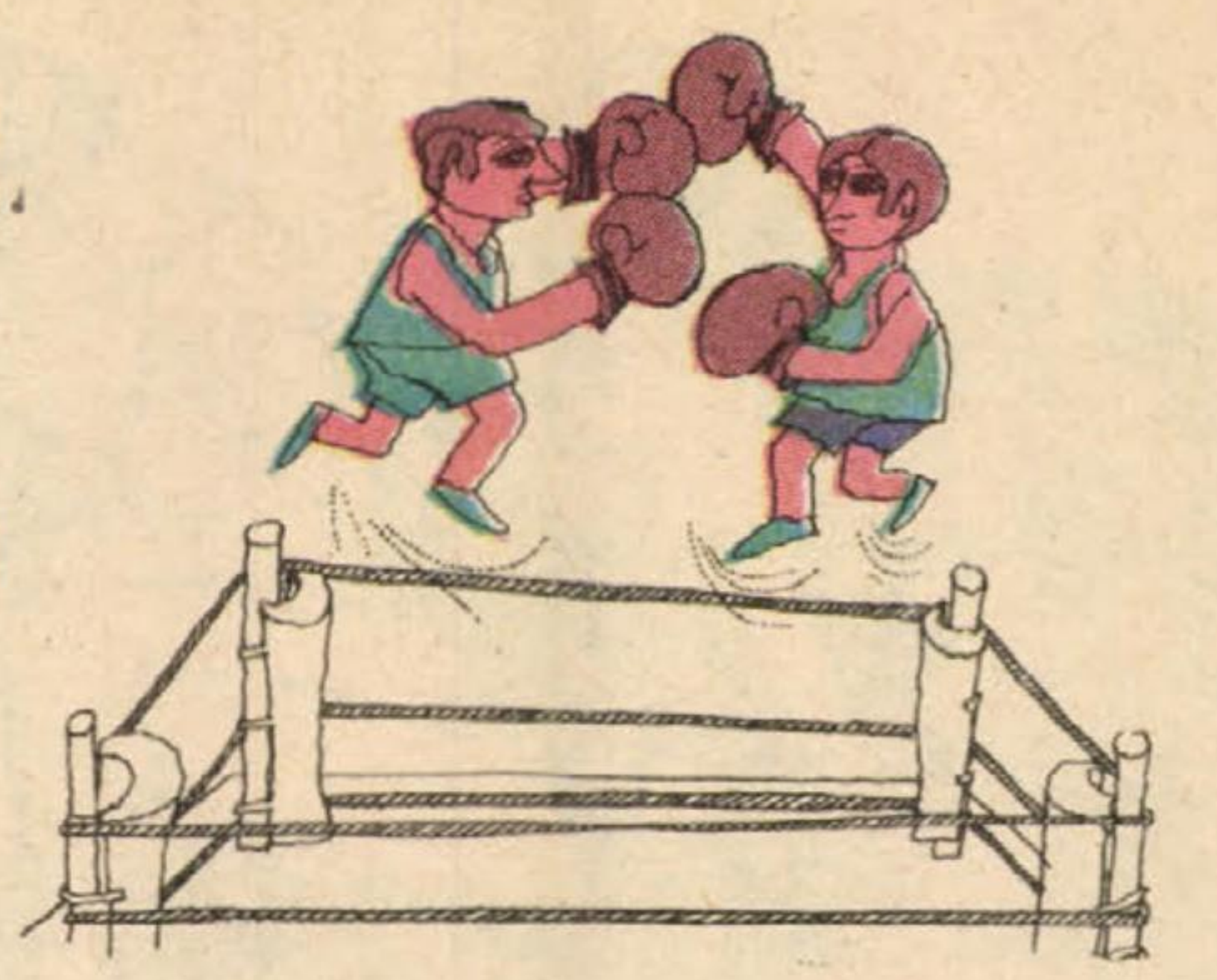

SZURKÁLÁS

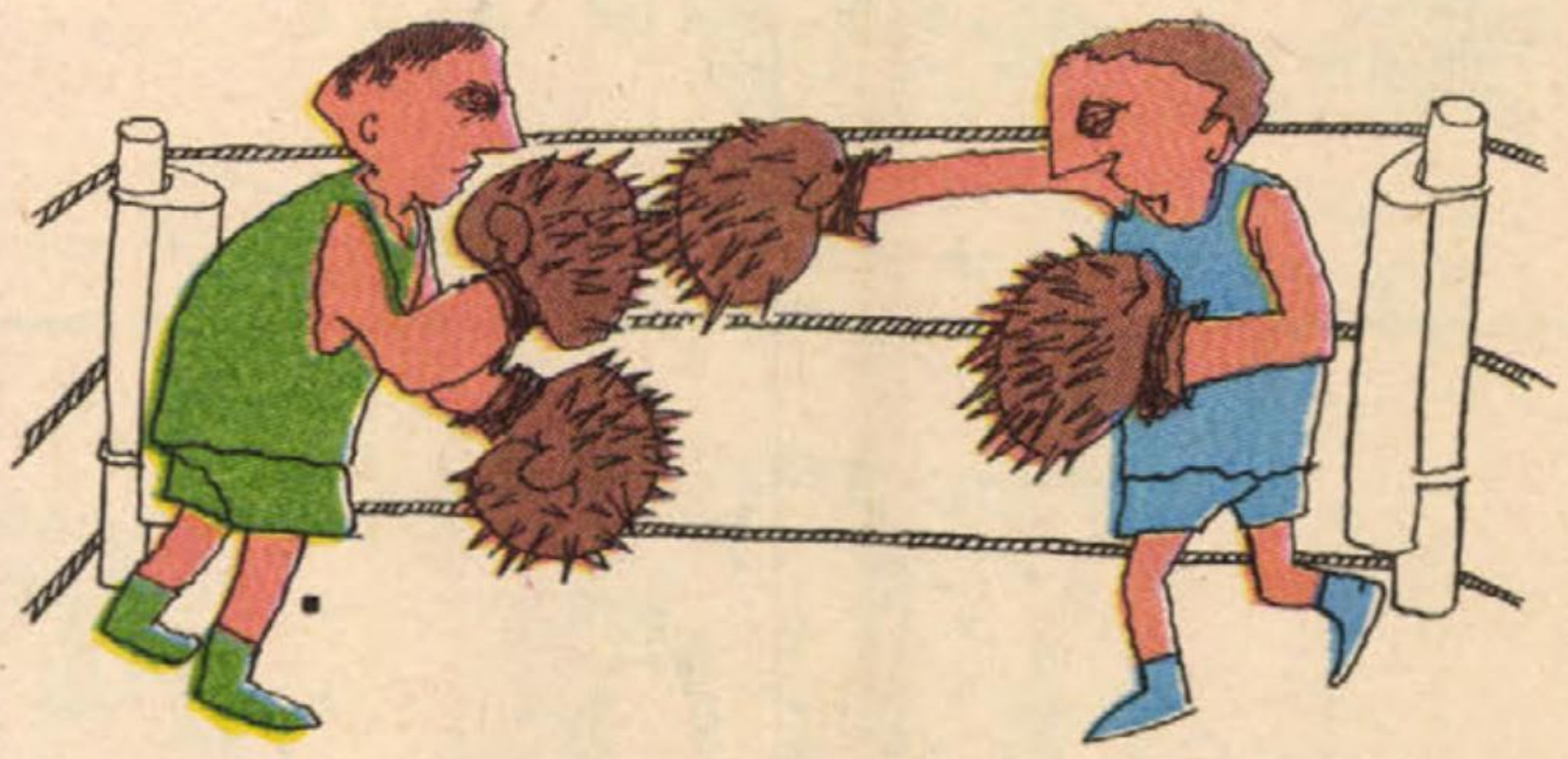

NEHÉZSÚLYÚ ÖKÖLVIVÓ

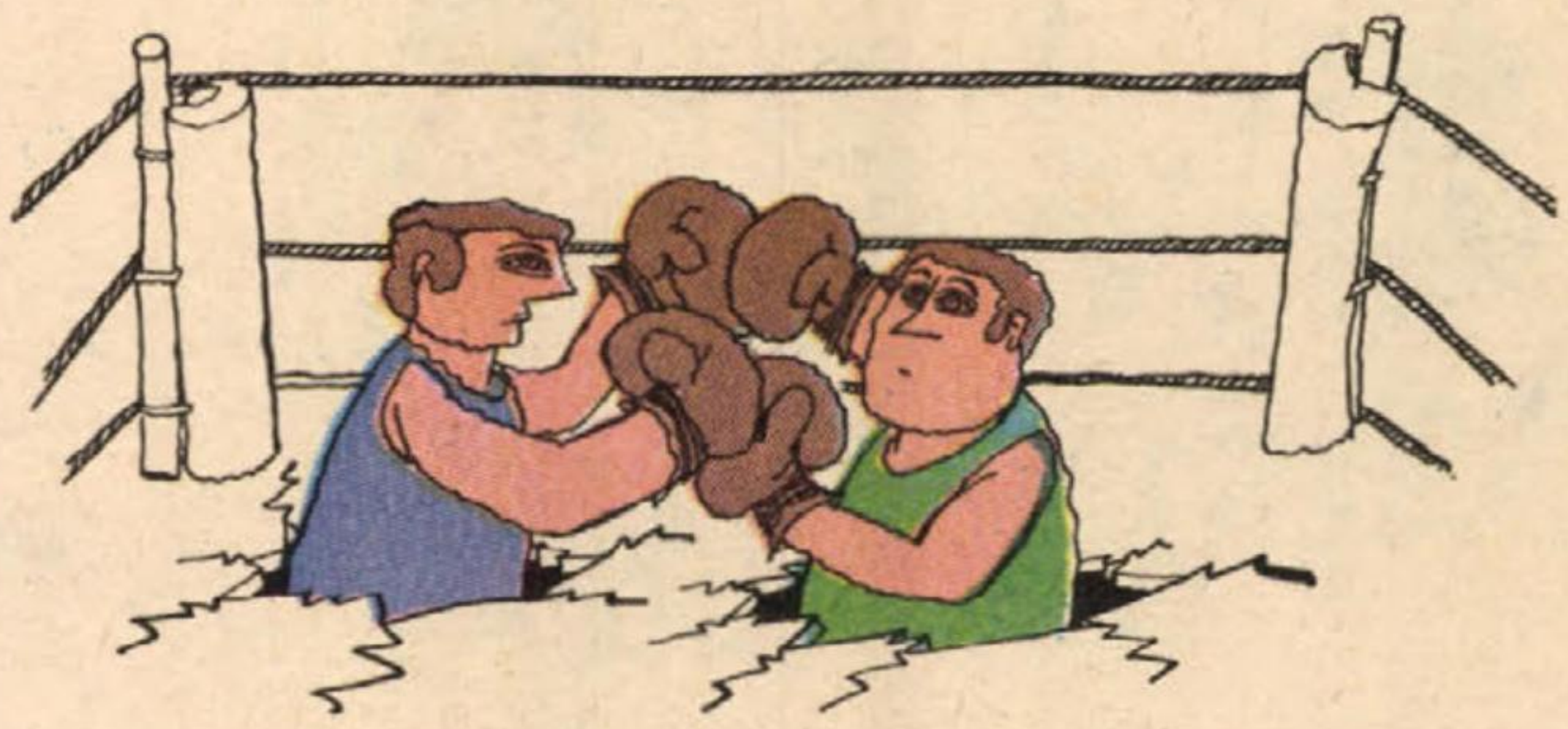

Dallos Jenő rajzai

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Azt hiszem, eljön az idő, amikor a televízió helyettesíti majd az újságot . . .

— Ez az idő sohasem jön el. A televízióval nem lehet agyonütni egy legyet . . .

*

— Doktor úr, segítsen rajtam: fáj a jobb lábam!

— Ez a kortól van.

— Ne mondjon ilyet. A bal lábam is ugyanennyi idős, és mégse fáj.

MEGSZOKÁS

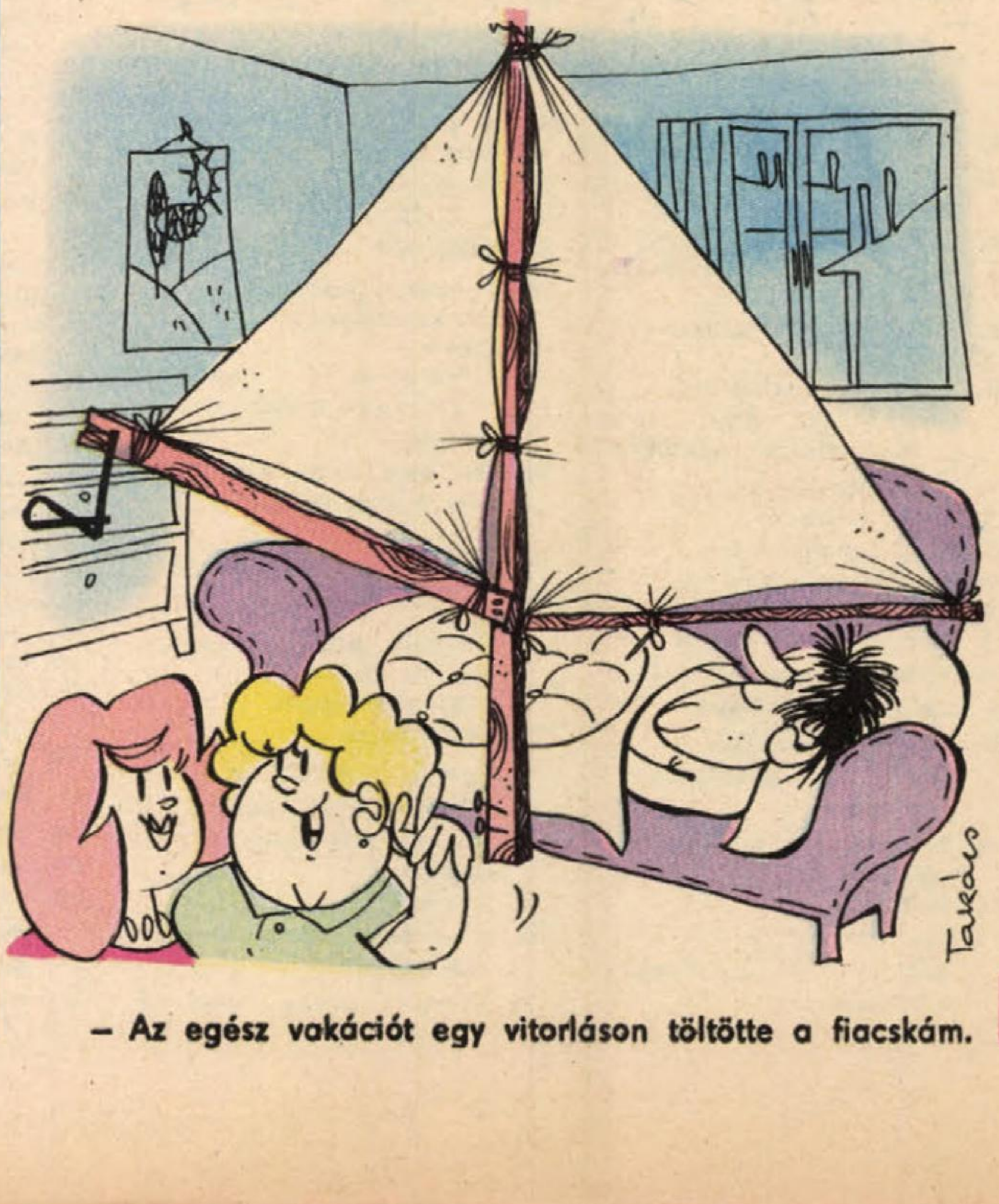

– Az egész vakációt egy vitorláson töltötte a fiacskám.

A KRIMI HATÁSA

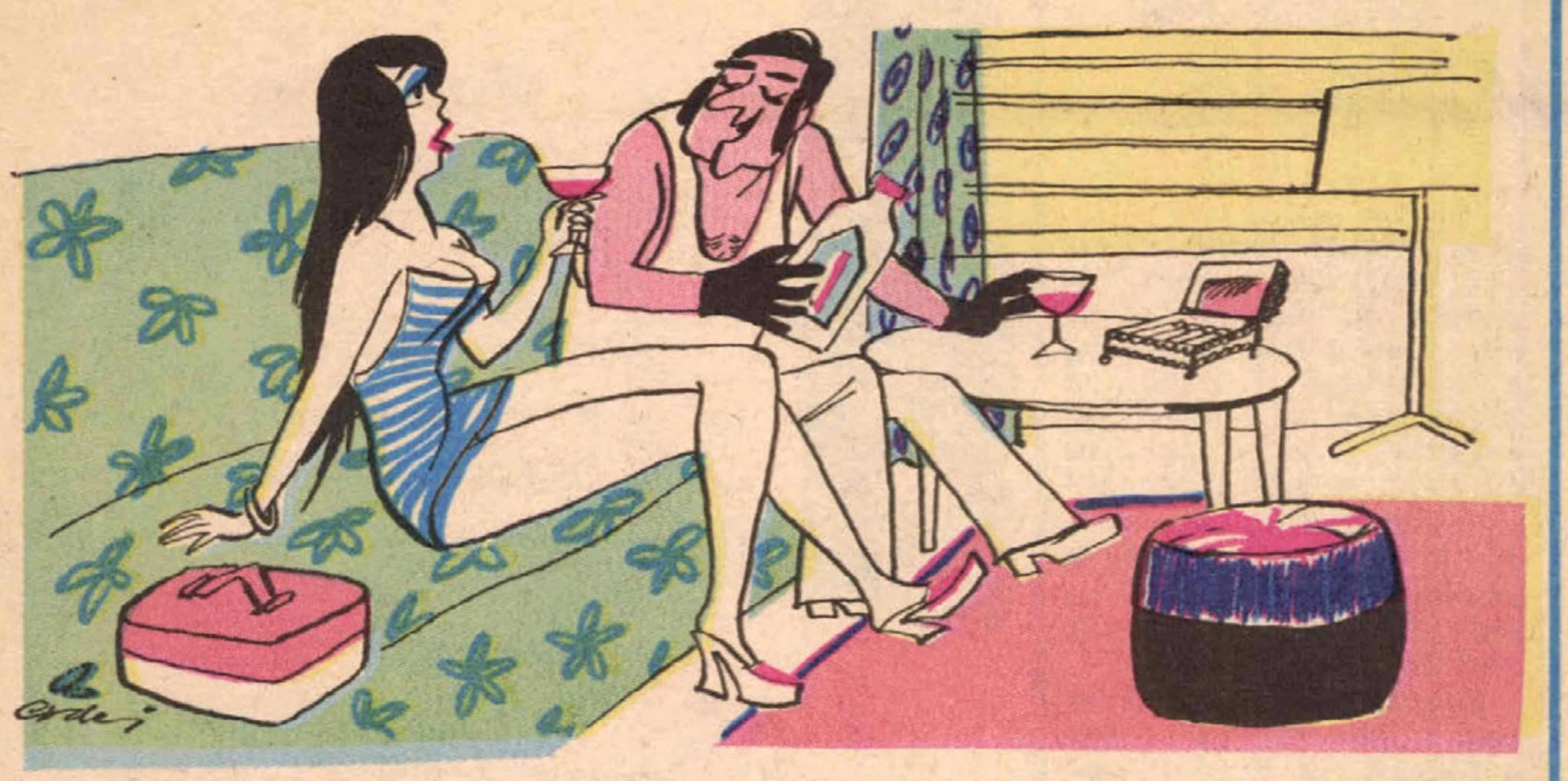

– Megőrült, Pista? Kesztyűt hord ilyen melegben?
– A feleségem nyomoz utánam. Nem szeretnék ujjlenyomatot hagyni.

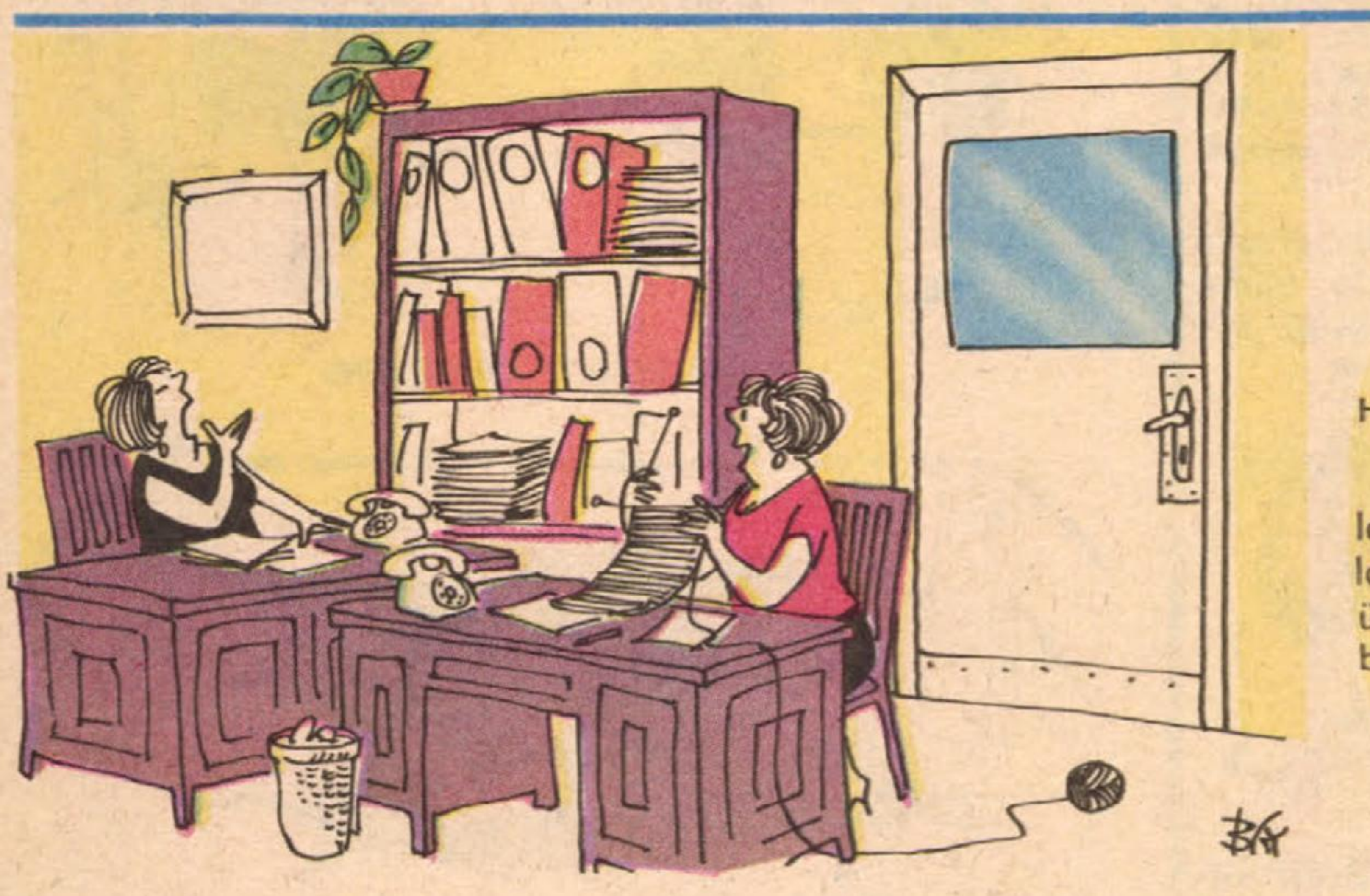

KEGYES HANGULATBAN

– No, persze lehet, hogy tulajdonképpen az ügyfél is ember...

ÖRÖM

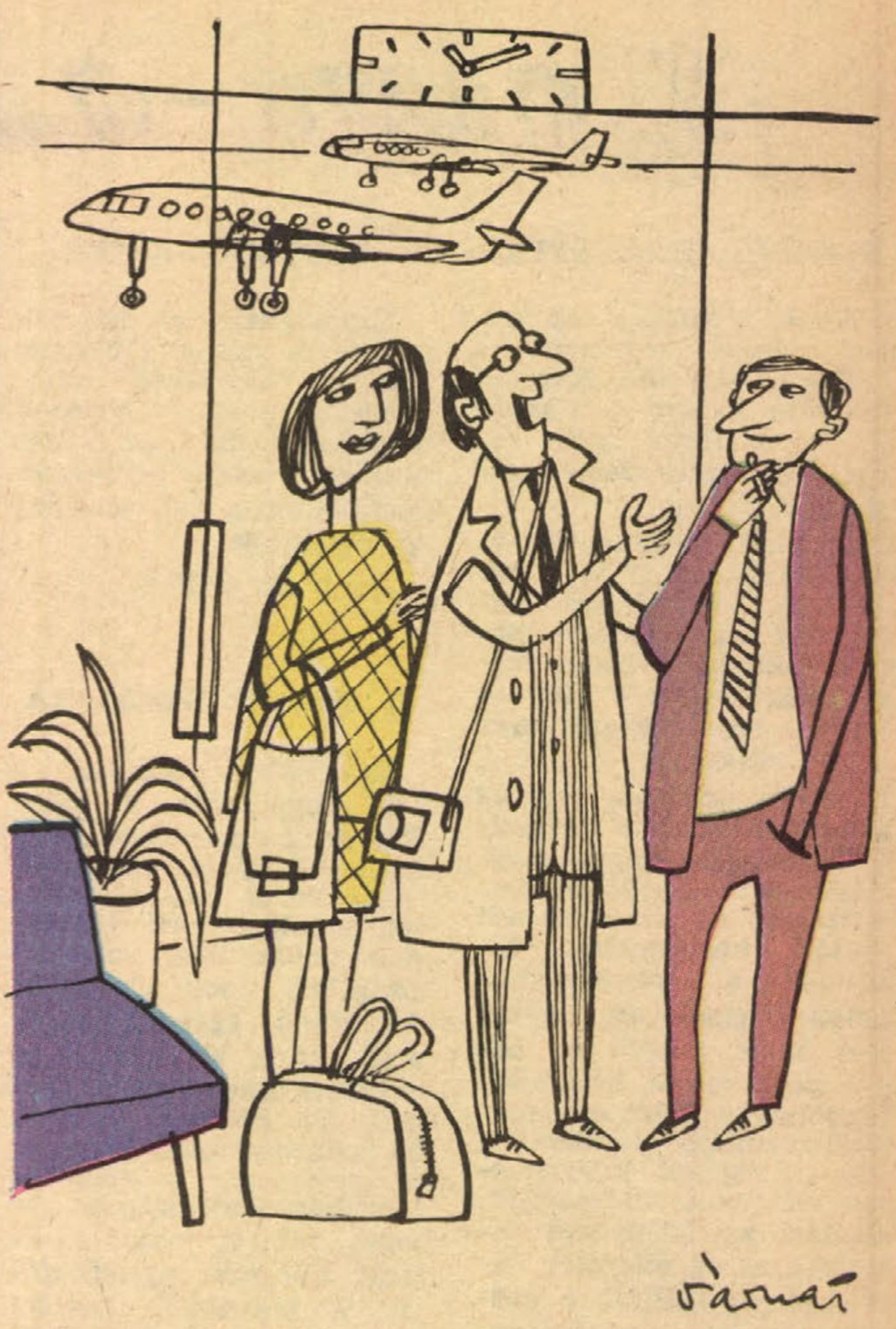

– A „Svájci barangolások" című útikönyvem honoráriumából, életemben először, végre elutazhatunk Svájcba!

Gorkij mondta

Keresztrejtvényünk vízszintes 31 és vízszintes 4 soraiban található M. Gorkij egyik aforisztikus megállapítása. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb augusztus 26-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

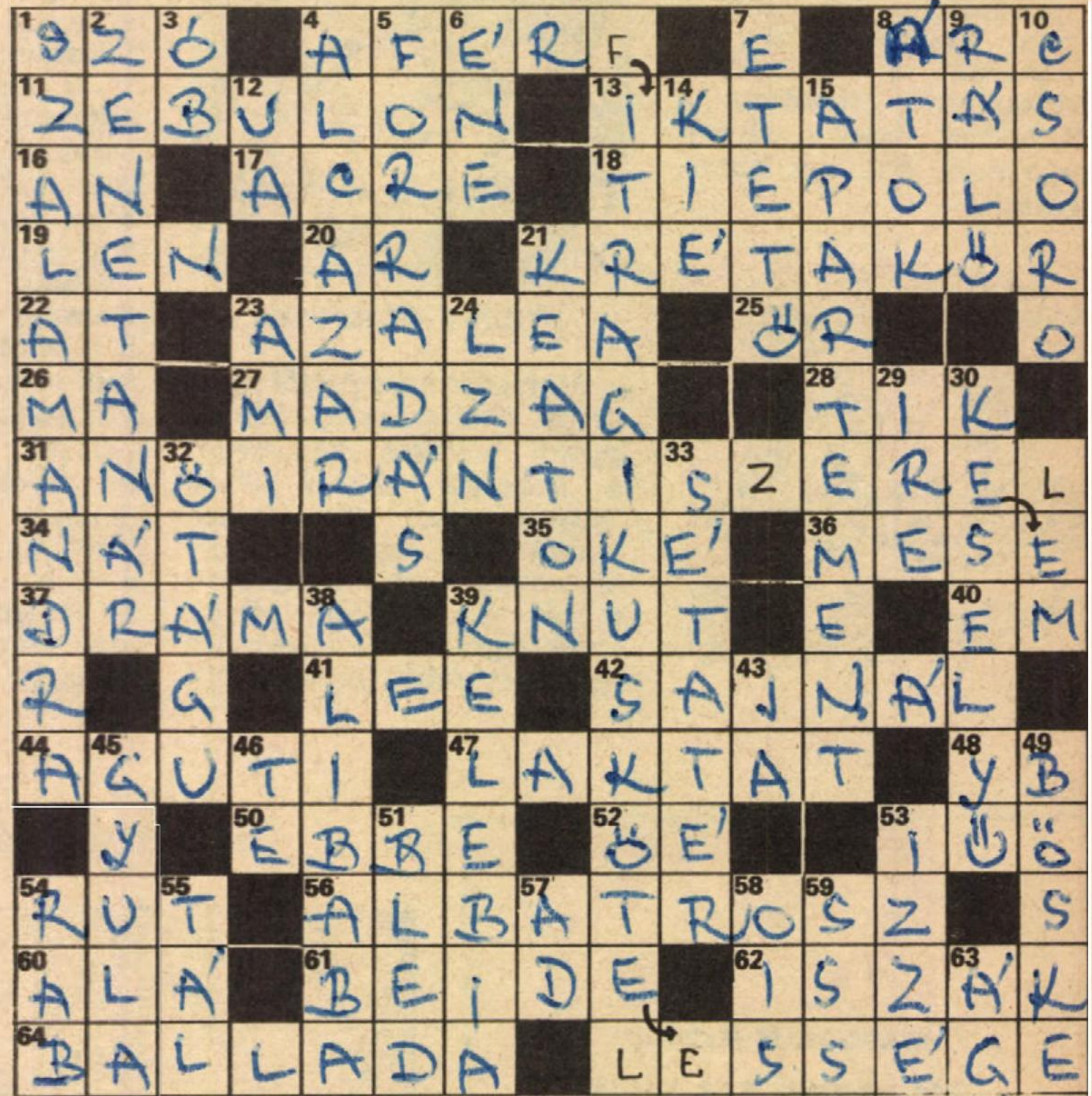

1 S	2 Z	3 Ó	■	4 A	5 F	6 É	R	F	■	7 E	■	8 Á	9 R	10 E
11 Z	E	B	12 U	L	O	N	■	13 I	14 K	T	15 A	T	A	S
16 A	N	■	17 A	C	R	E	■	18 T	I	E	P	O	L	O
19 L	E	N	■	20 A	R	■	21 K	R	É	T	A	K	Ö	R
22 A	T	■	23 A	Z	A	24 L	E	A	■	25 Ő	R	■	■	O
26 M	A	■	27 M	A	D	Z	A	G	■	■	28 T	29 I	30 K	■
31 A	N	32 Ö	I	R	Á	N	T	I	33 S	Z	E	R	E	L
34 N	Á	T	■	■	S	■	35 O	K	É	■	36 M	E	S	E
37 D	R	Á	M	38 A	■	39 K	N	U	T	■	E	■	40 E	M
R	■	G	■	41 L	E	E	■	42 S	A	43 J	N	Á	L	■
44 A	45 G	U	46 T	I	■	47 L	A	K	T	A	T	■	48 Y	49 B
■	Y	■	50 É	B	51 B	E	■	52 Ő	É	■	■	53 I	Ü	Ö
54 R	U	55 T	■	56 A	L	B	57 A	T	R	58 O	59 S	Z	■	S
60 A	L	Á	■	61 B	E	I	D	E	■	62 I	S	Z	63 Á	K
64 B	A	L	L	A	D	A	■	L	E	S	S	É	G	E

VÍZSZINTES

1. Az írással ellentétben elrepül
8. Ábrázat — ékezettel
11. Jákob egyik fia volt és egy Jókai-hős keresztneve is
13. A hivatali akta útjának egyik állomása
16. A. N.
17. Angol mértékegység (terület)
18. A barokk festészet egyik legnagyobb mestere
19. Fontos ipari növény
20. ... izona
21. Klabund világhírű darabjának címe (egy Brecht-színmű címében is szerepel)
22. Latin kötőszó
23. Szép szobanövény
25. Vigyáz valamire
26. Ezen a napon
27. Más szóval: zsineg
28. Tyúk — tájszólással
34. Talán — fordítva
35. Minden rendben — ahogy az amerikaiak mondják
36. Történet, gyerekek számára
37. Színpadi mű
39. Egy fasisztává lett norvég író (Hamsun) keresztneve
40. M.
41. Az amerikai polgárháborúban a déliek vezére volt
42. Megesik a szíve rajta
44. Brazíliai rágcsálóállat (aranynyúl)
47. Zsíros, „komoly" ételre mondjuk
48. Y. B.
50. Nem abba
52. Ő. É.
53. I. Ü. Ö.
54. Csúnya
56. Tengeri madár, halakkal táplálkozik
60. Igekötő
61. Mindkettő — németül
62. Tarisznya (többnyire bőrből)
64. Ma már nem igen művelt költői műfaj

FÜGGŐLEGES

1. Kétéltű állat (hazánkban is található)
2. Szak-pedagógus
3. Nagy folyó
4. Spanyol várak és erődítmények neve
5. Vágott seb után maradhat
6. Vajon én?
7. A cséplőgépnél dolgozók egyike
8. Szörnyű rossz kívánság
9. Vadász a vadra
10. Nincstelen, pénztelen — nem éppen irodalmi szinonimája
12. Ugyanaz röv.
14. Kinek a tulajdona?
15. Több szobából álló szállodai bérlemény közismert francia szóval
21. A legnagyobb filmkomikusok egyike volt
23. Vonatkozó névmás
24. L. Z. N.
29. Menni — latinul
30. Ragadozómadár
32. Ilyen a címerünkben látható csillag is
33. Egy kis zöld folt a nagyvárosban
38. Az 1001 éjszaka egyik szereplője
39. Határállomás Jugoszlávia felé
43. Német igen
45. Város a Tiszán túl
46. Személyes névmás
49. Becézett női név
51. Üdülőhely Jugoszláviában
53. ...-porrá
54. Be van zárva
55. Edény-féle
57. Juttat valamiből
58. Vissza: csatorna a Dunántúlon
59. Azonos betűk
63. Élőfa része

NINCS MEGOLDÁS
című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Céltalan volna, nem tud olvasni

100—100 forintot nyert:

Szmandra István, 1013 Bp., Döbrentei u. 6.

Ányos Zoltánné, 9700 Szombathely, Hámán Kató u. 29 31.

Kósa Katalin, 4845 Tákos, Bajcsy-Zs. u. 40.

A díjakat postán küldjük el.

```
skandinávia per
zer  bem alkoto
avanti ol elrak
meder proszit a
or miki uz eyck
céltalanvolna o
ak uniformis sm
 odon nej  cia
polonius alktok
erel kreisler c
cluvia nr ordas
hamar csontvelő
 n soha n i ler
odondász kleist
kopia haladna e
```